CRISTINA DAVID

tranzit.ro / Iași
2014

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Carte de artist : Cristina David | Cezar Lăzărescu. - Iaşi : Tranzit.ro, 2014
2 vol.
ISBN 978-606-93856-0-9
Vol. 1. : Cristina David. - 2014. - ISBN 978-606-93856-1-6

7

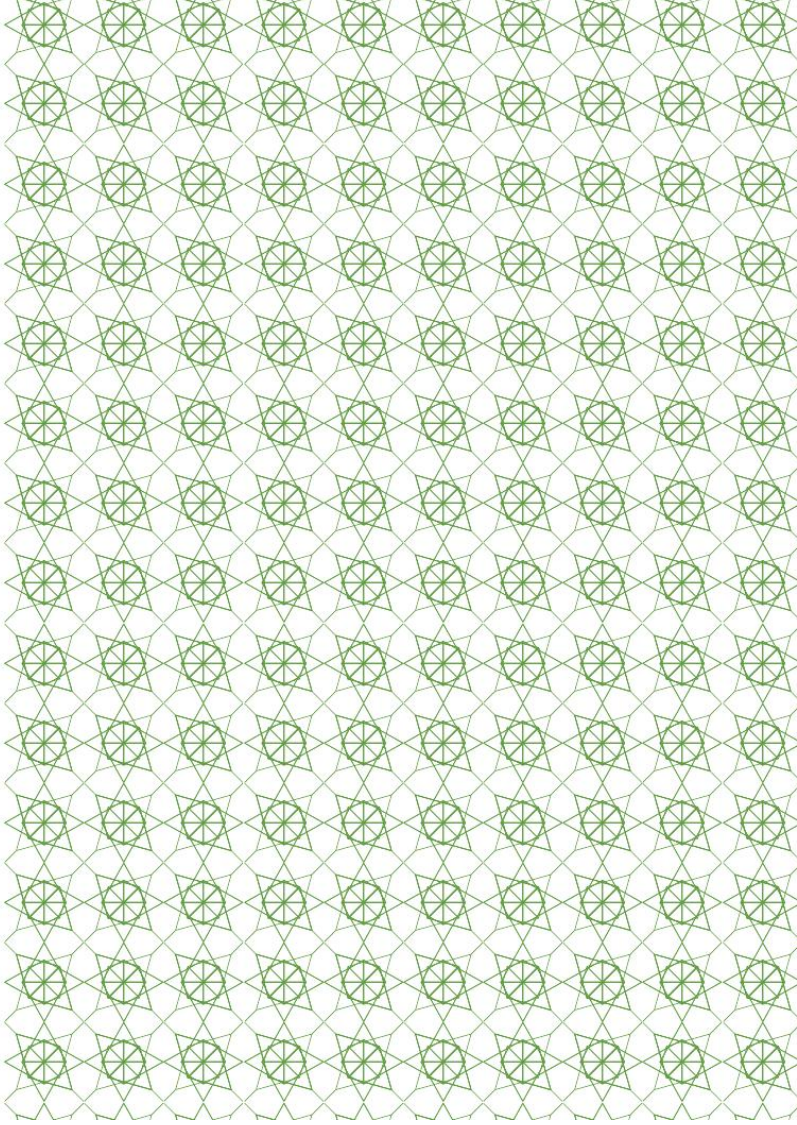

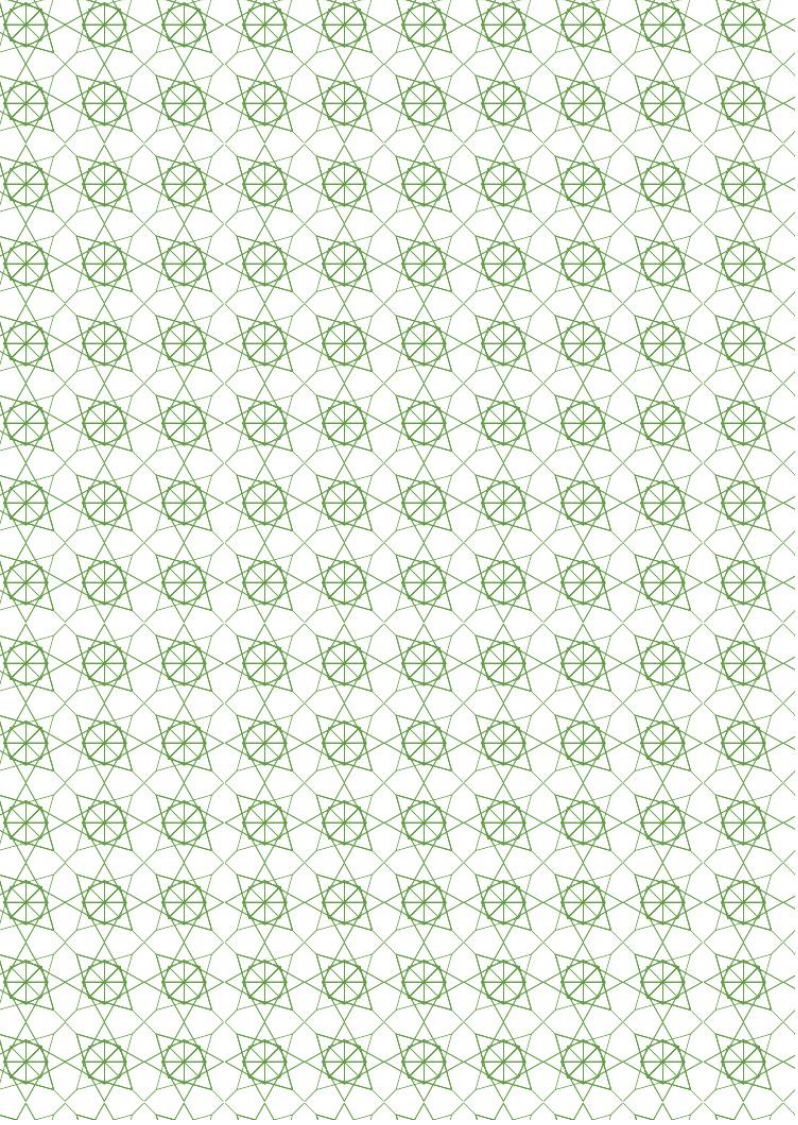

În anii ’80 culorile fluorescente sau așa-zisele culori neon marcau în vest cultura pop, pentru ca mai apoi, în România, la începutul anilor ’90, să puncteze cromatic transferul într-un alt registru estetic, caracteristic așa numitei perioade de “tranziție” de la socialism la capitalism. Egări, brățări, fustițe, tricouri, mingi, rucsace, pixuri, acadele, penare, ambalajul de la guma de mestecat, etc. toate însemnau un pic mai mult pentru copiii și adolescenții acelor ani, dacă erau colorate într-una sau mai multe culori fluorescente. În mod aparent bizar, dar cel mai probabil datorită unui algoritm intern al modei, are loc recent o nouă reconsiderare populară a acestor culori.

Anumite proprietăți fizice ale substanțelor, de exemplu culoarea sau fluorescența, sunt determinate sau influențate de modalitatea în care acestea absorb și emit radiații electromagnetice. Dacă în cazul culorii, în mod obișnuit, emisia și absorbția au loc cu aceeași intensitate și în același spectru de radiații, în cazul fluorescenței substanțele emit radiații electromagnetice de intensitate mai mare decât a celor absorbite în același spectru. Explicația acestui fapt este că absorbția radiației are loc și în alte spectre decât cel vizibil, de exemplu în spectrul invizibil al radiațiilor ultraviolete. Surplusul de luminozitate caracteristic acestor culori este explicat deci, de emisia în spectrul vizibil a acestui surplus de radiație absorbită.

În mod simetric, fluorescența coperților acestor volume ar putea oferi o cheie de citire rapidă a posibilei utilități a cărților de artist, precum și a rolului potențial al artistului în societate. Acesta din urmă, la fel ca și substanțele fluorescente, poate avea proprietatea de a sesiza și transfera în spectrul vizibil probleme aparent banale și neimportate, situații și gesturi individuale care construiesc dinamica socială și politică a lumii în care trăim.

Publicaţia de faţă cuprinde două proiecte independente, cel al Cristinei David şi cel al lui Cezar Lăzărescu, doi artişti vizuali contemporani din generaţii diferite, ce trăiesc şi lucrează în România – în Bucureşti şi, respectiv, în Iaşi. Alăturându-i în această manieră formală, editorii speră ca dialogurile contextuale şi conceptuale care ar putea apărea între cei doi artişti să poată fi incluse în construcţiile arbitrare, personale, ce vor fi realizate de către fiecare cititor în parte. Cele două volume pot funcţiona şi separat, fiecare dintre ele fiind conceput ca un proiect în sine al fiecărui artist în parte.

Volumul lui Cezar Lăzărescu, „agentul secret" al generaţiei '90 din arta contemporană românească, poate fi privit ca reflecţie a unei viziuni lacunare asupra „istoriei", atât asupra istoriei sale personale cât şi asupra posibilelor istorii sociale şi politice cu care acesta s-ar putea intersecta. Inspirate de lucrarea sa *Îmbătrânirea hârtiei*, apărută într-un fanzin[1] din 2004, paginile albe din această publicaţie funcţionează doar în viitor, măsura lor fiind timpul de îmbătrânire al hârtiei începând cu momentul inserării lor aici.

În relaţie cu această viziune lacunară, pot fi înţelese şi raporturile tranzit.ro/ Iaşi cu Cezar Lăzărescu, cu lucrările şi maniera sa de lucru: organizarea, în 2012, a primei sale expoziţii retrospective personale cu caracter exhaustiv – *Îmi place Periferic 3*[2], replicarea unor lucrări cheie din trecutul său[3], aparenta comodificare, tot în 2012, a unor mesaje prin aşa numitele „art bags"[4], organizarea în 2013 a unor workshop-uri[5] concepute împreună şi pentru studenţi[6], cu scopul recontextualizării unor lucrări specifice, dar şi a practicii sale artistice în ansamblul ei, organizarea unor proiecte în spaţiul public[7] din Iaşi. Tot acest ansamblu de acţiuni instituţionale poate fi tradus ca fiind o reacţie structurată care are în vedere valorificarea istorică adecvată a muncii artistice a lui Cezar Lăzărescu.

Notabilă este şi decizia de a include în acest volum textele curatoriale semnate de către studenţii participanţi la workshop-ul *Gradul 0 al Vizualizării. Atelier de Design Expoziţional.* Pornind de la expoziţia pe care Cezar Lăzărescu a avut-o la tranzit.ro/ Iaşi, aceştia au elaborat noi propuneri curatoriale, uneori curajoase, în colaborare cu artistul însuşi şi sub îndrumarea Oanei Maria Nae.

Împreună cu artistul, am decis să includem în acest volum şi o conversaţie ficţională, ce se petrece în anul 2024[8], între 1+1 ca producător artistic al lucrării *BB+* şi reprezentantul unei companii de publicitate care, deşi în termeni contractuali trebuie

[1] Lucrarea lui Cezar Lăzărescu *Îmbătrânirea hârtiei* a apărut în fanzinul cu tema „Chimie", ce făcea parte din seria de fanzine *ÎNCEPEM – 2004 / 2005* iniţiată şi editată de Vlad Nancă.

[2] Expoziţia retrospectivă *Îmi place Periferic 3* a fost organizată de tranzit.ro/ Iaşi în septembrie 2012 în spaţiul său aflat la etajul 7 al clădirii IAŞITEX SA – fosta mare fabrică ŢESĂTURA din Iaşi.

[3] *Alb 2* – instalaţie, 1999, *Apropo de situaţia din România* & *Păianjen îngheţat*, 2011, *Dacă n-ar exista Casa Poporului*, 2004

[4] Mesajul „Ce bine că nu se poate cumpăra nemurirea! [Apropo de situaţia din România]" a apărut în 2012 însoţit de logo-ul tranzit.ro pe o sacoşă din material textil, de culoare roşie. În 2014, imaginea unui buldozer însoţită de titlul proiectului *Buldozer privindu-se în oglindă* şi logo-ul tranzit.ro/ Iaşi au fost imprimate pe o altă sacoşă din material textil, de culoare *natur.* Ambele sacoşe au fost produse de IAŞITEX SA, Iaşi.

[5] În aprilie – mai 2013 tranzit.ro / Iaşi a organizat două workshop-uri în legătură cu lucrările lui Cezar Lăzărescu: *Gradul 0 al vizualizării. Atelier de design expoziţional* (coordonator Asist. Univ. Dr. Oana Maria Nae), precum şi un „writing workshop", condus de curatoarea Eszter Steierhoffer, în care textele produse în workshop-ul anterior au fost supuse discuţiei şi analizei.

[6] Ai Universităţii de Arte *George Enescu* din Iaşi şi ai Universităţii Tehnice *Gh. Asachi*, Facultatea de Arhitectură

[7] *Buldozer Privindu-se în Oglindă*, instalaţie temporară în spaţiul public din Iasi, organizată în august 2014 pe esplanada Palatului Culturii din Iaşi în cadrul proiectului *Mecanica unui proiect de artă contemporană în spaţiul public din Iaşi.*

[8] Lucrarea *BB+* ar fi trebuit să fie materializată în spaţiul public în cadrul Bucharest Biennial 15, în 2024, la Bucureşti.

să presteze un serviciu de publicitate mobilă, îl refuză în cele din urmă din raţiuni politice. Emblematice pentru felul în care Cezar Lăzărescu acţionează în societate sunt în primul rând reacţia de autocenzură avută de această companie şi mai apoi convingerea că arta nu poate acţiona politic: „[…] tocmai de aceea v-a întrebat colega mea pentru ce este această campanie şi aţi spus: artă contemporană. NU este artă contemporană! Întrebaţi pe cine vreţi! Absolut pe cine vreţi! ... Deci nu este!"

Volumul Cristinei David *Falsuri* reuneşte corespondenţa sa profesională din timpul rezidenţei de la tranzit.ro/ Iaşi, una ce a deschis un nou capitol al rezidenţelor artistice[9] în oraşul Iaşi. Decizia de a o invita pe Cristina David a venit, în mod paradoxal, imediat după refuzul aplicaţiei sale, intitulată pe atunci: *Another Kind of Applications / Altfel de Aplicaţii*, concepută special ca răspuns la apelul la candidaturi AiR MQ 2013 al tranzit.ro şi al Fundaţiei ERSTE.

Fiind interesaţi de spiritul aparentei deschideri democratice a apelurilor de proiecte („call openness") din domeniul artei contemporane, tranzit.ro/ Iaşi încearcă să chestioneze această practică proprie, precum şi pe cea a altor organizaţii din domeniul artei. Au fost deja câteva ocazii în care, luând parte în acţiuni asemănătoare[10], am simţit o responsabilitate faţă de subiectivitatea uneori neasumată a acestor procese de selecţie a artiştilor.

Aşa cum poate mulţi suntem de acord, o aplicaţie este locul în care se întâlnesc atât de multe variabile, un loc în care artista / artistul poate crea aşteptări croite special pentru un loc specific, o instituţie sau un profil, încât acestea construiesc de fapt o nouă lucrare; o lucrare efemeră, care nu este luată în consideraţie şi care funcţionează pentru un timp extrem de scurt doar între artist ca aplicant şi instituţia care generează apelul. Ideea Cristinei, aceea de a face publice aplicaţiile sale dintr-o anumită perioadă prin colectarea lor în forma unei cărţi, ni s-a părut foarte valoroasă şi a determinat o dorinţă reală de a-l produce la tranzit.ro/ Iaşi.

Aplicaţiile concepute de Cristina David, sunt făcute după o metodologie care pare să dorească să determine cât mai precis care sunt nevoile celor care îi solicită această lucrare de circuit închis – aplicaţia, exagerând aproape întotdeauna oferta artistică. Uneori, ficţionalizarea aplicaţiilor merge până în punctul „realismului magic": propunerea de a merge pe apă în cadrul unui performance, de exemplu. Alteori, fraza introductivă, devenită deja loc comun în mail-urile de refuz – „Aplicaţia dumneavoastră este extraordinară, dar…" – este citită atât de convingător încât artista, pe baza afirmaţiei că aplicaţia este într-adevăr extraordinară, decide a-şi oferi producţia artistică cu titlu gratuit. Se creează astfel un teritoriu de negociere foarte precis, dur şi nemijlocit de curtoazie gratuită.

Mecanica devenirii acestui proiect este, de altfel cu atât mai interesantă cu cât el a devenit posibil printr-o serie de aplicaţii succesive: o aplicaţie despre aplicaţii a fost mai întâi refuzată, a devenit ulterior motivul unei invitaţii pentru o rezidenţă artistică în timpul căreia au fost scrise nu mai puţin de 17 alte aplicaţii. Seria a culminat cu aplicaţia tranzit.ro/ Iaşi către Consiliul Judeţean Iaşi în urma căreia a fost obţinut sprijinul financiar pentru publicaţia de faţă: *Carte de artist: Cristina DAVID / Cezar LĂZĂRESCU*.

Text de Livia Pancu & 1+1

[9] Rezidenţa de la Iaşi se foloseşte de apelurile la proiecte închise, fiind mai degrabă concepută pentru a răspunde punctual şi temporar la necesităţile de producţie artistică a artiştilor colaboratori sau cu care se doreşte o colaborare.

[10] Vezi apelurile la candidatură MQ sau apelul expoziţiei video *Salon Video* organizată de către tranzit.ro/ Iaşi in decembrie 2013, concepută şi curatoriată de Daniela Pălimariu şi Luminiţa Apostu.

In the ‘80s, fluorescent colours, the so-called “neon” colours, marked pop culture in the West; later on, in Romania, in the early ‘90s, these colours were highlighting the shift towards another aesthetic register, characteristic for the so-called “transition” period – from socialism to capitalism. Leggings, bracelets, miniskirts, tee-shirts, footballs, backpacks, pens, lollypops, pencil cases, chewing gum wrappers etc. were slightly more valuable for the children and adolescents of those years when they were adorned by one or several of these fluorescent colours. In an apparently bizarre twist, but most likely due to an arcane algorithm of fashion, a new popular reconsideration of these colours it taking place nowadays.

Certain physical properties of substances, for instance their colour or their fluorescence, are determined or influenced by the way in which they absorb and emit electromagnetic radiation. Whereas in the case of colour, as a rule, emission and absorption occur with the same intensity and in the same spectrum of radiation, in the case of fluorescence substances emit electromagnetic radiation of a higher intensity than that of the radiation absorbed within the same spectrum. The explanation is that radiation absorption occurs in other spectrums beside the visible one, for example in the invisible spectrum of ultraviolet radiation. The luminosity surplus that characterises such colours is thus explained by the emission in the visible spectrum of this surplus of absorbed radiation.

Symmetrically, the fluorescence of the covers of these volumes could provide a quick key for the reading of the possible usefulness of artist books, as well as of the potential role artists could play in society. Artists, like fluorescent substances, can have the property of detecting and transferring into the visible spectrum apparently mundane and unimportant issues, individual situations and gestures, which together make up the social and political dynamics of the world we live in.

This publication includes two independent projects, that of Cristina David and that of Cezar Lăzărescu, two contemporary visual artists from different generations, who live and work in Romania – in Bucharest and in Iași, respectively. By bringing them together in this formal manner, the editors hope that the contextual and conceptual dialogues that might arise between the two artists will be included in the arbitrary, personal constructions of each reader. The two volumes can function separately, each of them being designed as a project in itself, by each of the artists.

The volume about Cezar Lăzărescu, the “secret agent” of the ‘90s generation in Romanian contemporary art, may be viewed as a reflection of a patchy vision of “history”, be it personal history or any of the possible social and political histories he might come across. Drawing inspiration from his work *Îmbătrânirea hârtiei (The aging of paper)*, published in a fanzine[1] in 2004, the white pages of this publication only function in the future, their measure being the time the paper ages, starting with the moment it is inserted in the book.

This patchy vision is also a parallel for the relationship between tranzit.ro/ Iași and Cezar Lăzărescu, his works and his modus operandi: the organisation, in 2012, of his first personal

[1] Cezar Lăzărescu’s work *Îmbătrânirea hârtiei (The aging of paper)* was published in a fanzine on the topic ”Chemistry”, part of the *ÎNCEPEM – 2004 / 2005* fanzine series initiated and edited by Vlad Nancă.

exhaustive retrospective show – *Îmi place Periferic 3 (I like Periferic 3")*[2], the reproduction of some of his key works[3], the apparent commodification, also in 2012, of some of his messages through the manufacture of a number of so-called "art bags"[4], the organisation, in 2013, of workshops[5] designed for students and together with students[6], with the aim of re-contextualising certain specific works, as well as of his entire artistic practice, the organisation of projects in the public space[7] of Iași. This body of institutional actions may be interpreted as a structured reaction that aims to showcase Cezar Lăzărescu's artistic work in a historically adequate manner.

[2] The retrospective show *Îmi place Periferic 3 /I like Periferic 3* was organised by tranzit.ro/ Iași in September 2012 at the venue located on the 7th floor of the IAȘITEX SA office building – the former factory ȚESĂTURA of Iași.

[3] *Alb 2* (*White 2*) – installation, 1999, *Apropo de situația din România* & *Păianjen înghețat (Referring to the situation in România* & *Frozen spider)*, 2011, *Dacă n-ar exista Casa Poporului (If the House of People did not exist)*, 2004

[4] The message "*Ce bine că nu se poate cumpăra nemurirea. [Apropo de situația din România]" ("Thank God one cannot buy immortality" [Referring to the situation in Romania]")* was printed, accompanied by the tranzit.ro logo, in 2012 on a cloth bag, on red background. In 2014, the image of a bulldozer, accompanied by the title of the project *Buldozer privindu-se în oglindă* (*Bulldozer watching itself in the mirror*) and by the tranzit.ro/Iași logo, was printed on another cloth bag, this time on uncoloured fabric. Both bags were manufactured at IAȘITEX SA, Iași.

[5] In the period April – May 2013, tranzit.ro / Iași organized two workshops related to Cezar Lăzărescu's work: *Gradul 0 al vizualizării. Atelier de design expozițional (Visuality degree 0. Exhibition design workshop)* (coordinated by Oana Maria Nae, PhD., associate lecturer), as well as a "writing workshop", led by the curator Eszter Steierhoffer, in which texts produced in the previous workshop were subject to discussion and analysis.

[6] Of the Iași *George Enescu* University of Arts and of the *Gh. Asachi* Technical University, the Faculty of Architecture

[7] *Buldozer Privindu-se în Oglindă (Bulldozer watching itself in the mirror)*, temporary installation in the public space of Iasi, organized in August 2014 on the esplanade of the Iași Palace of Culture as part of the project *The mechanics of a contemporary art project in the public space of Iași*.

Worth mentioning is the decision to include in this volume a number of curatorial texts signed by the students who took part in the workshop *Gradul 0 al Vizualizării. Atelier de Design Expozițional (Visuality degree 0. Exhibition design workshop)*. Starting from the exhibition Cezar Lăzărescu put on at tranzit.ro/ Iași, the students developed new curatorial proposals – some of them quite bold – in cooperation with the artist himself and under the guidance of Oana Maria Nae.

Together with the artist, we decided to also include in this volume a fictional conversation that takes place in the year 2024[8], between 1+1 as the artistic producer of the work *BB+* and the representative of an advertising company, which, despite the fact that it has a contract for delivering mobile billboard advertising services, refuses, on political grounds, to honour the agreement. What is emblematic for the way Cezar Lăzărescu operates as an artist in society is, first, the reaction of self-censorship displayed by the company and, second, the belief that art cannot act politically: "[…] Well, that's why my colleague asked you about the purpose of this campaign and you said: contemporary art. It is NOT contemporary art! You may ask anyone you wish! Absolutely anyone!...It is not!"

Cristina David's volume *Falsuri (Fakes)* brings together her professional correspondence from the period she spent as a resident at tranzit.ro/ Iași; this residency opened a new chapter of artistic residencies[9] in the city of Iași. The decision to invite Cristina

[8] The work *BB+* should have materialised in the public space at the Bucharest Biennial 15, in 2024, in Bucharest.

[9] The residency in Iași uses closed calls for projects, being geared more towards responding on an one-off and temporary basis to the needs of artistic production of artists it collaborates with or it wishes to collaborate with.

David was made, paradoxically, immediately after her application (which at the time bore the title *Another Kind of Applications / Altfel de Aplicații*), designed on purpose as a response to the AiR MQ 2013 call for applications made by tranzit.ro and the ERSTE Foundation, had been rejected.

Being interested in the apparent democratic openness of project calls ("call openness") in today's domain of contemporary art, tranzit.ro/ Iași attempts to challenge this practice, be it its own or as applied by other organisations in the art sector. There have been occasions where, while taking part in similar actions[10], we have felt a certain responsibility for the sometimes undeclared subjectivity of such selection processes.

As many of us would agree, an application is the place where so many variables meet, a place where the artist may create expectations that are tailored specifically for a specific place, an institution or a profile, that they build, by themselves, another work of art; a work of art that is ephemeral, that is not taken into consideration and that operates for an extremely short period of time between the artist as applicant and the institution that has generated the call. Cristina's idea, to publish her applications from a certain period of time by collecting them in the shape of a book, seemed very valuable to us and caused us to decide to produce it at tranzit.ro/ Iași.

Cristina David's applications are made according to a methodology that seems to aim to find out as precisely as possible

[10] See, for instance, the MQ calls for application or the call for the video exhibition *Salon Video* organized by tranzit.ro/ Iași in December 2013, designed and curated by Daniela Pălimariu and Luminița Apostu.

the needs of those who commission this closed-circuit piece of work – the application – , almost always exaggerating the artistic offer. Sometimes, the fictionalisation of applications crosses into the realm of "magic realism", such as the offer to walk on water as part of a performance. Other times, the introduction phrase, already commonplace in rejection e-mails – "Your application is outstanding, but..." – is read with so much conviction, that the artist, based on the statement that her application is indeed outstanding, decides to offer her artistic production for free. The exchange creates thus a very precise, tough negotiation territory, unaffected by gratuitous courtesy.

The mechanics of this project's evolution becomes even more interesting if we bear in mind the fact that it became possible through a sequence of successive applications: an application about applications was rejected, it subsequently became the basis for an invitation for an artistic residency, during which no less than 17 other applications were written. The sequence culminated with the application made by tranzit.ro/ Iași to the Iași County Council, the result of which was the financial support for the publication of this book: *Carte de artist: Cristina DAVID / Cezar LĂZĂRESCU (Artist's book: Cristina DAVID / Cezar LĂZĂRESCU).*

Text by Livia Pancu & 1+1

De la: Cristina David <davidcristina@yahoo.com>
Către: tranzit.ro <office.ro@tranzit.org>;
Trimis: Miercuri, 1 noiembrie, 2013 00:00
Subiect: MQ AiR 2014

Buna ziua,

Am atasat aici documentele necesare pentru a fi luata in considerare pentru rezidenta MQ 2014.

Va multumesc.

Cele bune,
Cristina David

Bucharest, October 31, 2013

To Whom It May concern,

Letter of intent[1]

I would like to be considered for one of the residencies of 2 months for visual artists at MuseumsQuartier for 2014.

I want to work in Vienna to a project which will be finalized as an artist-book. I plan to use the time spent in the residency to apply to as many other residencies, call-for projects, call-for-participations and other calls for contemporary artists.

Applications are reasons for fr ustrations for many contemporary visual artists, some are better than others, some developed this skill of expressing themselves in official words, but nevertheless the artists that enjoy writing an application are exceptions. I am aware that not only in the field of arts the bureaucratic work is not seen with good eyes, I can imagine that in many domains can be a source for frustrations.

During my staying in Vienna I want to make an experiment. I plan to write about 1 application per day in which I want to aloud myself to write in it all kind of things that I never had the audacity to add them in my older texts. This includes: private details, (strange sense of) humor, lies, hints clues for potential small corruption (offering for example 20 alive chickens in exchange

[1] This is Cristina David's initial application for the AiR Museums Quartier (2014) open call of tranzit.org and ERSTE Foundation.

for a positive reply), begging, fake projects- fake biography, cynicism and irony etc.

I will need to construct an alter-ego to be able to start and go on with this experiment.

In the end of the residency I will gather all applications and replies (both the accepted and the refused) in a book. At the same time, there will be a particular chapter in this publication with an analysis of the results and conclusions of this experiment.

My artistic approach is coming from my need to understand better what are the exact needs of the mechanisms behind cultural institutions. It is a critique of the selection processes and also of hierarchical powers between different specific topics approached by artists. To be more clear, I want to test the rumors that says that some tendencies in art are more supported than others. For examples it is a clichés in saying that it is a winning hand an application written by an East European artist with the topic of memories (biographical or not) from Communism times. There are rumors of recipes for success concerning applications and I want to check if these are true or not.

The project itself involve some dichotoma ideas concerning the styles and concepts that I will try out:

- formal-informal style;
- deontological approach versus " everything works" ;
- seriousness versus humor;
- private approach versus generalizations (personal- impersonal) ;

- reality versus fantasy (real- fake) ;
- chaotic ludic versus professional structured.

In a way, I will afford myself to do almost the opposite that I generally do in my professional career. I will take a position of a sort of impostor, to experiment and to raise the conclusions at end.

If it should be in a category, this project can go very well in the institutional critic drawer.

I want the experiment to be limited in time, only for 2 months, because I want to see the precise outcome in a short period of time, to be able to compare the results without having the doubt that they are different because of the change presumed tendencies. For example It is difficult to compare an application I wrote 4 years ago with a recent one, it is much easier to find a sort of coherence in applications sent in the same time.

Another factor that of course determine me to do this experiment in short time, is of course because I don't want to live with an alter-ego for a longer period.

For me It is interesting to put myself in different positions, out of my artistic practice comfort zone. It is not my first project of this kind, I have the experience of course from Manifesta8 with the *Time* project that tranzit.org curated. As well last summer, for two months (July- August 2013) I had another experience of living in

a collective of about 25 artists outside Romania, half of the time in a small Slovakian village. You can read the final piece from it , a statistic, in my portfolio. All previous projects including experiments lasted for about 2 months, it fells that is my limit.

Attached please find Brief informative curriculum vitae and work samples for your reference and consideration.

Thank you for your consideration!

Best regards,
Cristina David

De la: tranzit.ro <office.ro@tranzit.org>
Către: Cristina David <davidcristina@yahoo.com>
Trimis: joi, 14 noiembrie, 2013 17:02
Subiect: Re: MQ AiR 2014

Dragă Cristina David,

Juriul a luat decizia cu privire la bursa de rezidență MQ AiR 2014 și, din păcate, trebuie să vă informăm că proiectul dvs. nu se află printre cele selectate.

Cu toate acestea, dorim să vă mulțumim foarte mult pentru interesul manifestat față de programul nostru. Menționăm că am primit un număr foarte mare de aplicații extraordinare și procesul de selecție a fost unul foarte dificil. Juriul - format din reprezentanți ai: tranzit.cz, tranzit.hu, tranzit.ro, tranzit.sk și Fundația ERSTE - a avut dificila misiune de a selecta patru participanți finali din această gamă largă de propuneri.

Vă invităm și vă încurajăm sincer să aplicați și la următoarele rezidențe și oportunități de pe site-ul tranzit.org.

Toate cele bune și succes în viitoarele proiecte,
[redacted] și echipa tranzit.ro

From: Cristina David <davidcristina@yahoo.com>
To : tranzit.ro <office.ro@tranzit.org>;
sent : Wednesday, November 01, 2013 00:00
subject : MQ AiR 2014

Good day,

Hereby I attached the necessary documents in order to be taken into consideration for the MQ residency in 2014.

Thank you.

All the best,
Cristina David

București, 31 octombrie 2013

În atenția celor interesați,

Scrisoare de intenție[1]

Aș dori să fiu luată în considerare pentru una dintre rezidențele pe o perioadă de două luni organizate pentru artiști vizuali la MuseumsQuartier, pentru anul 2014.

Doresc să lucrez în Viena la un proiect care va fi finalizat sub forma unei cărți de artist. Plănuiesc să folosesc timpul petrecut în rezidență pentru a aplica la cât mai multe alte programe de rezidențe, apeluri la proiecte, apeluri la candidaturi și alte apeluri destinate artiștilor contemporani.

Aplicațiile sunt motive de frustrare pentru mulți artiști vizuali contemporani: unii sunt mai buni ca alții, unii care au dezvoltat abilități de a se exprima în cuvinte oficiale, dar fără îndoială, artiștii care găsesc plăcere în a scrie o aplicație sunt excepții. Sunt conștientă că nu numai în câmpul artei munca birocratică nu este văzută cu ochi buni; îmi pot imagina multe domenii în care aceasta poate deveni o sursă de frustrare.

Pe durata şederii mele la Viena vreau să fac un experiment. Plănuiesc să scriu circa o aplicație pe zi în care să-mi dau voie să scriu tot felul de lucruri pe care altfel nu aș fi avut îndrazneala să

[1]Aceasta este aplicația inițială a Cristinei David pentru apelul la candidatură AiR Museums Quartier (2014) al tranzit.org și Fundației ERSTE.

le adaug în textele mele mai vechi. Aceste lucruri includ: detalii private, (simț ciudat al) umorului, minciuni, sugestii și indicii pentru potențiale mici corupții (să ofer, de exemplu, 20 de găini vii în schimbul unui răspuns pozitiv), cerșetorie, proiecte false – biografie falsă, cinism și ironie, etc.

Va trebui să construiesc un alter-ego astfel încât să fie posibil să încep și să continui cu acest experiment.

La sfârșitul rezidenței voi aduna toate aplicațiile și răspunsurile (atât cele acceptate, cât și cele refuzate) într-o carte. În același timp, în această aplicație va fi un capitol special cu o analiză și concluzii în urma acestui experiment.

Abordarea mea artistică vine din nevoia mea de a înțelege mai bine care sunt nevoile exacte ale mecanismului din spatele instituțiilor culturale. Este o critică a proceselor de selecție, dar și a puterilor ierarhice dintre diferitele subiecte specifice abordate de către artiști. Ca să fiu mai clară, doresc să testez zvonuri conform cărora unele tendințe din arta contemporană sunt mai sprijinite decât altele. De exemplu există un clișeu conform căruia se spune că o aplicație poate fi câștigătoare dacă este scrisă de un artist din Europa de Est care să abordeze subiectul memoriei (biografice sau nu) din timpurile comuniste. Acestea sunt doar zvonuri de rețete de succes în ceea ce privesc aplicațiile și vreau să verific dacă acestea sunt adevărate sau false.

Proiectul în sine cuprinde câteva idei dihotomice care privesc stiluri și concepte pe care le voi încerca:

- stil formal – informal;
- abordarea deotologică versus „totul merge";

- seriozitate versus umor;
-abordarea privată versus cea generalizată (personal - impersonal);
- realitate versus fantezie (real - fals);
- ludic haotic versus profesional structurat;

Într-un fel, îmi voi permite aproape opusul a tot ceea ce, în general, fac în cariera mea profesională. Voi lua poziția unui fel de impostor pentru a experimenta și a trage concluziile la sfârșit.

Dacă ar trebui să fie pus într-o categorie, acest proiect ar putea merge foarte bine în sertarul criticii instituționale.

Doresc ca acest experiment să fie limitat în timp – doar pentru 2 luni - pentru că vreau să văd rezultatul precis dintr-o anumită perioadă. Astfel voi putea compara rezultatele fără a avea dubii că sunt diferite doar pentru că s-au modificat tendințele pe care le-am presupus. De exemplu, este dificil să compar o aplicație pe care am scris-o acum 4 ani cu una recentă; este mult mai simplu să găsesc un fel de coerență între aplicații trimise cam în aceeași perioadă de timp.

Un alt factor care mă determină să fac acest experiment pentru o perioadă scurtă este, bineînțeles, faptul că nu vreau să trăiesc cu un alter-ego pentru o perioadă mai lungă de timp.

Pentru mine este foarte interesant să mă situez în diferite poziții, în afara zonei de comfort a practicii mele artistice. Nu este primul meu proiect de acest gen; am experiența de la Manifesta 8 cu proiectul *Timpul* pe care l-a curatoriat tranzit.org. La fel, vara trecută, pentru două luni (iulie – august 2013), am avut

experiența de a trăi într-un colectiv de aproximativ 25 de artiști din afara României; jumătate din timp a fost petrecut într-un mic sat slovac. Puteți citi lucrarea finală din acest proiect – o statistică – în portofoliul meu. Toate proiectele precedente, incluzând experimente, au durat aproximativ 2 luni; aceasta pare să fie limita mea.

Vă rog găsiți atașate ca și referință, un scurt curriculum vitae informativ, precum și exemple de lucrări.

Vă mulțumesc pentru considerație!

Salutări,
Cristina David

From: tranzit.ro <office.ro@tranzit.org>
To : Cristina David <davidcristina@yahoo.com>
sent : Thursday, November 14, 2013 17:02
subject : Re: MQ AiR 2014

Dear Cristina David,

The jury has taken a decision regarding the grant for the MQ AiR 2014 residency programm and, unfortunatelly, we must inform you that your project is not within the selected ones.

Nevertheless, we want to thank you very much for the interest in our programme. We must mention the fact that we have received a very big number of extraordinary applications and that the selection process was a very difficult one. The jury – consisting of reprezentatives of : tranzit.cz, tranzit.hu, tranzit.ro, tranzit.sk and ERSTE Foundation – had the very difficult mission to select four final participants from this wide range of proposals.

We invite you and sincerily encourage you to apply for the next residencies and opportunities from tranzit.org website.

Best whishes and success in your future projects,

[redacted] and tranzit.ro team

Falsuri

Proiectul *Falsuri* mi-a supt toată energia pe-o vară, dar nu-mi pare rău c-a făcut-o. Mă așteptam să meargă ca uns, dar m-am poticnit de multe ori și nu mi-a fost așa ușor cum credeam la început. Am avut o perioadă (scurtă) când nu mai credeam în el, când nu mai înțelegeam de ce l-am început. Cred că unul dintre cele mai importante motive pentru care momentul de neîncredere a durat foarte puțin este și pentru că nu am fost singură, ci am colaborat cu oameni dragi mie. Prima aplicație am făcut-o împreună cu regizoarea/ scriitoarea Alexandra Badea. Apoi l-am invitat pe scriitorul danez Mikkel Rosengaard să îmi dea o mână de ajutor. Dacă în cazul unora am colaborat la câte un fals, implicarea lui Mikkel a fost mai rodnică, comunicarea dintre noi fiind constantă pe toată perioada proiectului. M-a sfătuit când aveam dubii și m-a încurajat tot timpul. Artistul Dumitru Oboroc mi-a împrumutat o lucrare de-a lui și mi-a permis să o folosesc, lucru pentru care îi sunt recunoscătoare. Alexandru Bounegru, un prieten cu care mă văd rar, dar de fiecare dată când ne vedem e ca și cum au trecut doar câteva ore de la ultima întâlnire, a reușit să mă anime pe ultima sută de metri, când nu știam dacă mai am energie. Am scris împreună una dintre ultimele aplicații din proiect, un fals care ne-a distrat.

Apropo de sentimentul de inutilitate al gestului artistic: bănuiesc că e un sentiment comun ăsta, când te bagi într-o chestie, iar locul entuziasmului inițial este luat de panică, confuzie și neîncredere.

De obicei sunt impulsivă: când am o idee pentru o lucrare, nu-mi pun prea multe întrebări legate de momentul inițial al „nașterii" acestei idei. Nu îmi stă în fire să o analizez, să despic firul în patru, ci prefer să-mi petrec timpul gândindu-mă cum să o dezvolt. Spre exemplu, dacă îmi vine o idee să fac o lucrare cu un cactus pus invers, mă gândesc la soluții practice (ce fel de mănuși de grădinărit îmi trebuie, cât de adâncă e rădăcina cactusului, oare aș putea să țin planta în viața chiar și în poziția asta nenaturală? etc), apoi fac lucrarea (pun cactusul cu fundul în sus), și abia după mă întreb "ce-o fi fost în capul meu când am gândit-o?". Apoi, cum sunt evident cel mai aprig critic al meu, mă gândesc dacă mai îmi place sau nu, dacă s-o arăt sau nu. Prefer să fac lucrări și să le cenzurez după (păstrându-le doar pentru mine), decât să îmi sabotez ideile din față.

Cu proiectul *Falsuri* a fost mai dificil să procedez cum fac de obicei, pentru că s-a întins pe o perioadă destul de lungă de timp, a fost etapizat și au fost mai mulți oameni implicați, drept pentru care mintea mea - oricum cinică de fel - a avut suficient răgaz să își pună pe parcurs întrebările pe care, cum am spus, încerc să le evit de obicei până la încheierea proiectului: De ce fac eu asta? Învăț ceva din asta? Pot provoca vreo reacție publicului? Ar trebui să mă aștept la anumite rezultate? Are potențial proiectul să se dezvolte mai mult? Are suficient umor?

Înainte să răspund, trebuie să fac întâi o descriere a *Falsurilor*. Există aplicația inițială, prefață a acestui text. Aceasta este descrierea ideii inițiale.

Mi-am propus pentru un timp bine determinat, de câteva luni, să fac ce urăsc mai mult și mai mult în meseria asta: să scriu aplicații. Să-mi pun ordine în minte și-n calculator, să scriu idei - propuneri noi într-un mod coerent și succint, astfel încât să conving niște oameni pe care nu-i cunosc, care habar n-am ce așteaptă de la aplicația mea, care trăiesc la mari distanțe de mine și care sunt strânși în niște grupuri mai mici sau mai mari (jurii, comisii, comitete) să îmi accepte propunerile și astfel

să mă premieze cu o rezidență, un premiu, o participare într-un eveniment exclusivist (exclusivist pentru că participările sunt selective, nu este acceptat oricine sau orice lucrare), o bursă.

Pe lânga asta, mi-am propus nici măcar să nu fie sincere propunerile mele, să fie mai degrabă nişte „falsuri". Sau, dacă sunt sincere, atunci ele să aibă ceva nepotrivit, să nu fie aplicații adevărate, să fie aplicații pe care nu le-aș trimite și nici nu le-aș continua, chiar daca ar ieși câștigătoare. Așa cum puteți citi și în aplicația inițială, m-am gândit să testez așa numitele „rețete de succes", să abordez teme care nu-mi sunt familiare și nici nu intră în cercul meu de interese, doar să le probez reușita. Spre exemplu, se zvonește că temele legate de regimul comunist sau de minoritățile estului Europei sunt de actualitate, încă sunt suficient de exotice să-ți deschidă ușile organizațiilor culturale internaționale care au fonduri de dat artiștilor. Vroiam să văd dacă e pe bune treaba asta. Puteți citi în detaliu intențiile mele în introducerea fiecărei aplicații din *Falsuri*.

Am mai vrut să probez dacă pot să fac să-mi placă să scriu aplicații. Dacă pot să mă distrez scriindu-le, dacă aș putea să fac să dispară presiunea de-a avea succes, de-a fi acceptat (și cu acceptarea ar fi venit și sentimentul de recunoaștere) și dacă sunt în stare să găsesc un mecanism prin care birocrația să devină creativă. Să înlocuiesc într-un fel o lucrare de artă cu descrierea ei.

Aici am reușit doar pe jumătate. Adică, în timp ce le scriam și timp de 10 minute după ce erau trimise, mă simțeam bine, mă bucuram. Apoi încolțea presiunea și dorința de-a primi un răspuns pozitiv, iar cînd nu-l primeam mă învinovățeam și o luam personal, mă întristam și hotăram pentru o zi sau o săptămână că mi-am ales greșit meseria, deveneam dramatică. Deși „falsurile" făcute cu bună știință și cu discernământ ar fi trebuit să mă protejeze de nesiguranță (pentru că până la urmă nu

eram chiar eu cea care aplicam), n-am reușit să mă dedublez chiar cât aș fi vrut. Noroc că mintea mea e ca a unui peștișor auriu; uitam repede și ajungeam iarăși să mă bucur de joaca asta de-a altcineva.

Întotdeauna am separat descrierea lucrării de lucrarea în sine. Nu sunt adepta autorului care-și prezintă lucrările cu foarte multe cuvinte, cred că o lucrare trebuie să stea în picioare și fără un text explicativ al autorului lîngă. De aceea nici nu-mi place birocrația (aș putea folosi trecutul, deși nu sunt convinsă că proiectul ăsta m-a ajutat prea mult în a găsi plăcere să fac aplicații pe bune). Prefer să interpreteze alții lucrarea. Paradisul pentru mine (pentru noi toți, nu?) ar fi să am un mecena care îmi oferă necondiționat toate resursele să pot face tot ce-mi trece prin cap, fără să dau vreo explicație.

Îmi plac impresiile altora legate de proiectele mele, chiar dacă sunt negative. Îmi plac și întrebările.

Eh, cu proiectul acesta, fac fix pe dos. Îl explic și-l despic în bucățele, îl las pe tot la vedere. Până acum, aplicațiile trimise rămâneau confidențiale, între mine și destinatari. Acum ele sunt publicate în această carte. Mă simt un pic stingheră și „dezbrăcată". „Corespondența" mea o fac publică. Ideile de proiecte (false) le fac publice. Partea bună e că sunt doar topless, pentru că am știut de la bun început că scriu și pentru alți ochi decât cei ai expeditorilor "de drept".

Mai sus am descris procesul artistic, mai precis ideea și conținutul. Trebuia însă să existe și o formă a lui. Această carte este forma proiectului.

Cu cât mă gândesc mai mult, cu atât am impresia că *Falsuri* seamănă un pic cu Matrioșka, păpușa rusească. Am trimis o aplicație către tranzit.ro pentru a fi acceptată într-o rezidență în Austria, în care descriam ce-aș vrea să fac, respectiv *Falsuri*. Nu

știam dacă voi fi luată în serios sau nu, pentru că suna destul de bizar: să aplici la o rezidență pentru a primi resurse ca să aplici pentru alte rezidențe. Din fericire, tranzit.ro/ Iași m-a invitat să duc la bun sfârșit proiectul. Am început aplicațiile, timp în care echipa tranzit.ro/ Iași căuta resurse pentru a da o formă concretă proiectului, respectiv să adunăm *Falsuri* între aceste două coperți. Cum a făcut asta? Aplicând pentru fonduri, scriind deci o aplicație. Ce-mi place la acest circuit în care actorul principal este APLICAȚIA și nu John Malkcovich[1]? Îmi place că este o birocrație asumată și transformată: dintr-un instrument sec și plictisitor, devine parte a unui sistem creativ.

În ultimii 3 ani, am început să fac des lucrări bazate pe text. Îmi plac cuvintele, precizia și deopotrivă imprecizia lor. Din punctul acesta de vedere, *Falsuri* se înscrie cumva într-o rutină plăcută de-a mea de-a mă juca cu limbajul.

Acum cred că e momentul să încerc să răspund la întrebările de la început. În primul rând aș începe prin a spune că nu vreau să fac o retorică a veșnicei întrebări "**la ce folosește societății arta/cultura/artistul?**" Eu mi-am găsit răspunsul la această întrebare în 2009 – de fapt, ca să fiu precisă: răspunsul la opusul acestei întrebări "la ce NU folosește societății arta/ cultura/ artistul?"- într-o carte care n-are legatură cu subiectul, a autorului islandez Andri Snær Magnason, *Dreamland: A Self-Help Manual for a Frightened Nation*.[2] Într-unul dintre capitole, susținând tematica ecologistă a cărții, Magnason împarte profesiile oamenilor în utile și inutile (esențiale și ne-esențiale): cei care practică meserii esențiale sunt fermierii, doctorii și profesorii. Restul oamenilor au meserii ne-esențiale. Informaticienii, șoferii,

[1] **Referință la filmul** *Being John Malkovich* **(1999, regia: Spike Jonze).**

[2] *Dreamland: A Self-Help Manual for a Frightened Nation*, **autor: Andri Snær Magnason, Editura** *Citizen Press* **Ltd., London, 2008**

artiștii, vânzătorii, astronauții, arhitecții, fizicienii, cofetarii etc, au meserii ne-esențiale, în sensul că ce produc ei nu este esențial în absolut pentru supraviețuirea speciei, ci doar pentru confortul ei. Iar confortul nu este un lucru vital, subliniază Magnason. Iarăși, nu este locul pentru o prezentare în detaliu a acestei teorii, vreau doar să menționez că pe mine m-a convins, iar dacă până la citirea argumentelor lui Magnason aveam tot timpul dubii în ceea ce privește locul artistului, după ce am dat de explicația asta, am avut o epifanie: nu doar artiștii sunt inutili în esență, dar chiar o majoritate covârșitoare a populației practică meserii la fel de inutile sau ne-esențiale! Prin urmare, consider că a întreba un artist la ce folosește munca lui, este la fel de retoric cu a întreba un fizician sau un brutar.

Cum spune mama, important este să-ți placă ce faci, să nu fi un om frustrat. Deci, la întrebarea generală "**de ce?**" sper că indirect am răspuns și mi-am răspuns, pentru că în momentele în care nu mai credeam în proiect mă bântuia și gândul ăsta. Cum am zis, mintea de peștișor auriu care uitase pentru câteva zile de cartea lui Magnason.

De ce acest proiect?

Pentru că am vrut să probez sistemul, să mă conving dacă e funcțional și util, să înțeleg mai bine pârghiile lui, ca să pot eventual să le folosesc pe viitor sau dimpotrivă, să am o justificare în cazul în care decid să nu îl mai accesez, să încerc altă variantă de-a supraviețui ca artist[3]. Pe lângă avantajele de-a fi un freelancer, vine și problema inevitabilă a modului în care te întreții și în care

[3] În curriculum cursului de master al Academiei de artă din Bergen, în ultimul semestru, înainte de predarea și susținerea lucrării de masterat am facut un curs de 2 săptămani care se chema *Survival as an artist*, în care ni se explica punct cu punct ce dificultăți și oportunități avem în societate ca artiști.

îți finanțezi proiectele - banii de producție.

Există posibilitatea să fii part-time artist și part-time altceva care produce mijloacele de a te întreține pe tine și pe alții (dacă ai responsabilități și față de alții) și a investi în producția lucrării. „Altceva-ul" poate fi un serviciu care îți folosește creativitatea sau nu.

Ar mai exista șansa de a vinde lucrări suficient cât să nu trebuiască să te gândești la alt serviciu, sau participarea la așa de multe evenimente încât fee-urile de participare să acopere toate costurile.

Ca sa fiu precisă, trebuie să menționez și cazul în care providența îți aruncă un sac imens cu bani la picioare, care nu se termină niciodată.

Ca altă sursă de finanțare pentru un artist a rămas aceasta, a burselor artistice, fie că sunt rezidențe sau premii. Eu încă sunt în punctul în care caut cea mai potrivită metodă de supraviețuire pentru mine, cu cele mai puține compromisuri. Îmi mai place să fac/ gândesc artă, nu vreau deocamdată să mă reprofilez.

Ce impact va avea proiectul *Falsuri*?

Cartea va ajunge și la cei la care am aplicat. Nu-mi fac iluzii că va schimba un sistem, nici măcar nu mi-am propus asta. Nu am nicio așteptare referitoare la reacțiile instituțiilor implicate, dar cred că nu va exista nicio poziție radicală, pentru că în esență, nu am avut decât un singur dialog mai problematic (acela despre trupa de teatru *Theater-me* respinsă la festival), restul fiind acceptări sau respingeri (în majoritate) clasice, de genul: "ne pare rău, au fost alții care s-au potrivit mai bine cerințelor noastre". Răspunsuri formale, politicoase sau seci. Câteodata niciun răspuns. În cazul acestui proiect pare că instituțiile au fost prea

mari, iar eu prea mică. Nu am plecat la drum cu idei preconcepute, am vrut să probez niște mecanisme. În cartea aceasta puteți vedea rezultatele.

Deși nu m-am gândit deloc la aspectul acesta, acum când nu mai este o iluzie și chiar se va publica o carte a *falsurilor*, mă gândesc și la aspectul pedagogic al ei. Oricât ar părea de ciudată treaba asta cu scrisul aplicațiilor, am impresia că artiștii o învață așa, după ureche. Ca ghicitul în cărți: se fură, nu se învață. Adică ne uităm unii la alții, căutăm exemple pe net, facem struțo-cămile cu ce credem noi că trebuie să scriem și ce vedem că au scris alții și pare esențial.

Nu cred că scriu cele mai bune aplicații, eu zic să nu fie luate drept exemplu. Poate cele colaborative să aibă ceva potențial.

Am învățat ceva din proiectul ăsta?

Evident. Nu doar treburi practice, de genul când se închide poșta și cum să faci calculatorul să ardă mai repede o copie a unui CD. Pentru aproape toate *falsurile* am făcut o minimă cercetare. Pentru prima aplicație a trebuit să calculez lungimea blocului în care locuiesc. Datorită lui Alexandru spre exemplu, știu mai multe despre *daci*. De fapt despre oamenii care au creat o obsesie și un cult în jurul dacilor. Deși n-am scris despre asta când am aplicat la *Universal Museum*, am citit tot felul de lucruri din multe domenii și am aflat lucruri precum "țânțarii pot călători și 200km/zi dacă există curenți de aer puternici".

Am învățat ceva despre sistem? Nu atât de mult precum credeam. Dar la întrebarea asta cred că veți găsi răspunsuri chiar în aplicații sau în corespondența purtată cu cei responsabili.

Are potențial să continue?

Da, *Falsuri* împreună, dar și fiecare minciună gogonată în sine. Mi-ar plăcea să colaborez cu alți artiști care să încerce să interpreteze ei proiectele propuse de mine spre exemplu. Sau, să continuăm ca „performative lecture" identitățile noastre false. Mikkel și cu mine ne-am prezentat în câteva cazuri drept Norbert și Ana. Pe 15 septembrie vom primi rezultatul dacă suntem acceptați sau nu la o conferință în Africa de Sud. Am putea merge acolo și continua farsa. S-ar putea publica un album cu lucrări false făcute după descrierea proiectelor. S-ar putea face un eveniment masă rotundă în care sunt invitați toți cei din jurii care n-au acceptat proiectele, în care să li se ceară să spună în detaliu de ce au făcut acele alegeri. Aș putea călători eu și face un film în care să merg să cer explicații, în stilul lui Michael Moore. Și câte altele s-ar mai putea face. Om trăi și-om mai vedea.

Are suficient umor?

Are.

Text de Cristina David

Fakes

The *Fakes* project has sucked up my energy for the entire summer, but I'm not sorry it has. I was expecting it to go like clockwork, but I stumbled often and it wasn't as easy as I expected it to be when I started. I had a (brief) period when I no longer believed in it, when I no longer understood why I had started it. I think that one of the most important reasons for the moment of doubt lasting so little was that I was not on my own and I collaborated with people I care about. I wrote the first application together with the film director/writer Alexandra Badea. Then I invited the Danish writer Mikkel Rosengaard to help me. Whereas with the others I only collaborated for fakes, Mikkel's involvement was more fruitful, as the communication between us was constant throughout the duration of the project. He counselled me when I was in doubt and he constantly encouraged me. The artist Dumitru Oboroc lent me one of his works and allowed me to use it, and I am grateful for that. Alexandru Bounegru – a friend I see very seldom, but every time we meet it's like only a few hours have passed since our last meeting – managed to spur me into motion on the last lap, when I didn't know I still had any energy left. We wrote together one of my last applications in the project, a fake that amused us greatly.

By the way of the feeling of uselessness of the artistic act. I assume this is a commonplace feeling when you get yourself into something and the place of the initial enthusiasm is taken by panic, confusion and lack of confidence.
Usually I am impulsive: whenever I have an idea for a piece I don't ask too many questions about the initial moment of the "birth" of that particular idea. It's unlike me to analyse it, to split hairs, instead I prefer to spend my time thinking about how to develop

it. For instance, if I have an idea about creating a piece with a cactus placed upside-down, I think about practical solutions (what sort of gardening gloves I need, how deep is the root of the cactus, could I keep the plant alive even in this unnatural position? etc.), and then I produce the artwork (I place the cactus upside-down), and only afterwards I wonder what was in my head when I thought it up. And then, because I'm obviously my harshest critic, I think about whether I still like or not, whether to show it or not. I prefer to produce works and censor them later (by keeping them only for myself), rather than sabotage my own ideas and nip them in the bud.

It was a little more difficult to work on the *Fakes* project the way I usually do, because it has stretched over quite a long interval of time, it had stages, and there were several people involved; therefore, my mind, somewhat cynical by nature, has had enough time to ask itself the questions that, as I mentioned, I avoid asking before the end of a project: Why am I doing this? Am I learning anything from it? Can I get a reaction from the audience? Should I expect certain results? Does the project have the potential to develop further? Does it have enough humour?

Before I answer, I should first give a description of the *Fakes*. A description of the original project can be found in the foreword of this text. What you've read is the description of the original idea. I set myself a goal, for a well-defined period of time (a few months): to do what I hate most in this profession – to write applications. To put my mind and my computer files in order, to write down ideas, new proposals, in a coherent and concise manner, so that I would impress people I don't know, about whose expectations in relation to my application I have no clue, who live a long way away from me and who gather in smaller or larger groups (juries, commissions, boards) in order to accept

my proposals and thus award me a prize or the participation in an exclusive event ("exclusive" because participation is subject to selection, not everyone and not every piece of work is accepted) or a scholarship.

Apart from that, my goal was to have proposals that were insincere, more like "fakes". Or, if they were to be sincere, then they would include something inappropriate, so that they would not be real applications, but instead applications that I would never send out and I would never follow up on, should they be selected. As you can read in the original application, I thought I'd test some so-called "recipes for success", approaching topics that are not familiar to me and not in my area of interest, just to see how successful they would be. For instance, there is a rumour saying that all topics related to the communist regime or the ethnic minorities of Eastern Europe are popular, being still exotic enough to open the purse strings of international organisations that have money to give to artists. I wanted to see if this was for real. You can read my intentions in detail in the presentation of each application in *Fakes*.

I also wanted to test whether I could force myself to like writing applications. Whether I could have fun writing them, whether I could do away with the pressure to be successful, to be accepted (and with being accepted would also come the feeling of recognition), and instead be able to find a mechanism through which bureaucracy could become creative. To replace, as it were, a work of art with its description.

Here I was only half successful. That is, while writing them and for about ten minutes after I'd sent them out, I would feel good, I would enjoy myself. Then pressure and the desire to have a positive answer would rear their ugly heads, and when I did not get the positive answer I expected, I would blame myself and take

it personally, I would get sad and I would decide for one day or for one week that I had chosen the wrong profession – that is, I would dramatise. Although the "fakes" I made knowingly and deliberately should have protected me against insecurity (because, ultimately, it wasn't exactly me applying), I didn't manage to step as far back as I would have liked. Good thing that my mind is like that of a goldfish, I would forget quickly and then enjoy again this game of pretending to be somebody else.

I've always separated the description of the work from the work itself. I do not agree with the authors who present their works in a lot of words, I believe that a work of art should stand up even without being propped up by an explanatory text written by the author. This is why I dislike bureaucracy (I could say this in the past tense, but I'm not sure that this project has really helped me find pleasure in writing genuine applications). I prefer to let others interpret my work. Paradise, for me (and for all of us, right?) means to have a sponsor who provides unconditionally all the resources I need to do everything I can think of, with no explanations.

I like other people's opinions about my projects, even the negative ones. I also like questions.
Well, with this project, I'm doing things backwards. I explain it and I break it into little pieces, I lay it bare. Until now, the applications have remained confidential, between me and the recipients. Now they are published in this book. I feel a little awkward and "naked". I'm making my "correspondence" public. My (fake) project ideas are going public. The good part is that I'm only naked from the waist up, because I knew from the very beginning that I was writing for other eyes apart from those of the "rightful recipients".

Above I have described the artistic process, namely the idea and the content. But the project also had to have a form. This book is the form of the project.

The more I think of it, the more *Fakes* appears to me like a Russian doll. I sent tranzit.ro an application for a residency in Austria, in which I described what I would like to do, that is the *Fakes* project. I didn't know whether I would be taken seriously, because it all sounded a bit bizarre: to apply for a residency in order to receive resources in order to write other applications. Fortunately, tranzit.ro/ Iași invited me to take my project to completion. I started the applications while the tranzit.ro/ Iași team was looking for resources in order to give a concrete shape to the project, namely to put the *Fakes* project between these book covers. How did they do it? By applying for funding, that is by writing an application. What I like about this circuit, in which the main actor is THE APPLICATION rather than John Malkovich[1] ? I like the fact that it involves an assumed and transformed bureaucracy. Instead of a dry and tedious instrument, it becomes part of a creative system.

In the past tree years I have quite often produced works based on text. I like words, their accuracy and at the same time their inaccuracy. From this point of view, *Fakes* fits somehow into a routine I enjoy, playing with language.

I think the moment has come to try to answer the questions I asked at the beginning. I would start by saying that I did not intend to develop a rhetoric of the eternal question **"what is the use of art/culture/artists in society?".** I found the answer to this question in 2009; in fact, to be more precise, I found the answer to the opposite of this question – "what is NOT the use of art/culture/artists in society?" – in a book unrelated to the topic, by the Icelandic author Andri Snær Magnason, *Dreamland: A Self-Help Manual for a Frightened Nation*[2]. In one of the chapters, supporting the environmental theme of the book, Magnason divided the

[1] Reference to the movie *Being John Malkovich,* director: Spike Jonze,1999.
[2] Dreamland: *A Self-Help Manual for a Frightened Nation*, author: Andri Snær Magnason, Citizen Press Ltd. London, 2008

human professions into "useful" and "useless" (essential and non-essential); the essential professions are: farmer, doctor and teacher. All the other professions are non-essential. Computer specialists, drivers, artists, shop assistants, astronauts, architects, physicists, pastry chefs etc. have non-essential professions, meaning that whatever they produce is ultimately non-essential for the survival of the species, and only important for its comfort. And comfort is not vital, Magnason points out. Again, this is not the place to present this theory in detail, I just want to mention that the statement convinced me, and while before reading Magnason's arguments I kept having doubts concerning the role of the artist, after I found this explanation I had an epiphany: it is not just artists that are ultimately useless, but an overwhelming majority of the population also has professions that are the same as useless or non-essential! Therefore, I believe that to ask an artist about the use of his or her work is the same as academic as asking the same thing from a physicist or a baker.

As my mother often says, the important thing is to like what you do, so that you're not constantly frustrated. So, for the general question **"why?"**, I hope I have indirectly provided an answer, at the same time giving myself an answer, because at those moments when I no longer believed in the project I was also haunted by this question. As I said, this was just my goldfish mind forgetting for a few days about Magnason's book.

Why this project?

Because I wanted to test the system, to see for myself that it was operational and useful, to better understand its driving forces, so that I might be able to use them in the future, or on the contrary, to have a justification in case I decided to no longer access it and

to try other options in order to survive as an artist[3] . Apart from the advantages of being a freelancer, one inevitably comes face to face with the issue of living expenses and of funding one's projects – production money.

There is the option of being a part-time artist and a part-time something else, producing the means of supporting yourself and others, in case you have others in your charge, investing in the production of artwork. The "something else" may be a job that does or does not use your creativity.

There is always the chance that you may sell enough works so as not to need to think about a second job, or that you may take part in so many events that the participation fees cover all your costs.

To cover all options, I should also mention the case where Divine Providence may throw a huge and bottomless bag of money at your feet.
Another funding source for artists remains this one, of artistic fellowships, be they residencies or awards. I am still at the point where I'm looking for the subsistence method that is most suitable for me, with the least number of compromises. I still like to make / conceive art, I'm not yet ready to change my career.

What impact will the *Fakes* project have?

The book will also reach those who I applied with. I don't have any hopes that it will change a system, I was not even aiming for that. I have no expectations concerning the reactions of the institutions involved, but I don't think there will be any radical positions, because, ultimately, I only had one slightly antagonistic

[3] In the curriculum of the postgraduate course at the Bergen Art Academy, in the last semester, before turning in and presenting my dissertation, I took a two-week course called *Survival as an artist*, which explained point by point the difficulties and the opportunities faced by artists in society.

dialogue (the one concerning the *Theater-me* company, rejected at a festival), all the rest being (mostly) classic approvals or rejections along the lines of "we are sorry, but there were others who met our requirements better". Formal, polite or terse answers. Sometimes no answer at all. In the case of this project, it seems to me that the institutions were too big and I was too little. I didn't start off with prejudice, I just wanted to test some mechanisms. You can see the results in this book.

Although this is an aspect I haven't considered so far, now that the illusion is no longer there, and this book about the *fakes* will be published, I'm thinking about its pedagogical potential. As strange as it may sound, in this business of writing applications, I have a feeling that artists play it by ear. The same as with fortune-telling: you pick it up on the go, no-one teaches you how to do it. That is, we peek at each other's work, we look for examples on the internet and we make concoctions of whatever we think we should be putting in, plus whatever we see others have put in and looks like it might be essential.

I don't think I write the best applications, I'd say don't take them as a model. Maybe the collaborative ones have some potential.

Have I learned anything from this project?

Obviously. Not just practical stuff, like the time when the post-office closes, or how to make the computer burn a CD faster. For almost all the *fakes* I carried out a minimum of research. For the first application I had to work out the length of the apartment block I live in. Due to Alexandru, for instance, I now know a lot more about the *Dacians*. Anyway, about the people who have created an obsession and a cult around the Dacians. Although I didn't write about this when I applied to the *Universal Museum*, I read many things in many domains and I found out things like "mosquitoes can travel up to 200 km/day if they catch strong air currents".
Have I learned anything about the system? Not as much as I thought I would. But I think you will find the answer to this question in the applications themselves or in the exchange of letters with those in charge.

Does it have potential for the future?

Yes, *Fakes* as a whole, but also each fabrication by itself. I'd like to be able to work with other artists who would try, for example, to interpret the projects I have proposed. Or to extend our fake identities as a performative lecture. Mikkel and I have introduced ourselves as Norbert and Ana in some cases. On 15 September we'll receive the answer as to whether we have been accepted or not at a conference in South Africa. We could go there and continue the masquerade. An album with fake works made according to the project descriptions could also be published. An event could be organised, a round table, inviting all the members of the juries that rejected the projects and asking them to explain in detail why they made other choices. I could travel to these places myself and make a movie in which I demand explanations, Michael Moore style. Many other options are available. We'll wait and see.

Does it have enough humour?

It does.

Text by Cristina David

April 2014

- liste de oportunitati mai degraba decat calluri
- .org
- done
- de aplicat

March 2014

M	T	W	T	F	S	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

April 2014

M	T	W	T	F	S	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

May 2014

M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
31	1 http://www.tr...scholarships/	2	3 http://lumina...ycat-academy	4 mikkel iasi http://blog.a...trakresidency/ http://arthist.net/archive/7134 http://www.r..._content=4893 www.astrafilm.ro http://www.w.../apply/2014/	5 http://www.if...March 7, 2014 http://central...ur-work/keret http://www.ar...eAdmitere.pdf	6 www.vilenica.si autocenter-su...rac ademy.de http://tranzit....7-april-2014 http://www.dabhub.com
7 mikkel iasi http://www.videoholica.org www.sculpture.org/NOLA2014.	8 http://www.re...unlimited. org http://chiosc....liht.com/apel/	9 http://www.jo...April 2, 2014 www.virgil.at ---brigitte mail	10	11 ZERO FUTUR...ure Obsolete?	12 http://protv....--450131.html	13
14 studiodwh.wordpress.com Darat al Funu...world (Jordan)	15 www.areholland.com http://www.fil..._info_eng.pdf	16 www.tate.org. uk/stives CALL FOR SUB...rde showcase www.ensba-ly...php?lang=eng	17 www.prixelysee. ch www.hetentre...arch 28, 2014 http://www.m.../in-residence	18	19 http://www.e...line-reminder/ https://www.f...n_user_invited http://www.th...t-Residencies	20 e-motional http://www.al...initiative2014
21	22 http://www.p...t/contest2014 http://www.e...p?id=242&L=1	23 http://www.bridgeguard.org http://jurnalu...666207.html#	24 http://www.in...joyama-2015	25 http://www.di...d=6&lang=en http://lifeofft...cro-residency/	26 http://institut...mme-2-2-2/	27 http://www.c...rd-vol2_5.html
28	29 http://www.n...ogramme.html	30 http://www.n...t/courseinfo1/	1 http://www.h...m.hu/call.php http://www.ja...et/index.php/	2 http://www.k...llowships.html http://www.a...2Findex.action http://www.d...57&act=more	3 v15.videonale. org. www.hbk-bs.de http://www.et...age=inscriere	4 http://www.in...it-demenz.de http://videomedeja.org

1.Iver Jåks Artist-In-Residency Program (in collaboration with Alexandra Badea)

The first application in the project. In fact, it didn't start out as one to be included on the *Fakes* list. I was excited about the financial potential of the offer. The artist (because the announcement stated very clearly that it only concerned individual artists, as the accommodation would be only appropriate for only one person) would be provided a king's ransom in living and production costs. This was a residency in Norway, beyond the Arctic Circle.

As I had decided a while before to have as many collaborations as possible, I suggested a brainstorm to Alexandra. This is how we arrived at the project described below, a typically eastern-European one, I daresay. The topic of "grey (apartment) blocks". And so it ended up in the *Fakes* section for two reasons. Firstly because I ignored the organisers' express request of applying as an individual artist, and secondly because this topic, of "grey blocks" is not close to my heart and I don't think the piece would have been very good, even with Alexandra's help. I also insisted very much on the biographical element.

I never got a reply. Not only did I not get a reply, but on the organisation's official website there was no announcement about the results. The exchange of messages was dry, I hardly managed to obtain a read receipt. Together with Alexandra we worked for almost two days for this application.

Bucharest/ Paris, March 9, 2014

Sami Center for Contemporary Art

[redacted]

NORWAY

To Whom It May Concern,

We would like to be considered for the Iver Jåks Artist-In-Residency Program for two months. This letter is intended to encourage your consideration to grant us a joint residency, for a collaborative project to be undertaken in Karasjok.

We, that is the writer/ theater director Alexandra Badea, based in Paris, and visual/ conceptual artist Cristina David, based in Bucharest. While we are both artists in our own right with individual artistic trajectories, a joint residency would allow us to explore a collaborative work. Both of us proved in our fields of works excellent professional skills and internationally recognized results, but it is first time when we will explore a collaborative practice and realize this kind of interdisciplinary project, such as A41, Drumul Taberei, Bucharest, Romania, Europe, Earth, Milky Way, Universe.

Iver Jåks Artist-In-Residency Program would specifically offer us the time and geographic opportunity to interact with the community, develop our project, and test the artistic practice within the context of Karasjok.

By choosing us, you will encourage experiments in the fields of contemporary arts, as we propose you to support a collaboration project between a writer/ theater director and a visual artist.

The Iver Jåks Artist-In-Residency Program would also give us the opportunity to get to know more about the Sami history and culture. We know little about it, we are eager to discover more things and to develop further projects related with what we will learn during our stay. We are interested to collaborate with local artists and organizations. Cristina had the chance in January 2007 to visit for a week Kautokeino, an inspirational travel experience and a chance to make new friends, to hear personal life stories. Since she experienced the far North in winter times, she is curious now to see the landscape in summer as well.

A41, Drumul Taberei, Bucharest, Romania, Europe, Earth, Milky Way, Universe

Background

To understand a bit the background of our proposal, you need to know briefly our biographies.
We were both born and raised in Bucharest. Most of our childhood we spent in Ceausescu regime. We were 10 years old in '89, when the regime switch to a more democratic one. We only meet in high school and since then we continue to develop our friendship. We both choose artistic education for our academic studies: one choose the courses of The National University of Theater and Film, department of Theater Directing (Alexandra), the other the courses of the National University of Visual Arts, department of Photo- Video (Cristina). After Bachelor studies, we specialized further in doing Master studies. Both of us decided to go abroad for those ones. Cristina was accepted with full scholarship at the Art academy of Bergen, while Alexandra choose Paris for her studies. She decided to move for good to France, Cristina returned to Romania after graduation, in 2007.
As we mentioned before, we are both active in our own fields, working both in local and international contexts.

We grow up in buildings with many apartments. We still live in flats, separated from our neighbors just by thin concrete walls.
Cristina still lives in the flat she was born, in the building named A41. The architecture of Drumul Taberei neighborhood- built in the mid-to-late 60s- is entirely formed by socialist style buildings. This part of Bucharest was designed to be a sort of dormitory neighborhood for the communist working class.

building A41 (with red are circled the windows from Cristina's flat)

Concept

The idea of the project started from the differences we saw between the different living styles of Karasjok and Bucharest- Drumul Taberei neighborhood. Our interest for this differences is raised most of all by the two different kind of intimacies that are the consequences of this two ways of living.
We could generalize the concept of intimacy for the dichotomy urban/ rural living experience.

Staying in a flat, sometimes you find out more about your neighbors than you would like it. Adapting to the situation, could also bring unexpected good feedbacks, such as long-life friendships between people that have not much in common, except sharing the same building. Many interesting stories are born in the A41 building with 120 apartments.
We want to share some of them with the public from Karasjok.
Beside that, we will try to create the atmosphere of some of the indoor and outdoor spaces from Drumul Taberei, with specific elements of the Eastern part of Europe.

Project description

A41, Drumul Taberei, Bucharest, Romania, Europe, Earth, Milky Way, Universe has two different way of approaching the main idea : one is related with the concept of intimacy and the second part deals with the atmosphere of Drumul Taberei.

A. First Part

This part it is a mixed between 4 different artistic media: 3D art-work, sound- installation, performance and text. It can be adapted for outdoor or indoor presentation- this can be decided later in the residency - depending on the technical conditions.
We want to build an architecture model of A41 building, at scale 1: 20, which means h x L x l= 85 x 850 x 50 centimeters. So it will be approximately 8 meters long.

From inside the model one will hear different mixed sounds from what we will record from Cristina's flat and other neighbors flats. For example there will be different types of music, the sound of the water from the bathroom, football games, intimate sounds, people shouting at each others, children crying, kids playing inside, etc.

The model can lay somewhere outside, in the landscape, or can be exhibit in a gallery space or elsewhere where could be seen by the public. We can build it in wood- if we will have access to a carpentry workshop- or other material.

The idea is to have a counterpoint with the living experience from the houses from your town. To bring a bit our experience of living in Romania closer to the Karasjok's public.

this is picture is only informative, the model will be professionally made

Together with this model, Alexandra will write a text inspired by the life from A41. Alexandra has experience with storytelling and theater writing, so at the end of the residency the text will be performed by us or by professional local actors- this to be discussed during our stay.
There will be anecdotes, such as a story about two twelve years boys neighbors, one living above the other, communicating by knocking the metal water pipes in Morse code. Other tells will have more tension in them. We will decide the stories while brainstorming during the residency. Some will be fictional, some true.

B.Second Part

Beside the 3D model of the communist building, we thought of an interactive humorous way of making people curious about Drumul Taberei.

We will produce 4-5 billboards- wood panels with different elements of the socio-cultural Eastern- European environment, so that people could photograph themselves in front of them and pretend they traveled all the way to Bucharest. They could take a photo while driving an old Dacia car (Dacia is the romanian brand for cars), they could pose in front of the entrance of A41, or other Eastern- European pictures opportunities.
This also underline a bit our ironic view upon this kind of wood panels that one can find in a carnival, but with pictures of very touristic and appreciated landscapes from all over the world.
Karasjok it is a picturesque place with exquisite natural beauty, therefore our artworks will for sure make a sort of different impression, another kind of exoticism.

The wood panels will be placed outside, in different spots of Karasjok (on the road, in the town square, in the woods, at the gas stop, etc).

A41, Drumul Taberei, Bucharest, Romania, Europe, Earth, Milky Way, Universe it is not necessary a site-specific project, but wants to make the habitants of Karasjok experience a bit of the socio-cultural ambiance of typical Romanian neighborhood.

Timeline of the project

- a pre-production phase in Romania, a week or two before our arriving, to record sound material and to make the photos;
- production, during the residency: brainstorming for the text, writing, building up the model and the wood panels;
- exhibiting the works and presenting the performance.

Attached please find our individual CVs and work samples for your reference and consideration.

Thank You For Your Consideration!

Alexandra Badea/ Cristina David

1. Programul de rezidențe artistice Iver Jåks (în colaborare cu Alexandra Badea)

Prima aplicație din proiect. De fapt, nici n-am pornit cu gândul că va fi în lista de *Falsuri*. Am fost entuziasmată de potențialul financiar al ofertei. Artistului (pentru că de fapt în anunț era scris foarte clar că se referă doar la artiști individuali - cazarea, spuneau ei, este insuficientă ca spațiu pentru mai mult de o singură persoană) îi este pus la dispoziție un buget regesc de trai și de producție. Este vorba despre o rezidență în Norvegia, deasupra cercului polar.

Cum de ceva timp hotărâsem să fac cât mai multe colaborări, i-am propus Alexandrei un brainstorm. Așa am ajuns la proiectul descris mai jos, tipic est-european aș spune eu. Tema "blocurilor gri". Așadar a ajuns un proiect de pus în *Falsuri* din două motive. O dată pentru că am ignorat cererea expresă a organizatorilor de-a avea o aplicație individuală, a doua pentru că tema asta a "blocurilor gri" nu-mi este apropiată și nu cred ca ar fi ieșit vreo lucrare bună, nici măcar cu ajutorul Alexandrei. Am plusat și pe elementul biografic.

N-am primit nici un răspuns. Nu doar că n-am primit răspuns, dar nici măcar pe site-ul oficial al organizației nu au anunțat nimic legat de rezultate. Corespondența a fost seacă, abia am reușit să primesc confirmare de primire. Împreună cu Alexandra am lucrat aproape două zile pe această aplicație.

București/ Paris, 9 martie 2014

Centrul de Artă Contemporană Sami

[redacted]

NORVEGIA

Către cei interesați,

Dorim să ne depunem candidatura pentru a participa timp de două luni la programul de rezidențe artistice Iver Jåks. Vă scriem această scrisoare pentru a vă solicita să aveți în vedere primirea noastră într-o rezidență comună pentru un proiect în colaborare ce se va desfășura în Karasjok.

Noi, adică scriitoarea/regizoarea de teatru Alexandra Badea, din Paris și artista vizuală/ conceptuală Cristina David, din București. Deși fiecare dintre noi este artist de sine stătător, cu traiectorii artistice individuale, o rezidență comună ne-ar permite să explorăm lucrul în colaborare. Fiecare din noi am demonstrat în domeniul nostru de activitate aptitudini profesionale excelente și avem rezultate recunoscute pe plan internațional, dar aceasta ar fi prima ocazie de a explora o practică colaborativă și de a realiza un proiect interdisciplinar precum "A41, Drumul Taberei, Bucharest, Romania, Europe, Earth, Milky Way, Universe".

Programul de rezidențe artistice Iver Jåks ne-ar oferi exact timpul și locația geografică pentru a interacționa cu comunitatea, a ne dezvolta proiectul și a ne pune la încercare practica artistică în contextul din Karasjok.

Dacă ne veți alege pe noi, veți încuraja experimentarea în domeniul artelor contemporane, deoarece vă propunem să susțineți un proiect de colaborare între un scriitor/regizor și un artist vizual.

Programul de rezidențe artistice Iver Jåks ne-ar da de asemenea posibilitatea să cunoaștem mai bine istoria și cultura poporului Sami. Știm puțin despre ele și dorim să aflăm mai mult și să creăm în viitor proiecte legate de lucrurile pe care le vom învăța cât vom sta acolo. Suntem interesate să colaborăm cu artiști și organizații pe plan local. Cristina a avut în ianuarie ocazia de a sta o săptămână în Kautokeino, o experiență de călătorie care a inspirat-o și o șansă de a-și face prieteni și de a asculta povești de viață. A vizitat Nordul extrem pe timp de iarnă și este curioasă să vadă cum arată peisajul pe timp de vară.

A41, Drumul Taberei, Bucharest, Romania, Europe, Earth, Milky Way, Universe

Context

Pentru a înțelege contextul propunerii noastre, ar trebui să ne cunoașteți puțin biografiile.

Suntem amândouă născute și crescute în București. Cea mai mare parte a copilăriei ne-am petrecut-o sub regimul Ceaușescu. Aveam 10 ani în '89, când regimul a fost schimbat cu unul mai democratic. Ne-am cunoscut abia în liceu, iar de atunci am continuat să ne dezvoltăm relația de prietenie. Ambele am ales educația artistică când a fost vorba de studii superioare: una din noi a ales cursurile Universității Naționale de Teatru și Film, secția

Regie de teatru (Alexandra), iar cursurile Universității Naționale de Arte Plastice, secția Foto-video (Cristina). După licență, ne-am specializat în continuare, făcând masterate. Amândouă am hotărât să plecăm în străinătate pentru acestea din urmă. Cristina a fost admisă cu bursă integrală la Academia de Artă din Bergen, în timp ce Alexandra a ales să studieze la Paris. S-a hotărât să se mute definitiv în Franța, în timp ce Cristina a revenit în România după absolvire, în 2007.

Cum am spus, amândouă suntem active în propriile domenii și lucrăm în contexte atât locale, cât și internaționale.

Am crescut în blocuri cu multe apartamente. Locuim în continuare în apartamente, separate de vecinii noștri doar prin pereți subțiri de beton.

Cristina locuiește în continuare în apartamentul în care s-a născut, în blocul numit A41. Arhitectura cartierului Drumul Taberei – construit la mijlocul și sfârșitul anilor '60 – constă în întregime din clădiri în stil socialist. Această parte a Bucureștiului a fost proiectată ca un fel de cartier-dormitor pentru clasa muncitoare a perioadei comuniste.

blocul A41 (ferestrele apartamentului Cristinei sunt încercuite cu roșu)

Concept

Ideea proiectului a pornit de la diferențele pe care le-am observat între stilurile de viață din Karasjok și cartierul Drumul Taberei din București. Interesul nostru pentru aceste diferențe este stârnit în cea mai mare parte de cele două feluri diferite de intimități ce decurg din aceste două moduri de trai.
Am putea generaliza conceptul de intimitate pentru dihotomia experiență de viață urbană/rurală.
Atunci când locuiești la bloc uneori afli mai mult decât ai vrea despre vecini. Adaptarea la situație poate avea și consecințe neașteptate și benefice, cum ar fi prieteniile pe viață între persoane care nu au multe în comun în afara faptului că locuiesc în aceeași clădire. Multe povești interesante s-au născut în blocul A41 cu ale sale 120 de apartamente.
Dorim să împărtășim câteva din ele publicului din Karasjok.
În plus, vom încerca să creăm atmosfera unora din spațiile interioare și exterioare din Drumul Taberei, cu elemente specifice părții estice a Europei.

Descrierea proiectului

A41, Drumul Taberei, Bucharest, Romania, Europe, Earth, Milky Way, Universe are două moduri de a aborda ideea principală: unul se leagă de conceptul de intimitate, iar a doua parte este legată de atmosfera cartierului Drumul Taberei.

A. Prima parte

Această parte este un amestec de 4 suporturi artistice: lucrări 3D, instalație de sunet, performance și text. Poate fi adaptată pentru prezentare în interior sau în aer liber – acest lucru se poate decide

mai târziu, în timpul rezidenţei –, în funcţie de condiţiile tehnice. Dorim să construim o machetă a blocului A41, la scara de 1: 20, ceea ce ar însemna h x L x l= 85 x 850 x 50 centimetri. Va avea, deci, cam 8 metri lungime.
Din interiorul machetei se vor auzi diverse sunete, mixate din ceea ce vom înregistra din apartamentul Cristinei şi din cele ale unor vecini. De exemplu, vor exista tipuri diferite de muzică, sunetul apei de la baie, meciuri de fotbal, sunete intime, oameni care ţipă unii la alţii, copii care plâng, copii care se joacă în casă etc.

Macheta poate sta undeva afară, în aer liber, sau poate fi expusă într-o galerie sau în alt loc în care poate fi văzută de către public. Putem face macheta din lemn – vom avea acces la un atelier de tâmplărie – sau din orice alt material.

Ideea este de a avea un contrapunct la experienţa traiului în casele din oraşul dvs., de a aduce un fragment din experienţa traiului nostru în România mai aproape de publicul din Karasjok.

Imaginea este doar cu titlu informativ, macheta va fi realizată profesional

Pe lângă această machetă, Alexandra va scrie un text inspirat de viaţa în A41. Alexandra are experienţă ca povestitor şi dramaturg, iar la sfârşitul rezidenţei textul va fi interpretat de noi sau de actori profesionişti locali – şi acest lucru poate fi discutat pe parcursul şederii noastre acolo.
Vor exista anecdote, precum povestea a doi băieţi de 12 ani care locuiesc unul deasupra celuilalt şi care comunică bătând în cod Morse în ţevi. Alte istorisiri vor conţine mai multă tensiune. Poveştile le vom alege printr-un proces de brainstorming în timpul rezidenţei. Unele vor fi reale, altele ficţionale.

B. Partea a doua

Pe lângă macheta 3D a blocului comunist, ne-am gândit la un mod interactiv şi vesel de a stârni curiozitatea publicului cu privire la Drumul Taberei.
Vom produce 4-5 panouri de afişaj – panouri de lemn cu diferite elemente ale mediului socio-cultural al Europei de Est, lângă care oamenii să se poată fotografia şi să poată spune apoi că au călătorit tocmai la Bucureşti. Oamenii s-ar putea fotografia la volanul unei maşini Dacia vechi (Dacia fiind marca românească de maşini), ar putea poza în faţa intrării blocului A41, sau cu alte obiective de tip est-european.
Astfel subliniem oarecum abordarea noastră ironică a panourilor de lemn ce se găsesc pe la bâlciuri, pe care sunt puse însă imagini al unor peisaje turistice foarte apreciate din toată lumea.
Karasjok este un loc pitoresc, de o frumuseţe naturală deosebită, şi deci lucrările noastre ar face o impresie diferită, ar fi un alt fel de exotism.

Panourile de lemn vor fi amplasate în aer liber, în diferite locuri

din Karasjok (pe stradă, în piața orașului, în pădure, la stația de benzină etc).

Proiectul A41, Drumul Taberei, Bucharest, Romania, Europe, Earth, Milky Way, Universe nu este în mod necesar un proiect site-specific, ci dorește să-i facă pe locuitorii din Karasjok să guste din ambianța socio-culturală a unui cartier românesc tipic.

Calendarul proiectului

- o fază de pre-producție în România, cu una sau două săptămâni înainte de sosirea noastră, în care se va înregistra materialul sonor și se for face fotografiile;
- producția, în timpul rezidenței: brainstorming pentru text, scrierea lui, construirea machetei și a panourilor de lemn;
- expunerea lucrărilor și prezentarea spectacolului.

În anexă vă trimitem CV-urile noastre individuale și mostre de lucrări, pentru a fi analizate.

Vă mulțumim pentru timpul acordat acestei scrisori!
Alexandra Badea/ Cristina David

2. Cașcaval

Tot un fel de aplicație, tot un fel de artă.
Niște felii de cașcaval, un bon de casă. Prima zi în rezidența de la Iași a început cu dreptul. Am aplicat la concursul de făcut poze "senvișului" cât mai original și am câștigat un set de cuțite de brânză și un șorț de bucătărie pe care scrie *Fan Brânză*. Chiar s-a nimerit, chiar sunt fan brânză.

De la: Cristina David <davidcristina@yahoo.com>
Către: [redacted]
Data: Miercuri, 26 martie 2014 11:38
Subiect: Sandwich

Buna ziua,

Numele meu este Cristina David si sandwichul pe care vi-l propun pentru concurs este unul dulce- sarat. Ingredientele sunt: pasca, cascaval [redacted] spanac, mar si gem de cirese amare. Sandwichul se poate numi: "gustare de seara".

Am facut fotografia imediat dupa ce am facut sandwichul, cand nu intrasem inca pe site-ul [redacted] sa vad ca trebuia sa includ si eticheta in fotografie. Apoi am mancat sandwichul, prin urmare am adaugat ulterior eticheta, sper ca nu-i vreo problema.

Adresa mea de mail este cea de pe care va scriu: davidcristina@yahoo.com, sunt din Bucuresti.
Va rog confirmati-mi primirea acestui mail.

Multumesc.

Cele bune,
Cristina David

//

De la: [redacted]
Către: Cristina David
Data: Luni, 31 martie 2014 12:39

subiect: Concurs [redacted] - validare premiu!

Buna ziua,

Imi face placere sa va anunt ca sunteti castigatoarea unui set de cutite in cadrul campanie [redacted] desfasurata pe siteul [redacted] Va rog sa imi trimiteti, in termen de 10 zile de la primirea acestui email, datele dumneavoastra in vederea expedierii premiul castigat.

Avem nevoie de: adresa completa la care doriti livrarea premiului, si un numar de telefon la care agentul firmei de curierat va poate contacta.

Va multumesc. O zi frumoasa [redacted]

//

De la: Cristina David <davidcristina@yahoo.com>
Către: [redacted]
Data: Luni, 31martie 2014; 13:44
Subiect: Re: [redacted] - validare premiu!

Buna ziua,

Multumesc frumos pentru premiu, mi-ati facut o bucurie. Adresa la care ma gasiti este:
Cristina David
[redacted]

[redacted]
interfon 113 (pentru firma de curierat).
Telefonul la care pot fi contactata este: [redacted]

Va rog spuneti-mi cam in ce perioada veti face livrarea premiului? S-ar putea sa plec din oras 2-3 zile saptamana viitoare, inca nu e sigur. Pot lasa un vecin sa ridice pachetul.

Astept cu nerabdare premiul dumneavoastra, va dau de stire cand voi folosi cutitele sa fac alte sandwichuri delicioase cu cascavalul [redacted]

Cele bune,
Cristina David

2. Cheese

Also a sort of application, also a sort of art.
A few slices of cheese, a cashier's receipt. The first day of my residency in Iași got off to a good start: I applied to the photography contest with the topic "the most original sandwich" and I won a set of cheese knives and a kitchen apron saying Fan Brânză (Cheese Fan). And it's appropriate – I am a fan of cheese!

From: Cristina David <davidcristina@yahoo.com>
To : [redacted]
sent : Wednesday, March 26, 2014 11:38
subject : Sandwich

Hello,

My name is Cristina David and my proposal of a sandwich for the contest is a sweet-and-savoury one. The ingredients are: matzos, [redacted] cheese, spinach, apple and amaretto cherry jam. The sandwich could be called "evening snack".
I took the picture immediately after I made the sandwich, before accessing the [redacted] site and see that I should have also included the sticker in the photos. Then I ate the sandwich and I attached the sticker afterwards, I hope that's not a problem!
My e-mail address is the one I'm writing from: davidcristina@yahoo.com, I'm from Bucharest.
Please acknowledge the receipt of this e-mail.

Thank you.
All the best,
Cristina David

//

From : [redacted]
To : Cristina David
sent : Monday, March 31, 2014 12:39
subject : [redacted] contest - prize validation!

Hello,

It is my pleasure to inform you that you are the winner of a set of knives as part of the [redacted] campaign taking place on the website [redacted] Please send me, within 10 days from the reception of this e-mail, your details, so that we can send you your prize.
We require: the full address you want the prize delivered to, and a phone number for the courier to contact you.

Thank you. Have a nice day, [redacted]

//

From: Cristina David <davidcristina@yahoo.com>
To : [redacted]
sent : Monday,March 31, 2014; 13:44
subject : Re: [redacted] contest - prize validation!

Hello,

Thank you very much for the prize, I'm really glad I got it. I can be found at the following address:

Cristina David
[redacted]
IASI)
door intercom 113 (for the courier).

The telephone number I can be contacted at is [redacted]

Please tell me: when will the prize be delivered? I might leave town for 2-3 days next week, there's no definite plan. I can ask a neighbour to receive the package in my stead.

I am looking forward to receiving your prize, I'll let you know when I'm using the knives again to make more delicious sandwiches using [redacted] cheese!

All the best,
Cristina David

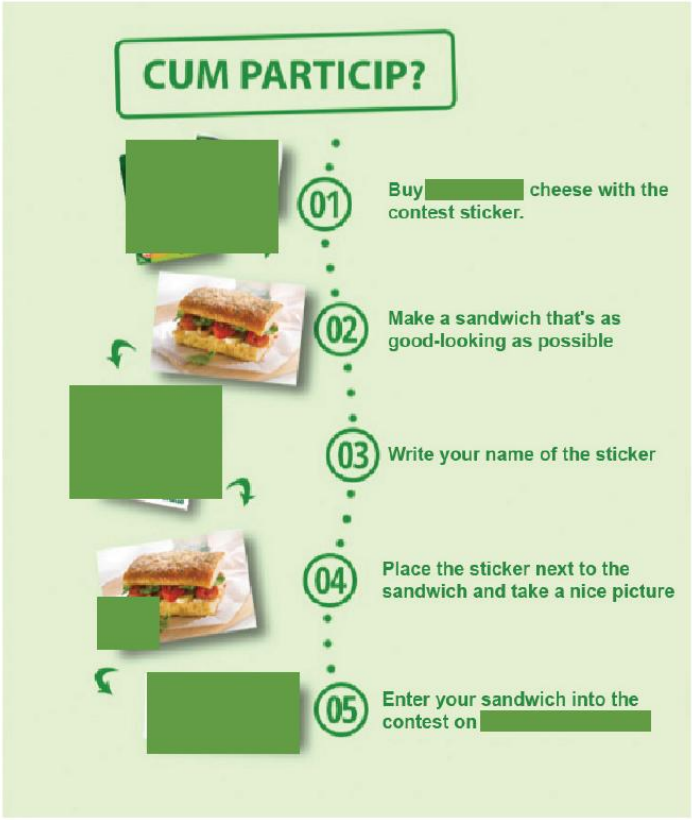

3. Third Culture – Oregon

For *Third Culture* I got besides myself with excitement. I really wanted to be accepted. Going to an artists' colony together with scientists is a long-held wish of mine. However, in my rush I wrote quite a saccharine and very personal application; I knew I wouldn't have the time to write an academic letter of intent, which would have increased my chances. I tried tugging at the heartstrings, testing the institution's reaction. A long time ago I had decided to no longer include biographic details in my applications. This is the kind of letter I would have written ten years ago.
Another unusual element related to this application is what I did beside writing it. The official call included the requirement that the application should physically reach the board's office before a certain time on a certain day. I knew I couldn't rely on the Romanian post office to do any kind of magic, and so I thought about writing to strangers, to students of the university organising the event, asking them to kindly burn a CD with my application and take it to the office themselves. I sent out ten e-mails, more or less personalised, to students I found on the university's official website. I tried customising them, that is I would look at whatever they were studying (hard science, comparative literature, arts, medicine etc.) and to include something related to their study domain, so that it wouldn't look like a spam message, and to make it as friendly as possible.
Only two of the students replied, and they both said they could not help me. I was, however, moved by the fact that they read and replied to my desperate e-mail in a matter of hours. Then I wrote to the organisers and they told me that for artists from outside the USA they would make an exception and accept the application by e-mail, and so it was taken into consideration, but in the end not accepted.

Letter of Interest

I would like to be considered for the Third Culture Projects program. This letter is intended to encourage your consideration to give me the opportunity to participate to Third Culture Conversations which will be held in May 28-30, 2014.

My connection with science date from my birth, when my mother- Math teacher- decided to write on my birth certificate 10 instead of 9. I was born at 23.50h, 9.10.1979. The difference between the days was only of 10 minutes, so the nurses gave to my mom the possibility of choosing what date to be mentioned on the birth certificate. She said 10, because the pair (10, 10)- day, month- it is simply more beautiful than two consecutive numbers (9, 10).

I come from a family with strong mathematical background. My parents, my brother, the five aunts and uncles and my cousins, they all have academic degrees in Mathematics.

I naturally continued this tradition. At 18 years old, freshly high school graduate, I apply to Faculty of Mathematics from Bucharest, Romania and I was accepted with full scholarship. After two years in my mind some switches were made and I decided to drop Math for art studies.
I have a bachelor degree and two MA degrees in Fine Arts (one from the Art Academy of Bucharest and the other from the Art Academy of Bergen, Norway). I have now an international career as contemporary artist and I am happy with the decision I took 14 years ago. But from time to time -quite often- I get nostalgic about pure math/ science, so then somehow elements of it pop up

into my art works (the videos The Real Reason of the Migration of People in Europe to West; Grasshopper; 1453 or the complex project Time Machine- commissioned by Manifesta 8 foundation, presented at Manifesta 8, contemporary art biennial in 2010).

I still find great pleasure in solving math problems, reading beautiful proves and discoveries.
I am also interested in things that are happening in physics, at small scales, that is why I started a correspondence with PhD. prof. [redacted] from the University of Geneve. Mr. [redacted] is the group leader of the GAP- Optique department. He is the initiator of a very intriguing theory in quantum physics called Non-Locality theory. One of my favorite things in the world are the photons and mr. [redacted] is studying some of their mysterious proprieties.

Right now my big fascination goes for the math genius Paul Erdös, which I discover little by little in the biographical book I read now by Bruce Schechter, My Brain is Open.[1]

Amongst many other things, Paul Erdös is known for his huge amount of collaborators. He has the record for collaborative papers, because his belief was that *mathematician+mathematician+mathematician= better Math.*

I strongly support this belief, that people should collaborate rather than do works individually, therefor I immediately resonate with your proposal of inviting artists to collaborate with scientists.
If you accept me in the program, I could do self-presentations

[1] Schechter, Bruce. *My brain Is Open* the Mathematical Journey of Paul Erdös. New York, Simon and Schuster,1998

of my art works (please see my portfolio). Also I could speak about my background, the knowledge I accumulated by living in Eastern- Europe and the educational system in Romania or my childhood in Ceausescu regime. I grow up with formulas such as “what doesn’t kill you makes you stronger” or “ to make fun of your own troubles” (self-irony), I could discuss about the goods and the bad that may trigger this type of life philosophy.
My English it is not perfectly academic, but I can assure you that- despite my dyslexia in writing in foreigner languages (I am at the same level as English in French and Spanish)- my mind is highly academic oriented and absolutely curious about the world and its mysteries.

I am aware that the borders between art and science are artificial made. I know that the main attribute that holds this two fields closely related is creativity. Creativity is crucial for the development of this two domains.

Communication between professionals and specialists in both field will not only enrich the involved individuals, but dialog is an essential element for the future cultural heritage.

I congratulate you for this initiative and I hope my enthusiasm for interacting with scientists convinced you to grant me the participation to Third Culture Project.

Thank You For Your Consideration!

Cristina David

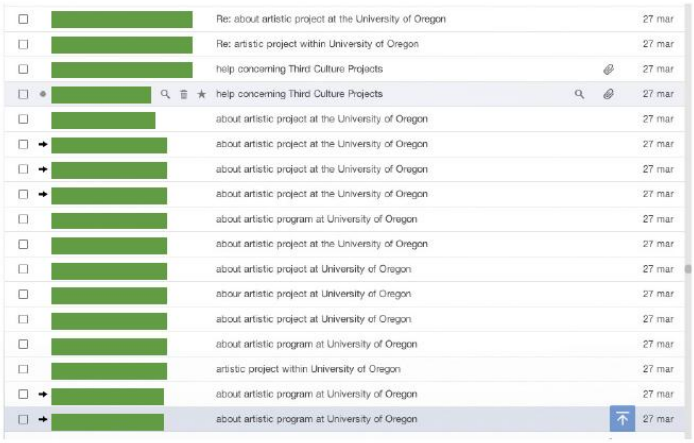

Corresponding Work Sample Identification Sheet

davidc-01
https://www.youtube.com/watch?v=WZHC8q4BPPo

The Real Reason of the Migration of People in Europe to West
(video, sound/color, miniDv, duration:1min58 seconds, 2006)

davidc-02
The Grasshopper
(video, sound/ Black&white, miniDV, duration:4mins 18 seconds, 2009)

NOTE: If you have some doubts that it could be something wrong with the image, you don't have to have them. There is only sound and a dark screen with some subtitles from time to time.

davidc-03
Science's Point of View – transcript
Transcript of the 20 mins Science's Point of View, based on an interview with PhD. Prof. Mircea Rusu, Head of quantum Physics department, Faculty of Physics, Bucharest

davidc-04; davidc-05; davidc-06; davidc-07
stills from Science's Point of View (video, color/sound, miniDV, duration: 20 mins, 2010)

davidc-08
http://davidcristinart.blogspot.ro/2014/01/library.html

Library
(overhead projector+ text, 2003-2013)

davidc-09
http://davidcristinart.blogspot.ro/2014/01/statistics.html

Statistics
(text, 2013)

davidc-10
http://www.cristinadavid.ro/concept_en.html

Time Machine
(2 months performance, supported and commissioned by foundation Manifesta8, for Manifesta8-contemporary art biennial 2010)

If you want to see more of my text based works please visit my website.
http://davidcristinart.blogspot.ro

Thank you for your consideration!
Cristina David

from: Cristina David
to: 10 students
sent: 27 of March 2014, 5:36AM
subject: about artistic project at University of Oregon

Dear [redacted]

I saw you are an undergraduate student at University of Oregon.

I am a contemporary visual artist from Bucharest, Romania. I saw the announcement for "Third Culture Projects" on the website of your school
http://www.oregonartscommission.org/programs/public-art/calls-for-artists

and I want to participate, I fell I have chances. Only unfortunately I saw it a bit too late, so I have no time to send the application in time by post (the deadline is tomorrow, 28 of March) and online applications are not accepted. All materials should be sent on a CD.
I prepared all the requested materials, there are only 7.2MB all together.

I know it sound very strange, but could you please help me? Could I send you the materials, so you could burn them on a CD and drop them to the indicated address? I suppose the location it is in the university campus, so I hope I don't ask for a big effort. Here is the address written on the website with the announce.

Oregon Arts Commision
[redacted]

[redacted]

Again, i know it is a wired request from somebody you don't know, but it will help me great deal. If i will be accepted and I will have the opportunity to visit your university, I invite you to a dinner with Romanian dishes :)
Please let me know a.s.a.p. if you can help me.
I am writing also to the secretary of the program, but they wrote very clear that they don't accept any exceptions.

Looking forward for your reply!

Thank you.

Best regards,
Cristina David

//

from: [redacted]
to: Cristina David
sent: Thursday 27 March 2014, 18h29
subject: Re: artistic project within University of Oregon

Dear Cristina,

I would love to help you, but unfortunately that address is in Salem, about an hour and a half away from Eugene by car. I do not own a car so I would have no way of getting there.
I hope you are able to find someone to help you.

Best,
[redacted]

//

from: Cristina David
to: [redacted]
sent: 27 of March 2014, 12:07 PM

Dear [redacted]

Thank you for your kindness. I asked at the office to make an exception for me and luckily they understood the situation and they considered my application.

You were very nice to reply, thank you again. I really appreciate it. If you ever come to Bucharest give a sign, I invite you for a beer. Or coffee :)
Good luck with the studies!

Best,
Cristina

//

from: [redacted]
To: Cristina David
Sent : Thursday 27 March 2014, 22h25
Subject: Re: artistic project within University of Oregon

Sounds good to me! And if you wind up coming out this way I'll do the same for you.
Let me know if there is anything else I can do to help.

Best,
[redacted]

//

from: [redacted]
to: Cristina David
sent: Wednesday, 30 april 2014, 1:40Am
subject: Third Culture Project - Announcement

Dear Artists,

[redacted] Third Culture Conversation has concluded their review and selections, and we regret to inform you that you are not among the final short list invited for this year. The response to the project was really quite deep—over 150 international and domestic applications came to our office, from Eugene, OR to Lagos, Nigeria--and we appreciate so many of you taking an interest. We hope we can invite you all to a similar project in the future.
The final list of twenty will not be announced until all artists have confirmed their participation, but we hope to alert you all when the conference proceedings are published. Thank you for the work that you do and encourage you to apply for future opportunities.

Be amazing,
[redacted]

3. Third Culture (A treia cultură) – Oregon

Pentru *Third Culture* m-am entuziasmat peste măsură. Vroiam să fiu acceptată. E o dorința de-a mea să particip într-o tabără de creație cu oameni de știință. Am scris totuși o aplicație destul de siropoasă și personală, în grabă; am știut că nu am suficient timp să fac o scrisoare de intenție academică, ceea ce mi-ar fi crescut șansele. Am luat-o pe partea cu corazon-ul, să verific reacția instituției. Demult, am decis să nu mai dau elemente biografice în aplicațiile mele. O scrisoare de genul acesteia aș fi scris-o cu 10 ani în urmă.

Alt element neobișnuit la această aplicație este ce-am făcut pe lângă. Exista în anunțul oficial condiția ca aplicația să ajungă fizic la ei în birou până într-o anumită oră. Știam că nu mă pot baza pe poșta română să facă vreun hocus-pocus, așa că m-am gândit să scriu unor necunoscuți, studenți ai universității care organiza evenimentul, să îi rog să ardă un CD cu aplicația mea și s-o depună ei la secretariat. Am trimis 10 mailuri, mai mult sau mai puțin personalizate, unor studenți găsiți pe site-ul oficial al universității. Am încercat să le personalizez, adică mă uitam cam ce studiază ei (de la științe exacte, literatură comparată, arte, medicină etc) și să spun ceva legat de subiectul lor de studiu, să nu pară spam și să fiu prietenoasă.

Doar doi mi-au răspuns, iar aceștia mi-au spus că n-au cum să mă ajute. Am fost impresionată totuși că au citit și au luat în seamă mailul meu disperat, în termen de câteva ore. Apoi am scris organizatorilor care mi-au spus că, pentru artiști din afara SUA, fac o excepție și primesc și pe mail aplicația, deci a fost luată în considerare, dar nu a fost acceptată.

Scrisoare de intenție

Doresc să-mi prezint candidatura pentru programul *Third Culture* Projects. Prin prezenta scrisoare vă invit să luați în considerare posibilitatea de a-mi oferi ocazia să particip la discuțiile Third Culture Conversations care vor avea loc în perioada 28-30 mai 2014.

Legătura mea cu știința datează de la naștere, de când mama mea – profesoară de matematică – a decis ca pe certificatul meu de naștere să scrie 10 în loc de 9. M-am născut la ora 23.50, 9.10.1979. Diferența între date era de doar 10 minute, iar asistentele i-au dat mamei posibilitatea de a alege ce dată să apară pe certificatul de naștere. Ea a spus 10, pur și simplu pentru că perechea (10, 10) – ziua și luna – este mai frumoasă decât două numere consecutive (9, 10).

Provin dintr-o familie înconjurată de matematică. Părinții mei, fratele, cele cinci mătuși și unchi, precum și verii mei sunt licențiați în matematică.

Am continuat, desigur, această tradiție. La 18 ani, proaspătă absolventă de liceu, am dat admiterea la Facultatea de Matematică din București, România și am fost primită cu bursă integrală. După doi ani, în mintea mea s-au petrecut niște schimbări și m-am hotărât să las matematica în favoarea studiilor artistice.
Am o diplomă de licență și două de master în arte frumoase (una de la Academia de Arte din București și una de la Academia de Artă din Bergen, Norvegia). Acum am o carieră internațională ca artist contemporan și sunt mulțumită de decizia pe care am luat-o acum 14 ani. Dar din când în când – destul de des mă cuprinde nostalgia după matematica/știința pură iar atunci în lucrările mele apar elemente ale acestora (lucrările video The Real Reason of the Migration of People in Europe to West; Grasshopper; 1453 sau proiextul complex Time Machine - comandat de fundația Manifesta 8 foundation, prezentat la Manifesta 8, bienala de artă contemporană din 2010).

Încă îmi face mare plăcere să rezolv probleme de matematică, să citesc despre demonstrații elegante și despre descoperiri.
Sunt de asemenea interesată de ceea ce se întâmplă în fizică, la scară mică, și de aceea am început o corespondență cu prof. dr. [redacted] de la Universitatea din Geneva. Dl. [redacted] este conducător de lucrări la departamentul GAP-Optique; este inițiatorul unei teorii foarte interesante în fizica cuantică, numită teoria nonlocalității. Unul din lucrurile mele preferate sunt fotonii iar dl. [redacted] studiază unele din proprietățile lor misterioase.

În momentul de față, marea mea fascinație este geniul matematic Paul Erdös, pe care-l descopăr încetul cu încetul din cartea biografică pe care o citesc acum, scrisă de Bruce Schechter, *My Brain is Open.*[1]
Printre altele, Paul Erdös este cunoscut pentru numărul lui imens de colaboratori. Deține recordul la lucrări scrise în colaborare, deoarece credea că *matematician + matematician + matematician = matematică mai bună.*

Eu susțin cu tărie această convingere, că oamenii ar trebui să colaboreze mai degrabă decât să lucreze individual, și de aceea am rezonat imediat cu propunerea dvs. de a invita artiști care să colaboreze cu oameni de știință.

[1] Schechter, Bruce. *My brain Is Open* the Mathematical Journey of Paul Erdös. New York, Simon and Schuster,1998

Dacă mă veţi accepta în program, pot face prezentări ale lucrărilor proprii (vedeţi şi portofoliul meu). De asemenea, aş putea vorbi despre mediul din care provin, despre cunoştinţele pe care le-am acumulat trăind în Europa de Est, despre sistemul de educaţie din România sau despre copilăria mea în timpul regimului Ceauşescu. Am crescut cu formule precum "ce nu te omoară te călește", "a face haz de necaz" (autoironie), aş putea să discut despre bunele şi relele care pot genera o astfel de filozofie de viaţă.

Engleza mea nu este perfect academică, dar vă asigur că – în ciuda dislexiei de care sufăr când scriu în limbi străine (sunt la acelaşi nivel în engleză, franceză şi spaniolă) – mintea mea este puternic orientată spre studiul academic şi absolut curioasă cu privire la lume şi la enigmele sale.

Sunt conştientă de faptul că graniţele dintre artă şi ştiinţă sunt impuse artificial. Ştiu că atributul care apropie cele două domenii este creativitatea. Creativitatea este esenţială pentru dezvoltarea acestor două domenii. Comunicarea dintre profesionişti şi specialişti din ambele domenii nu numai că va fi în avantajul celor implicaţi, dar dialogul este un element esenţial pentru patrimoniul cultural al viitorului.

Vă felicit pentru această iniţiativă şi sper că entuziasmul meu pentru interacţiunea cu oamenii de ştiinţă v-a convins să-mi permiteţi participarea la Third Culture Project.

Vă mulţumesc pentru timpul acordat!
Cristina David

de la: Cristina David
către: 10 studenți
data: 27 martie 2014, 5:36AM
subiect: despre un proiect artistic la Universitatea din Oregon

Dragă [redacted]

Am văzut că eşti student la Universitatea din Oregon.

Sunt artist vizual contemporan la Bucureşti, în România. Am văzut anunţul pentru "Third Culture Projects" pe site-ul şcolii voastre
http://www.oregonartscommission.org/programs/public-art/calls-for-artists

şi aş vrea să particip, simt că am o şansă. Doar că, din nefericire, l-am văzut prea târziu şi nu am timp să trimit la timp aplicaţia prin poştă (termenul e mâine, 28 martie), iar aplicaţiile online nu sunt acceptate. Toate materialele trebuie trimise pe CD.
Am pregătit toate materialele, sunt doar 7,5 MB în total.

Ştiu că sună foarte ciudat, dar crezi că mă poţi ajuta? Aş putea să-ţi trimit materialele, ca să le pui pe un CD şi să le laşi la adresa indicată? Presupun că adresa e în campusul universităţii, şi deci sper că nu-ţi cer să faci un efort prea mare. Iată adresa scrisă pe site-ul cu anunţul:

Oregon Arts Commision
[redacted]

Din nou, știu că e o solicitare ciudată care vine de la o persoană necunoscută, dar ar fi de mare folos. Dacă voi fi acceptată și voi avea ocazia să ajung la universitatea voastră, te invit la o cină cu mâncăruri românești :)

Te rog să-mi spui cât de repede poți dacă mă poți ajuta.
Am să-i scriu și secretarului programului, dar ei mi-au scris foarte clar că nu acceptă excepții.

Aștept cu nerăbdare răspunsul tău!

Mulțumesc.

Cu cele mai bune urări,
Cristina David

//

de la: [redacted]
către: Cristina David
data: joi, 27 martie 2014, 18h29
subiect: Re: proiect artistic la Universitatea din Oregon

Dragă Cristina,
Mi-ar face mare plăcere să te ajut, dar din nefericire adresa pe

care o ai este din Salem, cam la o oră și jumătate cu mașina de Eugene. Eu nu am mașină și deci nu am cum ajunge acolo.
Sper să găsești pe cineva care să te ajute.

Toate cele bune,

[redacted]

//

de la: Cristina David
către: [redacted]
data: 27 martie 2014, 12:07 PM

Dragă [redacted]

Îți mulțumesc pentru amabilitate. I-am rugat pe cei de la birou să facă o excepție pentru mine și din fericire au înțeles situația și mi-au luat în considerare candidatura.

A fost drăguț din partea ta să răspunzi, mulțumesc din nou, apreciez gestul. Dacă vii vreodată la București, dă-mi un semn, te scot la o bere. Sau la o cafea :)
Succes la școală!

Toate cele bune,

Cristina

//

de la: [redacted]
către: Cristina David
data: joi, 27 martie 2014, 22h25
subiect: Re: proiect artistic la Universitatea din Oregon

Sună bine! Iar dacă ajungi să vii tu pe-aici, ești invitata mea. Spune-mi dacă te pot ajuta altcumva.

Toate cele bune,

[redacted]

//

de la: [redacted]
către: Cristina David
data: miercuri, 30 Aprilie 2014, 1:40Am
subiect: [redacted]

Dragi artiști,

Comisia [redacted] Third Culture Conversation și-a încheiat analiza și selecțiile, și vă informăm cu părere de rău că nu sunteți pe lista scurtă finală cu cei invitați anul acesta. Reacția la proiect a fost foarte amplă – pese 150 de candidaturi naționale și internaționale au sosit la biroul nostru, din Eugene, OR până în Lagos, Nigeria – și ne pare bine că atât de multă lume și-a arătat interesul. Sperăm ca pe viitor să vă putem invita pe toți într-un proiect asemănător.
Lista finală cu cei douăzeci nu va fi anunțată până ce toți artiștii

nu-și vor fi confirmat participarea, dar sperăm să vă dăm tuturor de știre când se vor publica materialele conferinței. Vă mulțumim pentru munca pe care o depuneți și vă încurajăm să depuneți mai departe candidaturi.

Fiți uimitori,

[redacted]

4. International Theatre Festival

It seems to me that this particular application raises most of the classic questions asked the moment someone starts an institutional critique, namely a critique of the selection process.
I lied and I said I was a theatre director, that I had a drama company and that we were prepared to go to a festival that had launched a call for theatre performances. The would-be company consisted of my Roma friends from Bălteni. Amateur actors.
The fact that the application was turned down came as no surprise. However, the way it was turned down repeatedly surprises me. Obviously, I pushed on and I kept asking questions and making suggestions. My reply to their refusal is especially absurd, as I state that I am overjoyed for receiving it. I did play the role of a slightly naive person, who does not understand a "no" answer when it is given politely. However, what surprises me is that, after all the exchange of messages, the festival employee did not simply rephrase the answer. Instead of calling the proposal "outstanding work", for example, to say they were not interested in this kind of productions. She left room for interpretation, rather than being plain honest. My persistence in finding an answer that was honest and devoid of phoney politeness did not bear fruit.

[redacted]

To Whom It May Concern,

Project Proposal

This letter is intended to accept our participation with the performance **A sort of fiction: 2004-2014, a Re-enactment.** for [redacted] 2014 theater festival.

The performance will be presented in premiere in your festival. The play will consist in the re-enactment of a video script of the renowned visual artist Cristina David, from 2004. Some of the protagonists will be the same as in the video, some will be replaced by other people.

The particularity of the performance we propose to you is that the actors are not professionals. They are from a Rroma community that lives in Balteni, a village 40 kms away from Bucharest, Romania.

Most of the performers are women that never performed in front of a public. Beside that, they never saw a theater performance and 90 % of the actors are illiterates.
Despite this details, the people in Balteni are born to perform. They love attention, they are very good at improvising and have

lots of stories to tell.
This is why we think you should grab this opportunity to be the first support our new born theater company, with one or more representations in your festival.

The play is a re-enactment of the video **A Sort of Fiction.** What is happening in the video, will happen on the stage. A love story with a happy end, after few conflicts. A contemporary story of Romeo& Juliette with a happy end. A fail of a film director to discipline the actors. The actors taking control over the art work.

Here is the link to **A Sort of Fiction** video:
https://www.youtube.com/watch?v=-I5BjKTnqfk

It is only 4 minutes and 53 seconds, but the performance will be longer. First of all, because it will include the projection of this video and it's re-enactment. Then because some of the scenes will be a bit longer, due to the improvisation of the actors. So the performance all together will be about 15 minutes long.

Here are two more work samples of the company for you to make an idea of the atmosphere. Two videos, very short, with the total duration of 5 minutes.

Zina
https://www.youtube.com/watch?v=zgYWzcvZVJE

Tiganeasca (with the support of Iva Bittova)
https://www.youtube.com/watch?v=PwMCX45bXS4

Looking forward for your reply.

Thank you for your consideration!

Theater- me!
Theater& Film Company

//

from: [redacted]
to: Cristina David
sent: Wednesday, April 16, 2014 ; 17:12
subject: 163

Dear theatre friends,

Last week our jury met to have a look at the applications that we thought could be part of this year's programme.
I am sorry to say, that the jury decided that your productions failed to become part of the programme.

Please do not understand this decision as a statement on quality or intention of your work -- the decision was made only for programmatic reasons. Though we consider the performance being an outstanding artistic works, we did not see an opportunity to put it into this year's schedule.

Please notice, that we would send your material back on demand only.

Yours sincerely,
[redacted]
--
[redacted] International Theatre Festival [redacted]
[redacted]
[redacted]

//

from: Cristina David
to: [redacted]
sent: Wednesday, April 16, 2014; 18:40
subject: Re: 163

Dear [redacted]

Thank you for your mail. If the jury consider our performance being an outstanding artistic work, then we are willing to finance ourselves all the necessary costs to come and perform in your festival.
We don't even need a theater hall, we are use to perform outdoors.

So please let us know in which day of the festival it will be more suitable for you to have us there with our theatrical performance and we will be in [redacted] right in time.

Thank you again, we are very happy after receiving your wonderful mail! We are celebrating!

Looking forward for all the details.

See you soon,
Cristina
Theater- me!
Balteni, Romania

//

from: Cristina David
to: [redacted]
sent: Wednesday, April 23, 2014; 21:53
subject: official letter

Dear [redacted]

Have you received my last mail?
We already start to do fundraising for coming to your festival. Could you please provide us with an official letter in order to show it to potential sponsors.

Thank you.

Looking forward for your reply.

Best,
Cristina
Theater- me!
Balteni, Romania

//

from: [redacted]
to: Cristina David
sent: Monday, April 28, 2014 ; 13:10
subject: 163

Dear Cristina,
Thank you very much for your answer,
but I am sorry, the programm is already made and it is not possible for us.
We wish you all the best for your future,

best regards,
[redacted]

//

from: Cristina David
to: [redacted]
sent: Monday, April 28, 2014 ; 16:33
subject: Re: Re:163

Dear [redacted]

I don't understand.
We can perform in the hours outside the official program.

Thank you.

Best,
Cristina

//

from: [redacted]
to: Cristina David
sent: Monday, April 28, 2014 ; 18:04
subject: Re:163

Dear Chistina,
I am sorry, that is not possible,
but perhaps next year.
Thank you,
best,
[redacted]

//

from: Cristina David
to: [redacted]
sent: Monday, April 28, 2014 ; 18:24
subject: Re: Re:163

Dear [redacted]

but you wrote you consider our performance being an outstanding artistic works. Why should you refuse an outstanding artistic work, if doesn't cost you anything and doesn't influence in any way your artistic program?

Thank you.

Best,
Cristina

//

from: [redacted]
to: Cristina David
sent: Monday, April 28, 2014 ; 18:28
subject: Re:163

Dear Christina,

I am sorry, but we had 400 applciations this year, we can invite 10 performances, so I am really sorry, but we have to choose and we canot invite all of you, and I canot discuss with everyone, but all the best for you,

Best,
[redacted]

//

from: Cristina David
to: [redacted]
sent: Monday, April 28, 2014 ; 18:44
subject: Re: Re:163

Dear [redacted]

I understand you are busy and i will not continue writing to you. Just I want to underline that you haven't really reply to the question I addressed to you in the last mail.
Your answer gave me information that are not related with the actual question, it is not relevant for our proposal.

You are avoiding the answer and that it is disappointing.

We (you and me) are not politicians, we are cultural workers. Why you avoid giving me a proper explanation? What it is to be lost if you are sincere?

I repeat: if it doesn't cost you anything our participation, if we support everything (travel, accommodation, logistics, etc), if we don't interfere with your official program, if we have an "outstanding artistic work", then why such a strict refusal?

Best,
Cristina

Application form for [redacted] 2014
(28.10.2014 - 01.11.2014)

Contact

Name of the company	Theater- me!
Address	Str. Caldarar, no. 10 Balteni, jud. Dambovita

Country	Romania
Performance	A Sort of Fiction: 2004- 2014, a Re-enactment.
Person to contact What language do you speak?	Cristina David I speak English. Also French, if it is really necessary.
fon	/
mobil	[redacted]
fax	
email	davidcristina@yahoo.com
www	

Title of the production (Original and English or German translation)	Un fel de fictiune (A sort of Fiction)
(poss. Author)	Cristina David
Subtitle / Genre	English
Duration of the production (Intermission?)	10-20 minutes. No intermission.

Organisation

Expected fee	10.000 euros (1000 euros/person- negotiable)	
Calculated transport and travelling costs car, van (rented?), plane, train?	1.750 euros. Travel by bus, exception 1 person travel by plane/ train (from Vienna).	
Do you perform registered music? live, tape?	Yes, it will be recorded music performance. A 3 minutes Roma Dance music at the end.	
Your stay in [redacted] (We offer in principle double-bed rooms.)	How many persons travel? (actors, director, technicians, organisation, interpreter etc.)	10 persons (director + 9 actors. We all handle together the technical stuff as well)
	How many days do you want to stay?	A week.
	Are there dates when you cannot perform, exclusions?	no.

Technical details

Dimension of your playing area		Width + depth + height
	Minimum	10x 10 x3 meters
	Maximum	A field, the sky is the limit.
Requirement to the stage	Type (e.g. black box)	Black box or open field, the same for us.
	Floor	Wood/ grass.
	Max. number of audience	No limit.
Additional information	Number and dimensions of the required entries to the stage. Number of the required cloakrooms.	2 entries or more. 2 cloakrooms.

What technical equipment do you need? (please give detailed and binding information) If available we would like to get a technical plan and a stage plan.	light (please name the plug type)	A video projector, 1 anti-halo spot, 3 halo spots. normal theater plugs.
	sound (please name the plug type)	2 loud speakers. Normal plugs.
	Electricity power source (which plug type?)	European type plugs.
What technical equipment do you bring along?	Light (please name the plug type)	/
	sound (which plug type?)	/
	Electricity power source (which plug type?)	/
Technical specifics:	Pyrotechnics, fire, fog or something else?	no.

Required time for the set up. What can be set up at the same time? Which would be the best order?	Set up the stage-set +light	20 minutes
	Set up the light	
	Set up the sound	20 minutes
	Total time for the set-up	40 minutes
Time between set-up and performance for rehearsals, etc.		10 minutes
Time for the set-down	Total time for the set-down	20 minutes
Technical staff How many technicians of your company will be present during the set-up? (give the mobil number as well)	Light technician	1
	Sound technician	1
	Stage technician	1
How many technicians/ assistants do you additionally need from our staff?	Light technician	1
	Sound technician	1
	Stage technician	1

4. Festival internațional de teatru

Aplicația asta mi se pare că atrage după ea majoritatea întrebărilor clasice puse atunci când cineva începe o critică instituțională, mai precis o critică a mecanismului de selecție.
Am mințit că sunt regizoare de teatru, că am o trupă și că suntem pregătiți să mergem la festivalul care făcuse apel la spectacole de teatru. Trupa formată din prietenii mei rromi din Bălteni. Actori amatori.
Că aplicația a fost refuzată nu a fost o surpriză. Modul în care a fost refuzată de mai multe ori mă surprinde. Evident ca și eu am pulsat, am insistat cu propunerile și întrebările. Mai ales răspunsul meu la refuzul lor, este aproape absurd, în sensul că scriu cât de mult mă bucur că l-am primit. Am jucat un pic un rol de om naiv, care nu înțelege un „NU" politicos. Dar totuși, ce mă miră e că după corespondența dintre noi, angajata festivalului nu a reformulat pur și simplu refuzul. În loc să spună că e outstanding work, să spună că ei nu sunt interesați de astfel de producții. A lăsat loc de interpretări, în loc să fie pur și simplu sinceră. Perseverența mea de-a primi un răspuns sincer și fără politețuri n-a dat roade.

Propunere de proiect

Prezenta scrisoare exprimă intenția noastră de a participa cu spectacolul **A sort of fiction: 2004-2014, a Re-enactment (Un fel de ficțiune)**, la festivalul de teatru [redacted]

Spectacolul va prezentat în premieră la festivalul dvs. Piesa va consta din reconstituirea unui script video din 2004 al renumitei artiste vizuale Cristina David. Unii din protagoniști vor fi aceeași ca în filmul video, iar alții vor fi înlocuiți de alte persoane.

Particularitatea spectacolului pe care vi-l propunem constă în faptul că actorii nu sunt profesioniști. Aceștia fac parte dintr-o comunitatea Rroma din Bălteni, un sat aflat la 40 km de București, România.

Majoritatea celor ce joacă în spectacol sunt femei care n-au mai apărut niciodată în fața unui public. În plus, n-au văzut niciodată un spectacol de teatru, iar 90% din ei sunt analfabeți.
În ciuda acestor detalii, oamenii din Bălteni sunt născuți pentru a fi pe scenă. Adoră să fie în centrul atenției, sunt foarte buni improvizatori și au o mulțime de povești de spus.

De aceea credem că ar trebui să prindeți ocazia de a fi primii care

susţin nou-născuta noastră trupă de teatru cu una sau mai multe reprezentaţii în festivalul dvs.

Piesa este o reconstituire a lucrării video A Sort of Fiction (Un fel de ficţiune). Ce se întâmplă în film se va întâmpla şi pe scenă. O poveste de dragoste cu final fericit, după câteva conflicte. O poveste contemporană a lui Romeo şi a Julietei, cu happy-end. Eşecul unui regizor de film în a-şi disciplina actorii. Actorii care preiau controlul operei de artă.

Iată linkul către lucrarea video A Sort of Fiction (Un fel de ficţiune):
https://www.youtube.com/watch?v=-I5BjKTnqfk

Filmul are doar 4 minute şi 53 de secunde, dar piesa va dura mai mult. În primul rând deoarece va include proiecţia filmului, plus re-jucarea lui. Apoi din cauză că unele din scene vor fi mai lungi datorită improvizaţiei actorilor. Deci spectacolul va avea în total aproximativ 15 minute.

Aveţi aici încă două exemple al spectacolelor trupei, ca să vă faceţi o idee despre atmosferă. Două filme video, foarte scurte, cu durata totală de 5 minute.

Zina
https://www.youtube.com/watch?v=zgYWzcvZVJE

Tiganeasca (cu susţinerea Ivei Bittova)
https://www.youtube.com/watch?v=PwMCX45bXS4

Aştept cu nerăbdare răspunsul dumneavoastră.

Vă mulţumesc pentru timpul acordat!

Theater- me!
Companie de Teatru şi Film

//

de la: [redacted]
către: Cristina David
data: miercuri, 16 aprilie 2014 ; 17:12
subiect: 163

Dragi prieteni ai teatrului,

Săptămâna trecută, juriul nostru s-a întrunit pentru a revedea candidaturile potenţiale pentru programul acestui an.
Cu părere de rău trebuie să vă spun că juriul a hotărât că producţiile dumneavoastră nu au reuşit să intre în program.

Vă rugăm să nu consideraţi această decizie ca fiind o judecată a calităţii sau intenţiei lucrărilor dvs. – decizia s-a luat doar din raţiuni programatice. Cu toate că am considerat că spectacolul dvs. este remarcabil din punct de vedere artistic, nu am găsit oportunitatea de a-l include în programul din acest an.

Vă rugăm să ţineţi cont că materialele se returnează numai la cerere.

Cu stimă,
[redacted]
--
[redacted] International Theatre Festival [redacted]
[redacted]
[redacted]

//

de la: Cristina David
către: [redacted]
data: miercuri, 16 aprilie 2014; 18:40
subiect: Re: 163

Dragă [redacted]

Vă mulţumesc pentru e-mail. Dacă juriul consideră că spectacolul nostru este remarcabil din punct de vedere artistic, suntem dispuși să suportăm singuri toate costurile necesare pentru a veni și a participa la festivalul dvs..
Nu avem nevoie nici măcar de sală de spectacol, suntem învăţaţi să evoluăm în aer liber.

Spuneţi-ne, deci, în ce zi a festivalului ar fi cel mai convenabil pentru dvs. să venim cu spectacolul nostru de teatru, și vom ajunge exact la timp la [redacted]

Vă mulţumim din nou, am fost atât de fericiţi să primim mesajul dumneavoastră! Sărbătorim!

Aşteptăm cu nerăbdare toate detaliile.

Pe curând,
Cristina
Theater- me!
Bălteni, România

//

de la: Cristina David
către: [redacted]
data: miercuri, 23 aprilie 2014; 21:53
subiect: scrisoare oficială

Dragă [redacted]

Ai primit e-mailul meu?
Am început deja să strângem fonduri ca să venim la festival. Vă rugăm să ne trimiteţi o scrisoare oficială pe care să le-o arătăm potenţialilor sponsori.

Mulţumim.

Aşteptăm cu nerăbdare răspunsul dumneavoastră.

Toate cele bune,
Cristina
Theater- me!
Bălteni, România

//

de la: [redacted]
către: Cristina David
data: luni, 28 aprilie 2014 ; 13:10
subiect: 163

Dragă Cristina,
Mulţumesc frumos pentru răspuns,

dar, cu părere de rău, programul este deja făcut şi ne este imposibil.
Vă dorim succes pentru viitor,

Cu cele mai bune urări,
[redacted]

//

de la: Cristina David
către: [redacted]
data: luni, 28 aprilie 2014 ; 16:33
subiect: Re: Re: 163

Dragă [redacted]

Nu înţeleg.
Putem evolua în orele din afara programului oficial.

Mulţumesc.

Toate cele bune,
Cristina

//

de la: [redacted]
către: Cristina David
data: luni, 28 aprilie 2014; 18:04
subiect: Re:163

Dragă Chistina,
Îmi pare rău, aşa ceva nu este posibil,
poate la anul.
Mulţumesc,
toate cele bune,
[redacted]

//

de la: Cristina David
către: [redacted]
data: luni, 28 aprilie 2014 ; 18:24
subiect: Re: Re:163

Dragă [redacted]

dar ne-aţi scris şi ne-aţi spus că aţi considerat că spectacolul nostru este remarcabil din punct de vedere artistic. De ce aţi refuza o lucrare de artă remarcabilă, mai ales că nu vă costă nimic şi nu vă influenţează în niciun fel programul artistic?

Mulţumesc.

Toate cele bune,
Cristina

//

de la: [redacted]
către: Cristina David
data: luni, 28 aprilie 2014; 18:28
subiect: Re:163

Dragă Christina,
Îmi pare rău, dar am avut 400 de candidaturi anul acesta, noi putem invita doar 10 spectacole,
şi deci îmi pare rău, dar trebuie să alegem şi nu vă putem invita pe toţi, şi nu putem discuta cu fiecare în parte,
Dar îţi urez succes mai departe,

Toate cele bune,
[redacted]

de la: Cristina David
către: [redacted]
data: luni, 28 aprilie 2014; 18:44
subiect: Re: Re:163

Dragă [redacted]

Înțeleg că sunteți ocupată și n-am să vă mai scriu. Voiam doar să subliniez că n-ați răspuns cu adevărat la întrebarea pe care v-am pus-o în ultimul e-mail.

Răspunsul pe care l-am primit mi-a dat informații care nu au legătură cu întrebarea în sine, nu este relevant pentru propunerea noastră.
Evitați un răspuns, iar asta mă dezamăgește.
Noi (dumneavoastră și cu mine) nu suntem politicieni, suntem lucrători culturali. De ce evitați să-mi dați o explicație autentică? Ce este de pierdut dacă sunteți sinceră?

Repet: dacă participarea noastră nu vă costă nimic, dacă suportăm tot (deplasare, cazare, logistică etc), dacă nu deranjăm programul oficial, dacă avem "o lucrare artistică remarcabilă", de ce primim un refuz atât de categoric?

Toate cele bune,
Cristina

Formular de candidatură pentru [redacted] 2014
(28.10.2014 - 01.11.2014)

Contact

Numele companiei	Theater- me!
Adresa	Str. Caldarar, no. 10 Balteni, jud. Dambovita

Țara	România
Spectacol	A Sort of Fiction: 2004- 2014, a Re-enactment.
Persoana de contact Ce limbi vorbiți?	Cristina David Vorbesc engleza. De asemenea franceza, dacă este strict necesar.
telefon	/
mobil	[redacted]
fax	
email	davidcristina@yahoo.com
www	

Titlul producției (Original și în traducere engleză sau germană)	Un fel de fictiune (A sort of Fiction)
(autor)	Cristina David
Subtitrare / gen	engleză
Durata producției (cu pauză?)	10-20 minute. Fără pauză

Organizare

Onorariu așteptat	10.000 euro (1000 euro/persoană- negociabil)	
Costuri calculate de transport și deplasare mașină, camion (închiriat?), avion, tren?	1.750 euro. Deplasare cu autocarul, cu excepția unei persoane ce va veni cu avionul (de la Viena).	
Muzica este înregistrată? Este live, pe bandă?	Da, va exista muzică înregistrată. 3 minute de muzică de dans Roma la sfârșit	
Șederea în [redacted] (oferim, în principiu, camere duble)	Câte persoane se deplasează? (actori, regizor, tehnicieni, organizare, translator etc.)	10 persoane (regizor+ 9 actori. Ne vom ocupa și de partea tehnică)
	Câte zile doriți să stați?	O săptămână.
	Există date când nu puteți evolua, excluderi?	nu.

Detalii tehnice

Dimensiunea spațiului de joc		Lățime + adâncime + înălțime
	Minimum	10x10x3 metri
	Maximum	Un câmp, nu există limite.
Cerințe pentru scenă	Tip (ex. cutie neagră)	Cutie neagră sau câmp deschis, e același lucru pentru noi.
	Sol	Lemn/iarbă.
	Nr. maxim de spectatori	Nelimitat.
Informații suplimentare	Numărul și dimensiunile intrărilor la scenă necesare. Numărul de cabine necesare.	2 intrări sau mai multe. 2 cabine.

De ce dotări tehnice aveți nevoie? (vă rugăm dați informații detaliate și ferme) Dacă aveți un plan tehnic și al scenei, ne-ar fi foarte utile .	lumină (rugăm specificați tipul de priză)	Videoproiector, 1 spot anti-halo, 3 spoturi halo. Prize normale de teatru.
	sunet (rugăm specificați tipul de priză)	2 difuzoare. Prize normale.
	Sursă de electricitate (specificați tipul de priză)	Prize de tip european
Ce dotări tehnice aduceți cu dvs.?	lumină (rugăm specificați tipul de priză)	/
	sunet (rugăm specificați tipul de priză)	/
	Sursă de electricitate (specificați tipul de priză)	/
Specificații tehnice:	Pirotehnie, foc, ceață sau altceva?	nu.

Timp necesar pentru pregătire. Ce se poate aranja în acelaşi timp? Care este cea mai bună ordine?	Aranjare decor + lumini	20 minute
	Aranjare lumini	
	Aranjare sunet	20 minute
	Timp total de pregătire	40 minute
Timp între pregătire şi repetiţii, etc.		10 minute
Timp de dezasamblare	Timp total de dezasamblare	20 minute
Personal tehnic Câţi tehnicieni din propria companie vor fi prezenţi la montare? (daţi şi numărul de mobil)	Tehnician de lumini	1
	Sunetist	1
	Regizor de culise	1
De câţi tehnicieni mai aveţi nevoie din partea noastră?	Tehnician de lumini	1
	Sunetist	1
	Regizor de culise	1

5. Franklin Furnace Fund Application

The shortest interval between seeing the call for projects and sending the proposal: 30 minutes. It was an online application, a form that needed to be filled in. Around two in the morning, before going to bed. Then I forgot I'd sent it, until Mikkel came and I showed him my work. Then I discovered it and it seemed to me it was the most absurd and comical application so far.
I received an answer to the effect that the project had not been selected due to the fact that, regretfully, the rules had meanwhile changed and foreign artists were no longer considered eligible. Had I known that, I would have written in my application I was from the U.S.
I think I'll recycle this application and will send it out from time to time, I'm curious to see what reactions I'll have.

A. Proposal Information
Created Sunday, March 30, 2014

Are you applying on behalf of a collaborative?

No

If so, what is the collaborative's name?

(No response)

If the collaborative doesn't have a name, please list its members:

(No response)

Brief Proposal (Please limit to 100 words)

The performance will have two parts: the preparation (open to the public) and the performance per se. The only thing I need is some water surface (it can be a fountain in the city or as big as the Upper Bay). The performance consists in me walking on water in a circle with the radium of 150 meters, i.e. a total distance of 2π x 150m= 942 meters. The speed will be of 5km/h, so duration will be of 12minutes. I need to prepare 10 days in a swiming pool of maximum 5 meters deep. Public may join training session.

Long Description (optional) (Please limit to 1000 words)

The performance will have two parts: the preparation (open to the public) and the performance per se. The only thing I need is some water surface (it can be a fountain in the city or as big as the

Upper Bay). The performance consists in me walking on water in a circle with the radium of 150 meters, i.e. a total distance of 2π x 150m= 942 meters. The speed will be of 5km/h, so duration will be of 12minutes. I need to prepare 10 days in a swiming pool of maximum 5 meters deep. Public may join training session.

To walk in a cercle is associated with imprisoned people. For me walking is associated with thinking. Doing mouvements, the body stays awake, the brain "ask" for informations to process. To move in a cercle seems useless, but returning to the origin point, the one in which you started the journey, is sometimes essential for understanding the journey completly. Also going back in the same point is a nostalgia gesture. But in the same time is immitating a golden fish in a glass bowl, asking over and over again- with certain amount of stupidity- "have I been here before?" each time gets back in a place that visited. I fell cercles are nice mathematical figures. That is also why I want to walk in a cercle. Because it has no corners. Water is one of the elements that keeps all of us alive (more desire than gold this days- important water sources are trade now in the world, for the goods of multi-national companies and the bad of the habitants). But the reason I choose to walk on water it is simply because I thnk is spectacular and because nobody did it before, for such a long distance. Will be something unique. I mean some say that somebody did it 1983 years ago, but there is no video evidence of that. Me walking on water will be recorded.

Distances: radium 150 meters= 0.09miles, 942 meters= 0.58 miles. Speed conversion: 5km/h= 3.1 m/h

Budget (optional) (Please limit to 200 words)

Bucharest - NY return plane ticket ..... 1100 dollars
daily allowance.....12days x 25 dollars= 300 dollars
hotel .....12 days x 200 dollars = 2400 dollars
wet costume (for protection)+ shoes....200 dollars
swiminng pool:10 entries.....100 dollars
Total proposed budget: 4100 dollars
Website (optional)
(No response)

B.Video Information

Are you mailing video in on a disc?

No
Are you uploading any video material?

No

C. Image upload

How many images would you like to upload?

1

from: Franklin Furnace Fund
to: Cristina David
sent: Monday, March 31, 2014 ; 13:43
subject: Confirmation - Franklin Furnace Fund Application

Dear Cristina David,

Thank you for your application to the Franklin Furnace Fund. This email is to confirm that we have received your online submission. I will be in touch if there is anything additional we need for your application.
We wish you the best of luck!

Best Regards,
[redacted]

P.S. -- Response letters will be sent to all applicants in August 2014.

FRANKLIN FURNACE

Making the world safe for avant-garde art for over 35 years!

BOARD OF DIRECTORS

VISIONARIES

August 5, 2014

Cristina David
[redacted]
Bucharest, 62045
Romania

Dear Cristina,

Thank you sincerely for submitting your application to the Franklin Furnace Fund. We are very, very sorry to inform you that yours was not among those selected by our 2014 review panel. Please let me explain why: This year, one of the two foundations that supports this program changed its focus, and as a consequence, our grant was not renewed. The money we have in hand is earmarked for artists who reside in the five boroughs of New York City, so your work was ineligible for support, We apologize for the fact that we did not hear about the foundation's change of focus until well after the guidelines were published in January, 2014.

This year, our selection panel reviewed 577 applications, awarding twelve Franklin Furnace Fund grants. In September, you will receive an announcement describing this year's Fund recipients.

Thank you once again for submitting your application to Franklin Furnace. Despite this disappointing news, we truly hope you will persist in pursuing your work, and accept our best wishes for success.

Very truly yours,

[redacted]

Founding Director

P.S. Since you indicated that you would not like your proposal returned, we will recycle the contents. If you would like to pick up your proposal, we will keep it here in our office at [redacted] NY by September 30, 2014. Please call to confirm a time and to get directions [redacted]

[redacted]

WWW.FRANKLINFURNACE.ORG

5. Candidatură la Franklin Furnace Fund

Cea mai scurtă perioadă de la văzutul apelului de proiecte până la trimisul propunerii: 30 de minute. Era o aplicație online, un formular de completat. Pe la vreo două noaptea, înainte să mă culc. Apoi am și uitat c-am trimis-o, până când a venit Mikkel și i-am arătat ce-am facut. Am descoperit-o și mi s-a părut cea mai absurdă și plină de umor aplicație de până atunci.
Am primit un răspuns că proiectul n-a fost ales, pentru că, din păcate, s-au schimbat regulile între timp, iar artiștii străini nu au mai fost considerați eligibili. Daca aș fi știut, aș fi scris că sunt din State.
Cred că voi recicla aplicația aceasta și-o voi mai trimite din când în când, sunt curioasă ce fel de reacții voi mai primi.

A. Informații privind propunerea
Data prezentării: duminică, 30 martie 2014

Candidați în numele unui colectiv?

Nu

Dacă da, cum se numește colectivul?

(fără răspuns)
Dacă acest colectiv nu are nume, vă rugăm enumerați numele membrilor:

(fără răspuns)

Scurtă propunere (vă rugăm să vă limitați la 100 de cuvinte)

Spectacolul va avea două părți: pregătirea (deschisă publicului) și spectacolul în sine. Singurul lucru de care am nevoie este o suprafață de apă (poate fi cât o fântână arteziană sau un loc cât Upper Bay). Spectacolul constă în deplasarea mea mergând pe apă într-un cerc cu raza de 150 metri, adică pe o distanță totală de 2π x 150m= 942 metri. Viteza va fi de 5km/h, și deci durata va fi de 12 minutes. Este necesar să mă pregătesc timp de 10 zile într-un bazin de înot cu adâncimea maximă de 5 metri. Publicul poate participa la ședințele de antrenament.

Descriere lungă (opțional) (vă rugăm să vă limitați la 1000 de cuvinte)

Spectacolul va avea două părți: pregătirea (deschisă publicului)

și spectacolul în sine. Singurul lucru de care am nevoie este o suprafață de apă (poate fi cât o fântână arteziană sau un loc cât Upper Bay). Spectacolul constă în deplasarea mea mergând pe apă într-un cerc cu raza de 150 metri, adică pe o distanță totală de 2π x 150m= 942 metri. Viteza va fi de 5km/h, și deci durata va fi de 12 minutes. Este necesar să mă pregătesc timp de 10 zile într-un bazin de înot cu adâncimea maximă de 5 metri. Publicul poate participa la ședințele de antrenament.

Mersul în cercuri este asociat cu încarcerarea. Pentru mine, mersul pe jos este asociat cu gândirea. Făcând mișcare, corpul rămâne treaz, iar creierul "cere" informații pe care să le proceseze. Mișcarea în cercuri pare inutilă, dar revenirea la punctul de origine, cel din care ai pornit călătoria, este uneori esențială pentru înțelegerea completă a călătoriei. De asemenea, reîntoarcerea în același punct este un gest al nostalgiei. Dar în același timp imită peștișorul din bol care se întreabă mereu – cu un anumit grad de stupiditate "am mai fost pe-aici?" ori de câte ori ajunge într-un loc prin care a mai trecut. Consider cercurile ca fiind figuri matematice frumoase. Și din acest motiv vreau să merg în cerc. Din cauză că nu are colțuri. Apa este unul din elementele care ne ține pe toți în viață (mai râvnită decât aurul în zilele noastre – importante resurse de apă sunt vândute acum în lume, pentru binele firmelor multinaționale și răul locuitorilor). Dar motivul pentru care aleg să merg pe apă este pur și simplu că mi se pare un lucru spectaculos, pe care nu l-a făcut nimeni până acum pe o distanță atât de lungă. Va fi ceva unic. Unii spun că a fost cineva care a făcut asta acum 1983 de ani, dar nu există dovezi video ale evenimentului. Mersul meu pe apă va fi înregistrat.

Distanțe: raza 150 metri= 0.09 mile, 942 metri = 0.58 mile.

Conversia vitezei: 5km/h= 3.1 m/h

Buget (opțional) (vă rugăm să vă limitați la 200 de cuvinte)

bilet dus-întors București – NY ..... 1100 dolari
diurnă.....12 zile x 25 dolari = 300 dolari
hotel .....12 zile x 200 dolari = 2400 dolari
costume impermeabil (pentru protecție)+ încălțăminte....200 dolari
bazin de înot: 10 intrări.....100 dolari
Buget total propus: 4100 dolari
Website (opțional)
(fără răspuns)

B. Informații despre materialul video

Trimiteți prin poștă filmul video pe disc?

Nu

Încărcați pe site vreun material video?

Nu

C. Încărcări de imagini

Câte imagini doriți să încărcați?

1

de la: Franklin Furnace Fund
către: Cristina David
data: luni, 31 martie 2014 ; 13:43
subiect: Confirmare - candidatura la Franklin Furnace Fund

Stimată Cristina David,

Mulţumesc pentru înscrierea dvs. la Franklin Furnace Fund. Prin acest e-mail confirmăm că am primit materialele trimise online. Voi reveni dacă mai avem nevoie de ceva pentru candidatura dvs.. Vă dorim mult succes!

Cu cele mai bune urări,

P.S. -- Scrisorile de răspuns le vor fi trimise candidaţilor în august 2014.

6. Primaria Tg. Jiu

Acest schimb de mail-uri seamănă mai degrabă cu o anchetă jurnalistică. Am verificat cât de deschiși sunt spre comunicare aleșii primăriei Târgu-Jiu cu cetățenii. Singurul mail primit de la cel care se ocupa cu comunicarea n-are introducere și nici sfârșit, e redactat cum nu se poate mai prost și nici nu e de vreun ajutor.

De la: Cristina David
Către: [redacted]
Data: Luni, 31martie 2014 ; 12:15
Subiect: intrebare referitoare la concursul pentru ocuparea postului de director al centrului de cultura Constantin Brancusi.

Buna ziua,

Deoarece directoratul Centrului municipal de cultura Constantin Brancusi este in acest moment unul interimar, as dori sa stiu unde pot gasi informatii referitoare la concursul pentru ocuparea postului. In ce perioada va avea loc concursul și care sunt conditiile de desfasurare?

Astept cu nerabdare raspunsul dumneavoastra pe aceasta adresa de mail (davidcristina@yahoo.com).

Va multumesc anticipat.

Cu stima,
Cristina David

//

De la: [redacted]
Către: Cristina David
Data: Joi, 3 aprilie 2014 ; 16:01
Subiect: Primaria Tg-Jiu

Referitor la solicitarea dumneavoastră privind concursul de

ocupare a postului de manager la Centrul Municipal de Cultură "Constantin Brâncuși" vă comunicăm următoarele:

Potrivit prevederilor O.U.G. 189/2008, cu modificările și completările ulterioare, în situația de încetare a contractului de management autoritatea desemnează o persoană care asigură managementul instituției publice de cultură se organizează un nou concurs de management în maximum 120 de zile calendaristice de la desemnarea managerului interimar.
Condițiile de participare la concurs, caietul de obiective, regulamentul de organizare și desfășurare a concursului, de soluționare a contestațiilor, precum și datele pentru depunerea dosarelor de concurs, a planului de management și desfășurarea etapelor de concurs sunt aduse la cunoștința publică de către autoritate, pe pagina de internet a instituției publice de cultură și a autorității, după caz, precum și prin afișare la sediul autorității și al instituției pentru care se organizează concursul.

//

De la: Cristina David
Către: [redacted]
Data: Vineri, 4 aprilie 2014 ; 13:11
Subiect: Re: Primaria Tg-Jiu

Stimate domnule [redacted]

Va multumesc pentru raspunsul promt si ca mi-ati amintit ce scrie in O.U.G 189/2008. Cunosc aceasta ordonanta de urgenta si tot ce este stipulat in ea.

Sunt convinsa ca primaria Tg-Jiu respecta legislatia in vigoare si ma bucur ca va ghidati dupa aceasta.

Intrebarea pe care v-am adresat-o in mailul trecut se referea exact la caietul de obiective si regulamentul de organizare al concursului de ocupare a postului de director al centrului Municipal de Cultura "C. Brancusi", dupa ce interimatul domnului [redacted] se termina.

Mai precis:

- ati putea sa-mi dati un link in care pot gasi caietul de obiective si regulamentul de organizare al concursului castigat de doamna [redacted] in 2012? Probabil ca pentru concursul care urmeaza nu vor fi mari diferente in cerintele comisiei de cultura din primarie care jurizeaza concursul.

- cu cat timp inainte va fi afisat anuntul de concurs pentru ocuparea postului (in sesiunile anterioare cu cat timp inainte a fost facut public) ? Nu as vrea sa existe situatia in care perioada de pregatire a candidaturii sa fie foarte mica, prea scurta pentru un dosar complet si amanuntit care sa imbunatateasca sansele de reusita ale tuturor potentialilor candidati.
Interimatul domnului [redacted] ar trebui sa se termine maxim in data de 26 iunie, dar dupa cum scrie in legea citata de dumneavoastra, se poate intampla oricand pana atunci.

- exista un newsletter al primariei la care cetatenii pot subscrie pentru a primi anuntul in cel mai scurt timp de la expunerea lui publica?

In concluzie, dumneavoastra ca functionar public impartial si binevoitor, as vrea sa ma ajutati sa accesez informatii de interes public, pentru ca un concurs organizat de institutia pe care o reprezentati sa fie cat mai transparent si competitiv, fara sa existe suspiciuni de avantajare al unuia sau altuia dintre candidati.
Sunt convinsa ca acest lucru nu se intampla, aveti toata prezumtia mea de nevinovatie.
Va multumesc anticipat pentru raspuns.

Toate cele bune,
Cristina David

6. Tg. Jiu City Hall

This e-mail exchange looks more like a journalistic investigation. I checked to see how open to communication with the citizens were the elected officials of the Târgu-Jiu City Hall. The only e-mail I received from the person in charge of communication had no introduction and no ending, was written badly and was completely useless.

from: Cristina David
to: [redacted]
sent: Monday, March 31, 2014 ; 12:15
subject: question concerning the selection process for appointing the manager of the Constantin Brancusi cultural centre

Dear Sirs,

Bearing in mind that the current manager of the Constantin Brancusi Municipal Cultural Centre is currently a temporary (acting) one, I would like to know where I could find information concerning the selection process for this position. What is the interval the selection process will be organised in and what are the requirements for application?

I am looking forward to your reply at this e-mail address (davidcristina@yahoo.com).

Thanking you in advance,

Yours sincerely,

Cristina David

//

from: [redacted]
to: Cristina David
sent: Thursday, April 3, 2014 ; 16:01

subject: Tg-Jiu City Hall

Concerning your inquiry regarding the selection process for the position of manager of the "Constantin Brâncuși" Municipal Cultural Centre, we hereby inform you of the following:
According to the provisions of Government Emergency Decree 189/2008, with its subsequent amendments, in the situation where the management contract ceases, the relevant authority appoints a person who serves as the acting manager of the public institution of culture and a new selection process for the management position is organised within 120 calendar days from the appointment of the acting manager.

The requirements for participating in the competition, the terms of reference, the regulations for organising and running the selection process, for settling litigations, as well as the dates for submitting applications and the management plan and for the selection stages are made public by the relevant authority, by using the internet page of the public culture institution and of the authority, from case to case, as well as by displaying said information at the premises of the authority and of the institution for which the selection process is organised.

//

from: Cristina David
to: [redacted]
sent: Friday, April 4, 2014 ; 13:11
subject: Re: Tg-Jiu City Hall

Dear [redacted]

Thank you for your prompt reply and for reminding me of the provisions of Decree no. 189/2008. I am familiar with this decree and with everything it is stipulated by it.

I am convinced that the City Hall of Tg-Jiu complies with the current legislation and I am glad you take these laws as your guide.

The question I asked in my previous message concerned precisely the terms of reference and the regulations for the organisation of the selection process for the position of manager for the "Constantin Brâncuși" Municipal Cultural Centre once the mandate of the current acting manager, Mr. [redacted] expires.

To the point:

- could you direct me to a link where I could find the terms of reference and the regulations for the organisation of the selection process won by Mrs. [redacted] in 2012? I assume that for the upcoming selection process there will not be any significant changes in the requirements of the culture board of the City Hall that makes the selection.

- how long in advance will the announcement for the selection process be made (how long in advance was it made in previous rounds)? I wouldn't want to see a situation where the interval for preparing the application is very brief, too short to prepare a complete and detailed portfolio that would improve the success chances of all the candidates.
Mr. [redacted] mandate should expire at the latest on

26 June, but as the law you quote stipulates, it could happen at any moment between now and then.
- is there a newsletter issued by the City Hall, one that the citizens can subscribe to, so that they receive any announcements as soon as possible after their publication?

To conclude, I would like you, as an impartial and well-meaning public officer, to help me access public-interest information, so that a selection process organised by the institution you represent is as transparent and as competitive as possible, without suspicion of favours being made for any of the candidates.
I am convinced this is something that never happens, I presume you fully innocent.

I thank you in advance for your reply.

Best regards,

Cristina David

//

7. Between Democracies (in collaboration with Mikkel Rosengaard)

I took advantage of Mikkel's talent for writing applications and of his excellent knowledge of the English language. We did a brainstorm about what we could invent, and Mikkel came up with the idea that a topic of the "drain-brain" versus "gain-brain" type would be appropriate for the conference. We made up a couple of false identities for ourselves, and Mikkel formulated our proposal. We are still waiting for the answer. If it is positive, I'd love for the two of us to go to South Africa and pass ourselves off as specialists in the emigration of artists. A sort of performative lecture.

Forms without substance: Effects of the migration of emerging and mid-career artists from former Eastern Bloc countries

Abstract:

In social science, it is well known how the migration of skilled human capital has caused significant disruptions to the economic and innovational development of countries such as South Africa and the former Eastern Bloc nations. This flow of migration also affects emerging and mid-career art professionals. Given the globalized nature of the art world, many artists leave their native countries to study or work in the hubs of the global art scene, but little is known about how it affects the art scene in the home countries of the migrants.

Is the artistic development of the home countries slowed down because of the loss of skilled artists? Or do the migrants serve as a much-needed lifeline to the international art scene, where the migrants send home new ideas, formats and artistic practices – like a type of creative Western Union? Initial results suggest that the migration of artists affects the art markets of the home countries in a negative way. The home countries lose the investments made in primary, secondary and tertiary education of the migrant artists, and the art scenes suffers from a loss of talent.

Furthermore, results indicate that the home countries lack an effective foundation of art institutions and artist unions that can attract and sustain an active artistic environment. To make up for this weakness, the study suggests a strategy of gradually

introducing open calls, residencies and grant opportunities in the home countries in order to build up a culture and society able to sustain a dialogue with the international art scene. Funding for this strategy will undoubtedly be difficult to come by, but could potentially come from EU-structural funds and Western European donor countries that are looking for initiatives that will discourage further migration.

Authors: **Asist. univ. dr. Ana Ivan** (Art History and Theory Department/ National University of Arts, Bucharest- Romania)

Lect. univ. dr. Dan Norbert Orsos (European Research Network on the Sociology of the Arts /Faculty of Sociology and Social Wok- Babes- Bolyai University, Cluj- Romania)

//

From: [redacted]
To: Ana Ivan
Sent: Friday, May 9, 2014, 11:07AM
Subject: RE: Abstract for 'Between Democracy'

Dear Ana,
Thank you for your abstract.
Ana You will receive a response by September 2014.

Best,
[redacted]
JOHANNESBURG

7. Between Democracies (în colaborare cu Mikkel Rosengaard)

Am profitat de talentul lui Mikkel de a scrie aplicații și de cunoștințele lui excelente ale limbii engleze. Am făcut un brainstorming despre ce-am putea inventa, iar Mikkel a venit cu ideea că o temă de genul "drain-brain" versus "gain-brain" ar fi potrivită conferinței.
Ne-am construit niște identități false iar Mikkel a formulat propunerea noastră. Încă așteptăm răspunsul. Dacă va fi pozitiv, mi-ar plăcea să mergem în Africa de Sud și să ne dăm drept specialiști pe probleme de emigrație a artiștilor. Un fel de performative lecture.

Forme fără fond: Efectele emigrării artiştilor emergenţi şi a celor în plină carieră din ţările fostului bloc comunist

Rezumat:

În ştiinţele sociale este binecunoscut felul în care migrarea capitalului uman instruit a cauzat dereglări semnificative în dezvoltarea economică şi inovaţională a unor ţări precum Africa de Sud sau a ţărilor din fostul bloc comunist. Acest flux al migraţiei afectează, de asemenea, profesioniştii emergenţi şi pe cei aflaţi în mijlocul carierei. Dată fiind natura globalizată a lumii artistice, mulţi artişti îşi părăsesc ţările natale pentru a studia sau a lucra în centrele scenei artistice globale, dar se ştie prea puţin despre modul în care acest lucru afectează viaţa artistică din ţările de origine ale emigranţilor.

Este într-adevăr încetinită dezvoltarea artistică a ţărilor lor de origine din cauza pierderii de artişti pregătiţi? Sau emigranţii înşişi servesc drept fir de legătură foarte necesar către scena artistică internaţională, de unde emigranţii trimit acasă noi idei, formate şi practici artistice – ca un fel de serviciu Western Union creativ? Rezultatele iniţiale sugerează că migraţia artiştilor afectează în mod negativ pieţele de artă din ţările de origine. Acestea din urmă pierd investiţiile făcute în educaţia primară, secundară şi terţiară a artiştilor emigranţi, iar mediile artistice suferă din cauza pierderii de talente.

În plus, rezultatele arată că ţările de origine nu au o infrastructură eficientă de instituţii artistice şi de organizaţii ale artiştilor care să atragă şi să susţină un mediu artistic activ. Pentru a compensa acest punct slab, studiul sugerează o strategie de introducere gradată a apelurilor deschise, a rezidenţelor şi a burselor în ţările de origine, pentru a construi o cultură şi o societate care să fie capabile a susţine un dialog cu mediul artistic internaţional. Finanţarea pentru această strategie va fi desigur greu de obţinut, dar o potenţială sursă ar fi fondurile structurale UE şi ţările donatoare din Europa occidentală care sunt în căutarea de iniţiative care să descurajeze creşterea migraţiei.

Autori: **Asist. univ. dr. Ana Ivan** (Catedra de Istorie şi Teorie a Artei / Universitatea Naţională de Arte, Bucureşti- România)

Lect. univ. dr. Dan Norbert Orsos (Reţeaua Europeană de Cercetare pentru Sociologia Artelor /Facultatea de Sociologie şi Wok Social, Universitatea Babes-Bolyai, Cluj - România)

//

De la: [redacted]
Către: Ana Ivan
Data: vineri, 9 mai 2014, 11:07AM
Subiect: RE: rezumat pentru 'Between Democracy'

Dragă Ana,
Mulţumesc pentru rezumat.
Ana, vei primi răspuns până în septembrie 2014.

Toate cele bune,
[redacted]
JOHANNESBURG

8.Copy Cat Academy

(in collaboration with Dumitru Oboroc)

Another call for projects that was quite difficult to understand. I spent one afternoon together with Mikkel studying it, but we still could not work out exactly what the requirements were. So we invented a persona, who in turn invented another persona. With the help of the piece borrowed from Dima, CV, we put together the application for Toronto. The distance mentioned in the text is accurate.
I still don't understand why organisations not only brag about the number of candidates, but also about the number of countries the applicants come from. It is obviously considered an advantage to have a long list of countries – it's also an advertising instrument, but I still don't understand it. When I am not accepted, should I feel better knowing that others, from other countries, weren't accepted, either? Anyway, this business about nations (peoples) is still quasi- to totally incomprehensible to me in general, not only in the art domain.

Luminato Festival,
[redacted]

To Whom It May Concern,

Project description

I choose to describe a project in which I am working right now.

The project is about inventing an artistic identity and using it to apply to a call for applications for a festival very far away from where are living. More precisely, the distance from the place I live until the place where the event will be is 7991 kms/ 4965 miles.

The call-for- applications announce was quite difficult to follow and understand, so I thought that since I have difficulties, I should invent some other person that is more fluent with the English and have better intellectual capacity to be able to rise at the expectations of the organizers of the event.
It worked out, the imaginary persona did all the work perfectly and I am sure she will be one of the awarded participants. Me and this persona we really want to be part of the project we apply. This project is still in progress, when it will have a final result I will make it public and you will find it out.

Yours sincerely,
Ana O. Ivan (huge fan of General Idea)

The youtube links to the video(s):

Mirror, Mirror on the Floor (ADMINISTRATING)

https://www.youtube.com/watch?v=Bu-srHAZcwU

A Voice (AN IMAGE)

https://www.youtube.com/watch?v=hlzbhkCZK_Y

Arne Beurling (SELF- PORTRAIT)

https://www.youtube.com/watch?v=_M3Pks2x0KU

Even if there are 3 videos, please try to imagine them as being a triptych. One single video- piece.

Thank you.

Curriculum vitae

Personal information:

First name(s) / Surname(s):	Ana O. Ivan
Address (es):	confidential
Telephone (s):	+40721.810.810 (only in day time)
E-mail (s):	anaoivan@gmail.com
Nationality (-ies):	why do you care, are you a xenophobe?
Date of birth:	10.10.1979- 81
Gender:	do you have a problem with that?
I'm represented by:	Fake Modern, London, UK
Desired employment & Occupational field:	Great Artist in Life (from 30 will be great)

Education & training:

Studies:	PhD in Finest Arts; University of Columbia Pictures, USA

Fellowships/Awards:

2008
-Banksy Foundation Award
-Turner Prize for Unknown Artists

2007
-State Bursary of Kosovo Government for emerging young Romanian artists.

2006
-Pulitzer Prize for Illustrative Text Drawing

Work experience:

Solo Exhibitions:

2008
-revin in 5 minute/ back in 5 minutes - French Cultural Centre, Iasi, Romania
-cola – Kunsthalle Seoul, Korea

2007
-You don't care – MöMa, in permanent gallery of Transnistrian Art
-Truth – Fake Modern, London, UK

Group Exhibitions:

2012
-Documenta 13, Kassel, Germany

2007
-so changing - Venice Biennial, Pavilion of Antarctica
-Visual Eurobarometer: NEIGHBORHOOD – a daily practice of social values - National Museum of Contemporary Art, Bucharest, Romania

-Manifesta 6½, Odessa, Ukraine.

2006
-Baghdad International Art Biennial

Others about me:

There are currently no posts in this category

From: [redacted]
To: Ana Ivan
Sent: Thursday, April 10, 2014, 14:13
Subject: Thank you for applying to the Copycat Academy

Dear maybe future colleagues of the copycat academy,

Thanks for your interest in The Copycat Academy—a masterclass with an absent master—and in spending a week in Toronto!

We received 79 applications from Argentina, Australia, Austria, Belgium, Brazil, Canada, Colombia, Cyprus, Germany, India, the Netherlands, Portugal, Spain, Sweden, the UK and USA. (And if you're from somewhere not on this list, don't worry; we haven't gotten through all the CV's yet!)

For this year edition we can only accept 20 participants. The committee—[redacted] curator of modern and contemporary art, Art Gallery of Ontario; [redacted] independent curator and art critic; [redacted] artistic director of The Theatre Centre; [redacted] artistic director of Luminato Festival, all working and living in Toronto and me coming from Berlin—will meet on the 16th of April to make the decisions. So hopefully we can tell you if your application has been successful shortly thereafter, and by April 22 at the latest.

We're really looking forward to reading and watching your material.

Thanks again—all the best,
[redacted] and [redacted]

8.Copy Cat Academy

(în colaborare cu Dumitru Oboroc)

Încă un apel pentru proiecte destul de greu de înțeles. Am stat o după-amiază cu Mikkel și l-am studiat, dar tot n-am reușit să ne dăm seama ce se cere exact. Așa că am inventat o persona, care la rândul ei a inventat o altă persona. Cu ajutorul lucrării împrumutate de la Dima, CV, am făcut aplicația pentru Toronto. Distanța menționată în text este exactă.
Încă nu înțeleg de ce organizațiile se laudă nu doar cu numărul mare de candidați, dar și înșiruirea țărilor din care provin aplicanții. Este evident considerat un atuu să ai o listă mare de țări și un instrument de făcut publicitate, eu însă tot nu înțeleg. Când nu sunt acceptată, ar trebui să mă simt mai bine că n-au fost acceptați nici alții, care sunt din alte țări? Oricum, treaba cu națiile (popoarele) o înțeleg foarte puțin spre deloc în general, nu doar în lumea artei.

Luminato Festival,
[redacted]

Către cei interesați,

Descrierea proiectului

Am ales să descriu proiectul la care lucrez chiar acum.

Proiectul privește inventarea unei identități artistice și utilizarea ei pentru a candida la un apel de participare la un festival ce are loc foarte departe de locul unde locuim. Mai precis, distanța de la locuința mea și până la locul unde va avea loc evenimentul este de 7991 km/ 4965 mile.

Anunțul-apel de participare a fost greu de urmărit și de înțeles și deci m-am gândit că, din moment ce eu am dificultăți, ar trebui să inventez o altă persoană, care este mai fluentă în engleză și are o capacitate intelectuală mai mare, ca să se poată ridica la nivelul așteptărilor organizatorilor evenimentului.
A funcționat, persona imaginară și-a făcut treaba perfect, și sunt sigură că va fi unul din participanții acceptați. Eu și această persona vrem cu adevărat să facem parte din proiectul la care candidăm.
Acest proiect este încă în desfășurare, când va avea un rezultat final acesta va fi publicat, iar dumneavoastră îl veți afla.

Cu stimă,
Ana O. Ivan (mare fan al General Idea)

Link-urile youtube către filmul/filmele video:

Mirror, Mirror on the Floor (ADMINISTRATING)

https://www.youtube.com/watch?v=Bu-srHAZcwU

A Voice (AN IMAGE)

https://www.youtube.com/watch?v=hlzbhkCZK_Y

Arne Beurling (SELF- PORTRAIT)

https://www.youtube.com/watch?v=_M3Pks2x0KU

Chiar dacă sunt 3 filme, imaginați-vă că formează un triptic, o singură lucrare video.

Mulțumim.

Curriculum vitae

Informații personale:

Numele/prenumele:	Ana O. Ivan
Adresa/ele:	confidențială
Telefon:	+40721.810.810 (doar în timpul zilei)
E-mail:	anaoivan@gmail.com
Naţionalitate (naţionalităţi):	ce vă interesează, sunteți xenofobi?
Data nașterii:	10.10.1979- 81
Gen:	aveți o problemă cu asta?

Mă reprezintă: Fake Modern, London, UK

Postul dorit și domeniul profesional: Mare Artist în Viaţă (de la 30 de ani ar fi minunat)

Educație și formare:

Studii: doctorat în Cele Mai Frumoase Arte; University of Columbia Pictures, USA

Titluri/Premii:

2008
- Premiul Fundației Banksy
- Premiul Turner pentru Artiști Necunoscuți

2007
- bursier al guvernului din Kosovo pentru artiști români în formare.

2006
- Premiul Pulitzer pentru ilustrație de text

Experiență profesională:

Expoziții solo:

2008
-revin in 5 minute/ back in 5 minutes - Centrul Cultural Francez, Iași, România
-cola – Kunsthalle Seoul, Korea

2007
-*You don't care* – MöMa, în galeria permanentă de artă transnistreană
-*Truth* – Fake Modern, Londra, Marea Britanie

Expoziții de grup:

2012
-Documenta 13, Kassel, Germania

2007
-so changing - Bienala de la Veneția, pavilionul Antarcticii
- Eurobarometru vizual: VECINĂTATEA – o practică zilnică a valorilor sociale - Muzeul Național de Artă Contemporană, București, România

-Manifesta 6½, Odessa, Ucraina.

2006
- Bienala Internațională de Artă de la Bagdad

Altele despre mine:

La momentul actual nu există postări la această categorie

De la: [redacted]
Către: Ana Ivan
Data: joi, 10 aprilie 2014, 14:13
Subiect: Mulțumim că ați solicitat admiterea la Copycat Academy

Dragi potențiali viitori colegi de la copycat academy,

Vă mulțumim pentru interesul pentru [redacted] — un masterclass cu un maestru absent — și pentru a petrece o săptămână la Toronto!

Am primit 79 de cereri din Argentina, Australia, Austria, Belgia, Brazilia, Canada, Columbia, Cipru, Germania, India, Olanda, Portugalia, Spania, Suedia, Marea Britanie și SUA. (Iar dacă sunteți dintr-un loc care nu apare pe listă, nu vă faceți griji: încă n-am trecut prin toate CV-urile!)

Pentru ediția din acest an putem accepta doar 20 de participanți. Comitetul — [redacted] curator de artă modernă și contemporană, Galeria de Artă din Ontario; [redacted] curator independent și critic de artă; [redacted] director artistic al Theatre Centre; [redacted] director artistic al Festivalului Luminato, care locuiesc și lucrează cu toții în Toronto, și cu mine, care vin de la Berlin — ne vom întâlni pe 16 aprilie pentru a lua deciziile. Deci sperăm să vă spunem la scurt timp după acea dacă solicitarea v-a fost acceptată, cel mai târziu până pe 22 aprilie.

Așteptăm cu nerăbdare să citim și să urmărim materialele voastre.

Vă mulțumim, toate cele bune,

[redacted] și [redacted]

9.Two women (in collaboration with Mikkel Rosengaard– unsent)

The call included an explicit requirement of not disclosing any information that could identify us as photographers before the jury. Because this was a competition of photographic projects on the topic of feminism. When we wrote it, again, we used ethnic minorities, a topic that is not part of our area of professional interest.
Unfortunately, although we worked for about two days gathering photos from our personal archives and playing ping-pong with the text between me and Mikkel, we misplaced it somewhere in the computer and found it again only after the deadline had passed. It is, therefore, an unused application.

To: The Alexia Competition

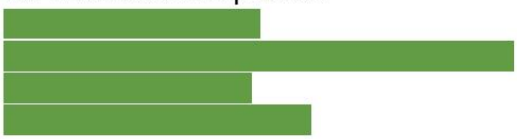

Two women, many differences

The project will focus on the lives of two women with antagonist backgrounds and the way their paths have intersected. The identities of the two women are known by the photographer, but for this application we'll call them Person X and Person Y.

Profile of Person X:

X is a highly educated woman. She studied both in Romania and abroad, being awarded with a Fullbright Junior Fellowship at University of California Los Angeles at the Center for European and Eurasian Studies in 2010. She also holds a PhD on Comparative Gender Studies, with specifics studies on Feminist Philosophy, Gender and Social History of Communism and Qualitative Research Methods from the Central European University – Budapest, Hungary. X comes from a high-class family with a long history of educated women, and with parents who are well establish in their professional domains. These facts provide X a high comfort in life, due to the support of her parents. X is a founding member of an organization that is focusing on programs concerning adult feminist education and feminist participatory action research. She is doing feminist advocacy and feminist activism for advancing women's issue and feminist educational activities. X is a non-remunerated worker in this

organization.

Person Y profile:

Y is an ethnic Romanian living in the small village B., 40 kms from Bucharest (population: 1.700, 900 ethnic Romanians and 800 ethnic Rromas). The village B. is segregated: one part of the village is inhabited by the Rroma community, while the other is belongs to the Romanians. In between is an uncultivated field. The people from these different communities are rarely mixed. Y is an exception. She lives in the Rroma part of the village, being the only woman non-Rroma accepted there. She is married with Z., a Rroma man and they have a small child together. She has a secondary education and an insecure economic situations as both she and her husband are unemployed. The part of the village where the Rroma community lives have no current water facilities and poor economical environment (please see photo portfolio for details). Y followed her husband to his birth place because of love reasons, despite the life conditions she could have had in her own birth place (another village, 10-15 kms away from B.) She lives with Z. and their child in one room of a two room house, the other room being occupied by her mother-in law.

The connection between X and Y:

X meet Y due to a study project about ethnical-mixed marriages in rural areas in Romania, with a particular focus on the Rroma minority. The Rroma community – despite the national legislation protecting the rights of all citizens of the country – still struggles with racism and xenophobia from the majority of the

population and the state institutions. Other problems are the high rates of illiteracy and poverty. The rights of the Rroma women are also an issue causing many problems, as is the underage arranged marriages.
X and Y developed a mutual admiration and a friendship during the study project. This didn't help much in erasing the huge differences of life styles. X visited Y several times in B., but Y never went to Bucharest, so she never experienced the environment in which X lives and work.

The project proposal:

I plan to document the lives of X and Y and their relationship. The series of photos will include portraits, interiors, landscapes, group photos, etc. that will explore the limits of friendships and intercultural communication between women in Romania. Following X on her visits to Y, I will document the obstacles surrounding the communication between women of different social, economical and ethnic spheres of society. While X has the freedom and the means to travel freely and visit whoever she wants, Y rarely leaves her village as it is only the men of the village who have the means to travel. Taking these inequalities into account, the series will explore the different concepts of femininity found in the environments of X and Y and question if and how women can bridge the wide cultural divides of contemporary Romania. Is it possible for X to understand the life of a woman such as Y? Or will their relationship be limited by the economic circumstances of Y, and the scientific gaze of X?

The photos will document everyday situations such as transportation to the village, dinner preparation and child rearing in a snap-shot

format that will focus on the interaction between the two women X and Y. The social environments will play an important role as background elements, but the photos will focus on documenting the gestures, the conversations and the actions of the two women.

The photos will be shot digitally, and will not be edited beyond basic cropping.

9. Two women (Două femei) (în colaborare cu Mikkel Rosengaard– netrimisă)

În apel era o cerere explicită de a nu divulga nicio informație care ar putea să ne identifice pe noi ca fotografi în fața juriului. Pentru că era o competiție de proiecte fotografice pe teme legate de feminism. Am scris-o, iarăși, folosind minoritățile etnice, un subiect care nu este în aria noastră de interes profesional.

Din păcate, deși am muncit vreo două zile la strâns fotografii din arhiva personală și am făcut ping-pong cu textul între mine și Mikkel, am rătăcit-o prin calculator și am găsit-o abia după ce trecuse termenul limită de depunere. Prin urmare, este o aplicație nefolosită.

Către: Concursul Alexia

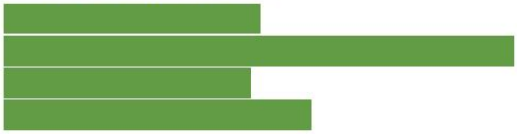

Două femei, multe diferențe

Proiectul se va concentra pe viețile a două femei cu proveniență contrastantă și pe modul în care căile lor s-au intersectat. Identitățile celor două femei sunt cunoscute fotografului, dar pentru această cerere de participare le vom numi Persoana X și Persoana Y.

Profilul Persoanei X:

X este o femeie cu studii superioare. A făcut școală atât în România cât și în străinătate, primind în 2010 o bursă Fullbright Junior Fellowship la Universitatea din California Los Angeles, la Centru pentru Studii Europene și Eurasiatice. Are, de asemenea, un doctorat în Studii de Gen Comparate, cu specializare în filozofie feministă, genul și istoria socială a comunismului, și în metode calitative de cercetare, de la Universitatea Central-Europeană din Budapesta, Ungaria. X provine dintr-o familie din pătura superioară, în care femeile au o tradiție în a face studii, cu părinți recunoscuți în propriile domenii profesionale. Toate acestea îi oferă Persoanei X o viață confortabilă, datorită sprijinului primit de la părinți.
X este membră fondatoare a unei organizații care se ocupă de programe privind educația feministă a adulților și cercetarea-

acțiune participativă feministă. Se ocupă de advocacy și activism pe teme feministe, pentru promovarea cauzei femeii, și de activități educative feministe. În respectiva organizație, X lucrează benevol.

Profilul Persoanei Y:

Yeste o femei de etnie română care locuiește în micul sat B., la 40 km de București (populație: 1.700, adică 900 etnici români și 800 etnici roma). Satul B. este segregat: o parte a lui este locuită de comunitatea romă, iar cealaltă aparține românilor. Între acestea este un teren viran. Oamenii din aceste două comunități foarte rareori se amestecă. Y este o excepție. Locuiește în partea romă a satului, fiind singura femeie non-roma acceptată acolo. Este căsătorită cu Z., un etnic rom, iar împreună au un copil mic. Y are studii medii, dar situația ei economică este precară, deoarece și ea, și soțul ei sunt șomeri. Partea de sat în care locuiește comunitatea romă nu are apă curentă, iar mediul economic este sărac (vedeți portofoliul pentru detalii). Y și-a urmat din dragoste soțul la locul lui de baștină, în ciuda condițiilor de trai pe care le-ar fi putut avea în propriul ei loc de origine (un alt sat, la 10-15 km distanță de B). Y locuiește cu Z și cu copilul lor într-o cameră dintr-o casă cu două camere, în cealaltă cameră locuind soacra ei.

Legătura dintre X și Y:

X a cunoscut-o pe Y datorită unui proiect de studiu al căsătoriilor între etnii din zonele rurale ale României, cu accent pe minoritatea romă. Comunitatea romă – în ciuda faptului că legislația națională apără drepturile tuturor cetățenilor țării – continuă să se lupte cu rasismul și xenofobia majorității populației și a instituțiilor de

stat. Alte probleme sunt nivelul mare de analfabetism și sărăcie. Drepturile femeilor rome sunt de asemenea o chestiune ce creează multe probleme, așa cum sunt și căsătoriile aranjate între minori. În timpul proiectului, X și Y au ajuns să se admire reciproc și s-au împrietenit. Acest lucru n-a ajutat la ștergerea diferențelor imense între stilurile lor de viață. X a vizitat-o pe Y de mai multe ori în B., dar Y n-a mers niciodată la București, și deci n-a cunoscut mediul în care X trăiește și lucrează.

Propunerea de proiect:

Intenționez să documentez viețile lui X și Y și relația lor. Seria de fotografii va conține portrete, interioare, peisaje, fotografii de grup etc. care vor explora limitele prieteniei și ale comunicării interculturale dintre femeile din România. O voi urmări pe X pe parcursul vizitelor pe care i le va face lui Y și voi documenta obstacolele ce înconjoară comunicarea dintre femei din sfere sociale, economice și etnice diferite. În vreme ce X are libertatea și mijloacele necesare pentru a se deplasa liber și a vizita pe cine dorește, Y rareori pleacă din sat, deoarece numai bărbații din sat au posibilitatea de a călători. Luând în considerare aceste inegalități, seria va explora conceptele diferite de feminitate ce se găsesc în mediile lui X și Y și se va întreba dacă și cum pot femeile construi o punte peste largile separații culturale din România contemporană. Este posibil ca X să înțeleagă viața unei femei precum Y? Sau relația lor va fi limitată de situația economică a lui Y și de perspectiva științifică a lui X?

Fotografiile vor documenta situații de zi cu zi, precum deplasarea către sat, pregătirea cinei și îngrijirea copiilor, în format instantaneu, cu accent pe interacțiunea dintre cele două femei,

X și Y. Mediile sociale vor juca un rol important ca elemente de fundal, dar fotografiile se vor axa pe documentarea gesturilor, conversațiilor și acțiunilor celor două femei.

Fotografiile vor fi făcute digital, și nu vor fi editate mai mult decât prin tăiere/încadrare elementară.

10. Zero Future (in collaboration with Mikkel Rosengaard)

Mikkel is a fiction writer. I believe that the text for *Zero Future* is a short sci-fi story. The correspondence with the organisers was difficult, I still don't know whether they made a selection or not, or whether the conference, which was supposed to be supported financially and logistically by a Gender Studies department from the academic environment, actually took place.
Ana Ivan's biography is obviously fictitious.

Ana O. Ivan : Zero Future Conference

Being a Romanian artist born in the late seventies, I was brought up with the modernist ideals of the Ceausescu-regime. My childhood and teenage years were heavily influenced by the regimes' idealized notions of progress, with major public programs such as the collectivization of rural society, the systematization of the cities and the demolition of one third of the Old Bucharest, all meant to bring Romania into a modernist-utopian future.

But just as I was about to enter adult life, this modernist future fell apart in the 1989 revolution. The utopian ideals were swiftly replaced by two decades of turbo capitalism and political, economic and cultural crisis, eventually culminating in the Romanian society of today where public life is shaped by corruption, oligarchy and crony capitalism.

Being an idealistic artist, surviving in this new society proved quite a challenge. During the '90s and '00s I worked part-time as a teacher and a nurse assistant to support my art work, but since I didn't have the morals to accept 'envelopes' from my students and patients – and since my boyfriend at the time used most of our money on his motorcycle hobby – I couldn't make a living. I was behind on my rent, I never had time to work on my art, and it was starting to become obvious that I had no future in this society. For a while, I thought about emigrating to Spain or Italy like most of my former class-mates, but one day walking home from work

I had an idea: Since I didn't have the ethics and morals to live successfully in this society, I should just invent another person who was a better fit to the spirit of the time.

I really just wanted to make a little extra money on the side, but to my surprise my alter ego had quite a talent for business. She quickly established a small company winning privatized cleaning jobs for public institutions in Southern and Western Europe and soon she also started dating the son of a high-placed politician in the Banat. He was a little on the chubby side for me, but I guess it doesn't matter if you are in love. Anyway, with the money she made by exploiting illegal Moldovan workers in the cleaning company, she bought up land from impoverished farmers in the Brasov-Oradea-corridor. For a while there I thought she was in over her head – as far as I knew, she didn't know the first thing about farming – but then the European Union announced it was building a new highway from Budapest to Bucharest going right through her lands and the prices skyrocketed.

I was very happy for her. So proud that she was doing so well and I must admit I even bragged about her to my friends. But then I started hearing rumors that she had threatened the agriculturalists to sell their land, and I was even told how she at one point even hired a bunch of unemployed miners to beat up a family of stubborn dairy farmers. I didn't believe it, but when I went to check up on her for myself, she didn't open the door. Her neighbor told me she had moved to some gated community in the suburbs, but when I went there the guard turned me away. Then I tried at her office, but her secretary told me I needed an appointment and after waiting around for a couple of hours I got too hungry and went home.

How we got back in touch is a different story, but we feel that our project is a great fit for the Zero Future Conference. Working with performative interventions inspired by notions of adaptability, globalization and cronyfuturism, we would like to do our presentation on How To Make Friends and Get Rich in the Future. The book behind our presentation is currently in progress.

We are very excited for this opportunity to explore and question our work at the Zero Future Conference, and we look forward to collaborate with you in the future.

Yours sincerely,
Ana O. Ivan
Assistant Lector, Faculty of Fine Arts, Bucharest
National University of Arts

Bio:

Born in 1977 in Iaşi, Ivan moved to Romania's Capital in the late 90s, on scholarship to the Bucharest National University of Arts, where she attained her BA and MA in Fine Art(before that she obtained a diploma as a nurse in Iaşi). She has been living in Bucharest ever since; and she is the founder of the Bitter Tea House, a contemporary art gallery dedicated to showing art projects of emerging Romanian Artists. Ana O. Ivan was the recipient of a Rosengaard Fellowship in 2009 and was an artist in residency at Landeshauptstadt Dusseldorf.
Ivan's work has been exhibited in galleries and museums around the world, including the Contemporary Art Museum of Bucharest (Romania), Tel Aviv Museum of Art (Israel), The City Gallery (Iaşi), The Institute of Modern Art (Belgium), the Tonitza

Museum of Art (Bucharest) the Serbian National Art Gallery (Belgrade). Additionally she has participated in the 51rd Venice Biennial (Italy) and the Manifesta 8 Contemporary Art biennial (Spain). Her work is held internationally, in public and private collections.

//

From: Ana Ivan
To: Zero Future
Sent: Tuesday, April 15, 2014, 15:07
Subject: for Zero Future conference

Dear Prof. [redacted]

Here is my application for Zero Future conference.

I tried several times to send it yesterday, but it seems that yahoo cannot accept your email address, so now I try from my gmail address. I hope it works this time, I really want to be part of the conference.

Looking forward for the results. When will you announce them? Could you please confirm receiving this mail?

Thank you.

All the best,
Ana O. Ivan

//

From: Ana Ivan
To: Zero Future
Sent: Wednesday, April 16, 2014, 00:24
Subject: for Zero Future conference

Dear Prof. [redacted]

I am worried that gmail as well failed to sent my application. It will be such a pity if you don't consider it just because of a technical failure of the email accounts.

Could you be so kind and confirm receiving this application?
I apologize for the insistence.

Thank you.
With all respect,
Ana O. Ivan

//

From: Zero Future
To: Ana Ivan
Sent: Wednesday, April 16, 2014, 15:07
Subject: for Zero Future Conference

Receipt Confirmed.

//

From: Ana Ivan
To: Zero Future
Sent: Monday, July 14, 2014, 09:12
Subject: for Zero Future conference

Dear prof. [redacted]
when will you announce the results of the call for papers for Zero Future conference?
Thank you for your reply.

Best,
Ana

10. Zero Future (în colaborare cu Mikkel Rosengaard)

Mikkel e scriitor de ficțiune. Consider că textul pentru *Zero Future* este o povestire scurtă științifico-fantastică. Corespondența cu organizatorii a fost problematică, încă nu știu dacă s-a făcut vreo selecție sau nu, dacă s-a mai ținut sau nu conferința aceasta care trebuia susținută financiar și logistic de un departament de studii de gen, dintr-un cadru academic.
Biografia Anei Ivan este evident una fictivă.

Ana O. Ivan : Conferința Zero Future

Ca artist român născut la sfârșitul anilor '70, am crescut cu idealurile moderniste ale regimului Ceaușescu. Copilăria și anii adolescenței mi-au fost profund influențate de noțiunile idealizate ale regimului privind progresul, prin programe publice majore precum colectivizarea societății rurale, sistematizarea orașelor și demolarea unei treimi din Bucureștiul vechi, toate cu scopul de a duce România către un viitor modernist-utopic.

Dar chiar când treceam spre viața adultă, acest viitor modernist s-a prăbușit odată cu revoluția din 1989. Idealurile utopice au fost rapid înlocuite de două decenii de turbo-capitalism și de criză politică, economică și culturală, care au culminat în societatea românească de azi, în care viața publică este marcată de corupție, oligarhie și capitalism de cumetrie.

Fiind un artist idealist, supraviețuirea în această nouă societate s-a dovedit a fi o adevărată încercare. În anii '90 și '00 am lucrat cu jumătate de normă ca profesor și ca asistent medical pentru a-mi susține activitatea artistică, dar din cauză că nu aveam obrazul să accept "plicuri" de la elevi și pacienți – și din cauză că prietenul meu de-atunci cheltuia mai toți banii noștri pe hobby-ul lui, motocicleta – nu mă descurcam. Rămăsesem în urmă cu chiria, nu aveam timp să lucrez la lucrările mele, începea să devină evident că nu am niciun viitor în această societate. O vreme m-am gândit să plec în Spania sau în Italia ca majoritatea foștilor mei

colegi de clasă, dar într-o zi, pe când mă întorceam pe jos de la serviciu, mi-a venit o idee: dacă eu nu am etica și morala necesare pentru a trăi cu succes în această societate, ar trebui să inventez o altă persoană, care să se potrivească mai bine cu spiritul vremii.

Voiam doar să fac un ban în plus, dar spre surpriza mea, alter ego-ul meu chiar avea talent la afaceri. Și-a înființat repede o mică firmă, câștigând contracte private de curățenie pentru instituțiile publice din Europa de sud și de vest, și în curând a început să se întâlnească cu fiul unui politician sus-pus din Banat. Era puțin cam grăsuț după gustul meu, dar ce mai contează când ești îndrăgostit?! În fine, cu banii pe care i-a obținut exploatând lucrători moldoveni care lucrau ilegal pentru firmă, a cumpărat teren de la niște fermieri sărăciți din coridorul Brașov-Oradea. O vreme am crezut că se întinsese mai mult decât îi era plapuma – din ce știam eu, ea nu se pricepea deloc la agricultură – dar apoi Uniunea Europeană a anunțat construirea unei noi autostrăzi între Budapesta și București, exact peste terenurile ei, iar prețurile au urcat fulgerător.

Eram foarte bucuroasă pentru ea. Eram atât de mândră că se descurcă atât de bine, că trebuie să recunosc că m-am și lăudat cu ea față de prieteni. Dar apoi am început să aud zvonuri că i-ar fi amenințat pe agricultori ca să-i facă să-și vândă pământul, iar cineva mi-a spus că la un moment dat chiar angajase niște mineri șomeri ca să bată o familie de producători de lapte prea încăpățânată. N-am crezut, dar când am mers s-o verific personal, nu mi-a deschis. Vecinii mi-au spus că se mutase într-o zonă rezidențială din suburbii, dar când am mers acolo, paznicul m-a alungat. Apoi am încercat la birou, dar secretara ei mi-a spus că trebuie să-mi fac programare, iar după ce am așteptat vreo două ore mi s-a făcut foame și-am plecat acasă.

Cum am reluat legătura e altă poveste, dar credem că proiectul nostru se potrivește foarte bine pentru conferința Zero Future. Lucrăm cu intervenții performative inspirate de ideile de adaptabilitate, globalizare și futurism de cumetrie; am dori ca prezentarea noastră să fie pe tema Cum să-ți faci prieteni și să te îmbogățești în viitor. Cartea ce stă la baza prezentării este în lucru.

Suntem foarte entuziasmați de această ocazie de a explora și de a ne pune la încercare munca în cadrul conferinței Zero Future, și așteptăm cu nerăbdare să colaborăm cu dumneavoastră pe viitor.

Cu stimă,
Ana O. Ivan
Asistent Lector, Facultatea de Arte Plastice, Universitatea Națională de Arte București

Biografie:

Născută în 1977 la Iași, Ana Ivan s-a mutat în capital României la sfârșitul anilor '90, cu o bursă la Universitatea Națională de Arte București, unde și-a obținut diploma de licență și de master în Arte Plastice (înainte de aceasta a obținut diploma de asistent medical la Iași). De atunci locuiește în București; este fondatoarea galeriei de artă contemporană Bitter Tea House, dedicată expunerii de proiecte ale artiștilor români în curs de afirmare. Ana O. Ivan a primit o bursă Rosengaard în 2009 și a fost artist rezident la Landeshauptstadt Dusseldorf.
Lucrările Anei Ivan au fost expuse în muzee și galerii din toată lumea, inclusiv la Muzeul Național de Artă Contemporană din București (România), Muzeul de Artă din Tel Aviv (Israel), Galeria Municipală (Iași), Institutul de Artă Modernă (Belgia),

Muzeul de Artă Tonitza (București), Galeria Națională de Artă din Serbia (Belgrad). A participat de asemenea la cea de-a 51-a Bienală de la Veneția (Italia) și la bienala de artă contemporană Manifesta8 (Spania). Lucrările ei sunt prezente în colecții publice și private, în țară și în străinătate.

//

De la: Ana Ivan
Către: Zero Future
Data: joi, 15 aprilie 2014, 15:07
Subiect: pentru conferința Zero Future

Stimată d-nă Prof. [redacted]

Aveți aici solicitarea mea de înscriere la conferința Zero Future.

Am încercat ieri să v-o trimit în mai multe rânduri, dar se pare că yahoo nu acceptă adresa dumneavoastră, și deci acum încerc să v-o trimit de pe adresa de gmail. Sper să meargă de data asta, îmi doresc mult să particip la conferință.

Aștept cu nerăbdare rezultatele. Când le veți anunța?
Puteți, vă rog, să confirmați primirea acestui e-mail?

Vă mulțumesc.

Cu cele mai bune urări,
Ana O. Ivan

//

De la: Ana Ivan
Către: Zero Future
Data: miercuri, 16 aprilie 2014, 00:24
Subiect: pentru conferința Zero Future

Stimată d-nă Prof. [redacted]
Mă tem că nici gmail n-a reușit să vă trimită mesajul meu. Ar fi păcat să nu-mi luați în considerare înscrierea doar din cauza unor probleme cu conturile de e-mail.

Vă rog să aveți amabilitatea de a confirma primirea solicitării de înscriere.
Îmi cer scuze pentru insistență.

Vă mulțumesc.
Cu tot respectul,
Ana O. Ivan

//

De la: Zero Future
Către: Ana Ivan
Data: miercuri, 16 aprilie 2014, 15:07
Subiect: pentru conferința Zero Future

Confirmăm primirea.

//

De la: Ana Ivan
Către: Zero Future
Data: luni, 14 iulie 2014, 09:12
Subiect: pentru conferința Zero Future

Stimată d-nă prof. [redacted]
când veți anunța rezultatele apelului pentru comunicări pentru conferința Zero Future?
Vă mulțumesc pentru răspuns.

Toate cele bune,
Ana

11.Angajare

Deși am aplicat de două ori, prima oară ca Ana Ivan și a doua oară cu numele și CV-ul meu, n-am primit deloc răspuns. Nici măcar de confirmare de primire. Mi se pare elementar ca un angajator care caută oameni să răspundă măcar din politețe celor care aplică. Măcar că au facut efortul să trimită scrisori de intenție. Se aplică și instituțiilor care trimit apeluri pentru conferințe/rezidențe/premii etc. Până la acest proiect n-am știut că se întâmplă destul de des să nu primești nici măcar un mesaj de confirmare de primire a aplicației.

From: Ana Ivan
To: [redacted]
Sent: Wednesday, April 23, 2014; 15:23
Subject: pentru angajare

Buna ziua,

am citit anuntul dumneavoastra referitor la angajare pe perioada sfarsiturilor de saptamana. Doresc sa dau startul unei cariere infloritoare in cea mai mare Galerie de Arta din Bucuresti. Am absolvit Facultatea de Arte Plastice din cadrul Universitatii de Arte Bucuresti, deci sunt exact ce cautati. Sunt pasionata de domeniul artelor plastice. Imi place ca folositi pluralul cand va referiti la arta, intradevar, ca si dumneavoastra, consider ca exista prea multe valente si diferente in lucrarile artistice pentru a le pune sub aceiasi umbrela. Ar fi un gest de ignoranta din partea noastra. Spre exemplu desi Grigorescu si Tuculescu sunt pe buna dreptate numiti amandoi artisti, fiecare dintre lucrarile lor este unica, prin urmare doar umbrela genialitatii ii uneste.

Desi am absolvit facultatea de un an de zile, nu am gasit un loc de munca in domeniu, fapt pe care il regret. Din pacate in Romania nu exista multe oportunitati de angajare pentru tinerii absolventi. De aceea m-am angajat intr- un alt domeniu, care are tangential legatura cu artele plastice, daca in acestea includeti si fotografia. Din timpul facultatii am lucrat si continui sa lucrez ca fotomodel intr-o agentie de modeling. Am fost model in mai multe pictoriale, atat in reviste din tara cat si din strainatate (Belgrad, Batumi, Istanbul, Helsinki, etc). Desi sunt platita sa stau in fata aparatului de fotografiat, dintotdeauna am avut o fascinatie pentru arta fotografica, de aceea am investit intr-un aparat bun si

am inceput sa fac fotografii. Cu unele am avut succes, ele s-au vandut pe site-uri de specialitate.

Nu am un CV legat de joburi in domeniul artelor plastice. Daca doriti, va pot trimite CVul meu de modeling. Vreau sa va garantez seriozitatea si entuziasmul meu pentru locul de munca pe care il oferiti, cand am citit anuntul dumneavoasra a fost ca un vis devenit realitate.

In speranta unui raspuns pozitiv,

Cu tot respectul, Ana O. Ivan

//

Posibilitate de job la Galeriile de Arta [redacted]
Buna ziua, Caut un student/absolvent (studenta/absolventa) care sa aiba cunostiinte in domeniul artei (arte plastice), o persoana pasionata/pasionat de acest domeniu, care sa isi doreasca sa dea startul unei cariere infloritoare in cea mai mare Galerie de Arta din Bucuresti. Avem nevoie de o persoana care sa lucreze doar in weekend. Activitatea pe care ar trebui sa o desfasori se rezuma la oferirea de informatii clientilor despre operele expuse si indrumarea lor prin galerie. Oferim flexibilitate. Remuneratia o vom discuta in cadrul interviului. Pentru mai multe informatii: [redacted]

CV-urile va rog sa le expediati la aceeasi adresa. O zi frumoasa,

[redacted]

//

De la: Ana Ivan
Către: [redacted]
Data: Miercuri, 30 aprilie 2014; 20:52
Subiect: pentru angajare

Buna ziua,

Scuzati-ma ca va deranjez. Ati primit mailul trimis de mine pe data de 23 aprilie?

Multumesc.
Cu consideratie,
Ana O. Ivan

//

De la: Cristina David
Către: [redacted]
Data: Joi, 24 aprilie 2014; 15:46
Subiect: job [redacted]

Stimata doamna [redacted]

Nu stiu daca mai este valabil anuntul pentru postul vacant in echipa [redacted] pentru weekend.

Accept conditiile descrise de dumneavoastra in anunt si cu siguranta vom avea o colaborare reusita, dar am si eu o conditie. Vreau ca salariul de pornire sa fie de minim 800 de euro net/luna, cu posibilitatea maririi acestuia, daca veti fi multumiti de prestatia mea la locul de munca. Zilnic presupun ca vor fi 8 ore de munca,

atunci plata pe ora ar fi de 12.5 euro, un pret acceptabil pentru ce poate oferi [redacted] un absolvent cu studii superioare, cu un CV care demonstreaza competenta pentru acest post.

Sunt interesata de acest post.

Ati scris ca despre salariu si conditiile de angajare vom vorbi la interviu. Ca sa ajungem la interviu, as dori sa stiu daca [redacted] propune o suma minima de angajare.

Va multumesc anticipat.

Cele bune,

Cristina David

11. Recruitment

Although I applied twice, first as Ana Ivan and then using my real name and resume, I never got a reply. Not even a read receipt. To me, it seems only elementary that an employer who is looking to hire would reply at least out of courtesy to those who apply. At least because they made the effort to send letters of intent. This also applies to the institutions that send out calls for conferences/residencies/prize competitions etc. Before this project I didn't know that not getting at least a message that acknowledges the receipt of the application is quite common.

From: Ana Ivan
To: [redacted]
Sent: Wednesday, April 23, 2014; 15:23
Subject: in response to want ad

Dear Sirs,

I have read your advertisement concerning employment during week-ends. I wish to start a flourishing career in the largest Art Gallery in Bucharest. I have graduated from the Visual Arts Faculty of the University of Arts in Bucharest, so I am exactly what you are looking for. I have a passion for the visual arts domain. I like the fact that you use the plural when referring to art; indeed, the same as you do, I believe there are too many facets and differences in artworks for anyone to lump them all together. It would mean committing an act of ignorance. For instance, although Grigorescu and Tuculescu are both rightfully called artists, each of their works is unique, and it is only the attribute of genius that unites them.

Although I graduated more than a year ago, I have not found a job in the domain, regretfully. Unfortunately, in Romania there aren't too many opportunities for employment for young graduates. This is why I found a job in a different domain, which has a connection with fine arts, if you do include photography among them. During college I worked as a model for a modelling agency, and I still work for them. I have featured in several pictorials, both in Romanian magazines and in foreign ones (Belgrade, Batumi, Istanbul, Helsinki, etc). Although I am paid to sit in front of the camera, I have always been fascinated by the photographic art, and this is the reason why I invested in a good camera and started

taking photos. Some of them have been quite successful, they got sold on specialised sites.
I do not have a resume with jobs in the visual arts domain. If you wish, I could send you my modelling resume. I guarantee my commitment and enthusiasm for the position you offer – reading your want ad was like a dream come true.

In the hope of a positive answer,
Yours respectfully, Ana O. Ivan

//

Job opportunity with the [redacted] Galleries!
Hello, I am looking for a student/graduate that is familiar with the art domain (visual arts), a person with a passion for this domain, who would like to start a flourishing career in the largest Art Gallery in Bucharest. We need someone who would only work week-ends. Your activity would be limited to providing information to visitors about the works on display and directing them through the gallery. We offer flexibility. Salary to be discussed during the interview. For details: [redacted]

Please send your resumes to the same address. Have a nice day,

[redacted]

//

From: Ana Ivan
To: [redacted]
Sent: Wednesday, April 30, 2014; 20:52
Subject: in response to want ad

Hello,

Sorry to bother you, but have you received the e-mail message I sent you on the 23rd of April?

Thank you.

Yours sincerely,
Ana O. Ivan

//

From: Cristina David
To : [redacted]
Sent: Thursday, April 24, 2014; 15:46
Subject: [redacted] job

Dear Mrs. [redacted]

I don't know whether the advertisement for the open position in the [redacted] team, for week-ends, is still valid.

I accept the requirements mentioned in the advert and I'm sure we'll work together very well; however, I have one request. I'd like the stating salary to be of minimum 800 EUR net/month, with the

possibility of a raise, should you be satisfied with my performance on the job. I assume there would be 8 hours of work every day, that would mean an hourly rate of 12.5 EUR, an acceptable price for what a university graduate can offer [redacted] and who has a resume that proves his/her suitability for the position.
I am interested in this position.

You wrote in the advertisement that salary and work conditions will be discussed during the interview. In order to get that far, I should like to know whether [redacted] offers a certain minimum salary upon hiring.

Thank you in advance.

Best regards,

Cristina David

//

12. Universal Museum

I made this application by the book, I just was arrogant about the letter of recommendation. I still don't understand what is the use of recommendation letters when trying to choose a good project. Hypothetically, the evaluation board gets together and they look at the projects. One of them stands out, everybody likes it. What happens next? They read the recommendation letter and this is somehow a guarantee that the artist is reliable and will take the project to completion? Or the reverse hypothetical situation: a project proposal is decent, but not excellent. But if the author has a letter of recommendation from a superstar of contemporary art, will the proposal be accepted?
I don't understand the purpose of recommendations in contemporary art. If this was a competition for a job, where one may ask, for instance, for a letter from the previous employer, which in a way would guarantee that the candidate is up to the job, that would be understandable. Although even in this case I don't fully understand the need for recommendations.

Universal museum
[redacted]
Graz, AUSTRIA

To Whom it May Concern,

Project Proposal

I would like to be considered for a research stay of a month or two at the [redacted] Universal Museum, during the summer of 2015. This letter is intended to encourage your consideration to grant me a residency, for a project- Correspondence (working title), to be undertaken in Graz.

Correspondence will be a site-specific project, particularly for the time I will spend in Graz at [redacted] Universal Museum.

The initial idea came after a work I did in 2012, We Seek Ourselves on Horizontally, in which I display this title phrase together with a postcard from the Mineralogy Museum of Baia Mare (Romania) and a letter, a correspondence between two people. (please see the last pages of this application for further details).

During my staying in Graz, I want to visit each day one of the departments of [redacted] Universal Museum. If possible, I want to speak with specialists, whenever some of the objects or information displayed arose my curiosity and I want to find out more about it.

Inspired by this visits, I will make in my mind some associations between the things I discover and people I know from before, like friends, family, acquaintances, etc. I work often with narrativity and I like to play this game of connecting things that apparently have nothing in common.

Each time when I will find a connection, I will write a letter addressed to the person related with the object/ information I find in your museum. A short story about where I see the link.
The project could be associated with the episode of involuntary memory from Marcel Proust's novel In Search of Lost Time,with the madeleine (muffin) of his aunt bringing up memories from his past. Beside the part of recollection, I want to let my imagination free, so I plan to use a lot of fiction in the texts I will send. I want to create new stories, not only to base the project on memories.

The exact form of the project I don't know.
At first, when I got the idea, I thought that regular letters is the best and nicest way to do it, especially because this form of correspondence is now decreasing in popularity. It trigger immediately a wave of nostalgia. Sending to people I know postcards from your museum it is a flattering way to express my admiration for them, to "send my warm regards"- to put it in the usual formula.
Mainly this is how I see the form of the project: lots of postcards sent in the world (from Australia, Japan, Americas, to small a village in Romania). A unidirectional mail art project, inspired by the collections of Joanneum Universal Museum.
Then I had second thoughts. When the idea came and I got excited about it, it was not because of the form, but because of the content. I would be happy to work in a project that will enrich

me with new knowledge from various domains and i will be able to share this knowledge with as many friends as possible, even if they are far away. So then- if for example a coin from the Coin Cabinet will inspire me to write to my writer friend from Copenhagen- if there is only an anecdote that could be told in one phrase (there is a saying in Romania that if you keep a coin in your shoe during the entire day, you'll dream in the night where to invest your savings so they will multiply by 10 times), then why should I wait until I find a right postcard, ask for the regular address and then send the story to him? Why couldn't I just be spontaneous and send it directly via text messages on the mobile phone?
I fell I should not restrain this project to only a form, that I could use a multitude of ways to make it. The only imposed medium will be written language.

At the end of my staying I plan to gather all the stories I sent away, maybe together with theirs answers, and collect them in a small hand write diary. Or I can make a sound piece, where I read them all, together with simple biography facts about the receivers. Again, I am not sure how the final work will be. I don't like to plan all the things in advance, I prefer to let some parts of my art projects influenced by the spontaneity of the moments in which I work on them.

What you can be sure of it is my enthusiasm for the project and the huge curiosity for what I am about to discover in the impressive [redacted] Also if there is any chess club of the team of the museum, if i am accepted I would gladly join it, I like to play chess.
Attached please find my CV, a documentation of We Seek Ourselves

on Horizontally and a sort of Letter of Recommendation for your reference.

Looking forward for your answer.
Thank You For Your Consideration!

Cristina David
www.davidcristinart.blogspot.ro

//

Iaşi/ April 22, 2014
[redacted]
Graz, AUSTRIA

To Whom it May Concern,

Instead of Recommendation Letter

I know that for the list of necessary documents to apply to [redacted] program it is only optional to add a recommendation letter. But since you mention it, then most probably could be helpful one letter of this sort to improve my chances of being accepted.

I always felt quite shy to ask such things. I did asked several times, when it was compulsory to have one for some applications and I am happy that nobody refused me until now. My former teachers, both from Romania and from Norway gladly help me with flattering recommendations that made me blush only reading them. It is the case of Prof. [redacted] which was my main tutor during the MA studies at the Art Academy of Bergen (Norway), and PhD. Prof. [redacted] the Head of the Photo-Video Department at University of Arts from Bucharest(Romania). I admire both of them and I hope I didn't do anything wrong in the last years so they would refuse now to write for me another recommendation letter.

From Romania also I could ask the contemporary renowned artist Mr. [redacted] write some kind words about my

practice, he knows my work a bit so probably he will not refuse me. Bucharest art scene it is not so big, we all know each others, therefore most of the people that run contemporary art spaces or galleries will be kind enough to say something nice about my works, since we did collaborate occasionally. Some of them are my friends (Ms. [redacted] curator, Ms. [redacted] artist, they run together [redacted] a contemporary art space financed by [redacted] Ms. [redacted]- curator, amongst many other things she was curator of Romanian Pavilion in [redacted] at Venice Biennial, Mr. [redacted]- owner of [redacted]

I guess since I apply in Graz, a letter from somebody present in the contemporary art scene from Austria would be helpful. I even have one, written for another occasion. I have applied and I got accepted to a residency program of the Federal Ministry of Education, the Arts and Culture in cooperation with KulturKontakt Austria for the autumn of 2014 in Vienna. They asked compulsory for recommendation letter in the application folder, so I asked for one from Ms. [redacted] director [redacted] and Ms. [redacted] at the same foundation. I attach for your reference the letter.

I met mr. [redacted] in 2010, when I was one of the selected artists for Manifesta8, Contemporary Art Biennial, invited by the curatorial group [redacted] Since then we met briefly one more time. I am not sure if he would have time to write for me a recommendation letter or not, but I remember he had nice words to say about the project I did for Manifesta, so if I would ask he would maybe not refuse me.

I never met Ms. [redacted] director of the Kunsthalle [redacted] but we did exchange two or three mails, when he invited me this year to be part of [redacted] Biennial, just before he quit his position as a curator of the event. I have no idea from where he knew my works, we didn't have time for a more fruitful dialog, I only got invited to participate to the biennial. Since he quit, we were not in touch anymore. I have absolutely no idea if our brief virtual encounter would aloud me to ask for a recommendation letter or not. On the other hand, if a curator choose an artist to be part in an exhibition, it must have some sort of explanation why he recommends that artist to the public. So in a way it should be natural to be able to say some words about few of my works.

Maybe a letter written by somebody that it is not in the art world would also be interesting to have. I collaborated once for the Manifesta8 project with mr. [redacted] Head of the Quantum Physics department from Faculty of Physics from Bucharest, he already wrote me a very touching letter to recommend me for a PhD art&science program back in 2011.

In 2007, when my biggest dream was to become a marine biologist and study the whale shark in Mexico, I even manage to get a recommendation letter from the consul of Mexico in Romania. I didn't know him or nobody that knew him, I just went at the embassy and express my deep wish to travel to Mexico to study Marine biology. Despite the consul's letter of support, I didn't manage to fulfill that dream, no Faculty of Natural Sciences from Mexico accept for an MA program students that studied only Contemporary Arts and a little bit of Mathematics.

So this is a part of the network of friends and professionals that

probably could recommend me and my work. What I hope is that you like the project I proposed to you and you will accept me because of it. I would really like to realize it. Reading about the Universal museum on your website it fells that it is like an alive Encyclopedia, a temple of all kind of knowledges.

If you have any questions please do not hesitate to contact me on davidcristina@yahoo.com.

Thank you.

All the best,
Cristina David

Museumsakademie

[redacted]

Application Form

First Name:	Cristina
Last Name:	David
Academic Title:	Magister artium (M.F.A)
Date of Birth:	10.10.1979- 81
Home Adress:	[redacted] 062045, Bucharest, Romania
Phone:	[redacted]
E-Mail:	davidcristina@yahoo.com
Profession:	visual artist
Institution:	Bucharest University of Arts, Faculty of Fine Arts
Business Address:	[redacted] 010773, Bucureşti, Romania
Phone:	[redacted]
E-Mail:	
Preferred Date:	May/ June or June/ July 2015
Short CV / Publications:	please read the CV attached to this application.

Experience in Museum/ Exhibition Work:

I have the experience of being technician in an art museum, installing my own works or the ones of my colleagues.

During my student years I worked for almost two years as an assistant librarian at my school (The Art Academy of Bergen, Norway). I know a library it is not a museum, but in my head there are not far away one from another, both being databases for information from multiple domains.

From: Cristina David
To: [redacted]
Sent: Tuesday, May 13, 2014; 20:23
Subject: Re: In-Residence Program

Dear [redacted]

Could you please let me know if there is taken or not a decision regarding my application for In- Residence program?

Thank you.

Best regards,
Cristina David

//

From : [redacted]
To : Cristina David
Sent : Wendsday, May 14, 2014; 9h17
Subject : Re: In-Residence Program

Dear Mrs. David,

sorry that I answer you so late, but I had to wait for the decision. Unfortunately, I have to inform you that the decision is negative. In last weeks I get an Email with some programs for artist, maybe you can find something there, which can help you. In that way I wish you the best of luck.

Best regards,
[redacted]

//

From: Cristina David
To: [redacted]
Sent: Wednesday, May 14, 2014; 09:42
Subject: Tr : AW: In-Residence Program

Dear Mr. [redacted]

I am a contemporary artist based in Bucharest.
On the last week of April I applied for the In-Residence program at [redacted] museum and today I found out that it was rejected.

As a member of the jury, could you please explain me your decision, so that I can evaluate correctly my artistic ideas? Why you didn't like my project proposal? Why do you refuse an artist that it is truly curios and enthusiastic about the collections at Universal Museum?

Should I apply again with another proposal or is it my CV that was not satisfactory enough? You are not playing chess?

Looking forward for your answer.

Thank you for your time and the favor you do to me by replying to this mail.

All the best,
Cristina David

//

12. Universal Museum

Aplicația am făcut-o ca la carte, doar am fost arogantă în legătură cu scrisoarea de recomandare. Eu încă nu înțeleg la ce ajută niște scrisori de recomandare pentru alegerea unui proiect bun. Ipotetic: se strânge comisia de evaluare, se uită pe proiecte. Unul sare în evidență, e plăcut de toată lumea. Ce se întâmpla mai departe? Se citește scrisoarea de recomandare și cumva asta garantează că artistul este serios și va duce la bun sfârșit proiectul? Sau situația ipotetică inversă: o propunere de proiect este bunicică, dar nu excelentă. Pentru că autorul lui are o recomandare de la un superstar al artei contemporane, este acceptat? Nu înțeleg la ce folosesc recomandările în arta contemporană. Dacă ar fi fost concurs pentru un loc de muncă, în care să spunem, se poate cere o scrisoare din partea fostului angajator, care cumva să garanteze că poți face față serviciului, ar fi mai ok. Deși nici acolo nu înțeleg pe deplin necesitatea recomandărilor.

Universalmuseum
[redacted]
Graz, AUSTRIA

Către cei interesați,

Propunere de proiect

Doresc să vă solicit o rezidență de cercetare de o lună sau două la [redacted] Universal Museum, pe timpul verii anului 2015. Prezenta scrisoare are scopul de a vă supune atenției cererea mea de a efectua o rezidență la Graz pentru un proiect cu titlul provizoriu "Correspondence".

"Correspondence" va fi un proiect site-specific, în particular pentru perioada pe care o voi petrece la Graz la [redacted] Universal Museum.
Ideea inițială mi-a venit după ce am făcut o lucrare în 2012, We Seek Ourselves on Horizontally, în care am afișat această frază la un loc cu o carte poștală de la Muzeul de Mineralogie din Baia Mare (România) și cu o scrisoare, o corespondență între două persoane (pentru detalii, vedeți, vă rog, ultimele pagini ale prezentei cereri).

Pe timpul ședерii mele în Graz aș dori să vizitez în fiecare zi una din secțiile muzeului [redacted] Universal Museum. Dacă este posibil, aș dori să pot sta de vorbă cu specialiști în cazurile în care obiectele sau informațiile afișate îmi trezesc curiozitatea și doresc să aflu mai multe despre ele.
Inspirată de aceste vizite, voi face în mintea mea asocieri între lucrurile pe care le descopăr și oamenii pe care îi cunosc, prieteni,

rude, cunoştinţe, etc. Lucrez adesea cu naraţiuni şi îmi place să mă joc legând între ele lucruri care aparent nu au nimic în comun. De fiecare dată când voi găsi o conexiune, voi scrie o scrisoare adresată persoanei legate de obiectul/informaţia pe care voi fi găsit-o în muzeul dumneavoastră, o poveste scurtă despre legătura pe care o văd eu.
Proiectul ar putea fi asociat cu episodul amintirilor involuntare din romanul În căutarea timpului pierdut al lui Marcel Proust, în care madlena mătuşii sale îi stârneşte amintiri din trecut. Pe lângă partea de amintiri, aş dori să dau frâu liber imaginaţiei, şi deci intenţionez să folosesc multă ficţiune în textele pe care urmează să le trimit. Doresc să creez noi poveşti, nu numai să-mi bazez proiectul pe amintiri.

Nu ştiu care va fi forma exactă a proiectului.
La început, când mi-a venit ideea, m-am gândit că scrisorile obişnuite ar fi cel mai bun şi mai frumos mod de a lucra, mai ales că popularitatea acestei forme de corespondenţă este în scădere. Declanşează imediat un val de nostalgie. Expedierea de scrisori de la muzeul dvs. către cunoscuţi ar fi un mod flatant de a-mi exprima admiraţia pentru aceştia, le-aş trimite "calde salutări", conform formulei uzuale.
În principal aşa aş vedea forma proiectului: o mulţime de cărţi poştale trimise în lume (Australia, Japonia, America, către un sătuc din România). Un proiect unidirecţional de artă poştală, inspirat de colecţiile de la [redacted] Universal Museum.
Apoi m-am răzgândit. Când mi-a venit ideea, m-am entuziasmat, dar nu din cauza formei, ci a conţinutului. Mi-ar face plăcere să lucrez într-un proiect din care să câştig cunoştinţe din diverse domenii pe care să le împărtăşesc cu cât mai mulţi prieteni, chiar dacă sunt departe de mine. Şi atunci, dacă de exemplu o monedă din colecţia de monede mă inspiră să-i scriu unui prieten scriitor

din Copenhaga, dacă există o anecdotă care poate fi redată într-o singură frază (în România se spune că dacă ţii o monedă în pantof toată ziua, noaptea ai să visezi cum să-ţi investeşti economiile în aşa fel încât să se înzecească), de ce să aştept până găsesc cartea poştală potrivită, până îi cer adresa şi apoi să-i trimit povestea? De ce să nu pot fi spontană şi să i-o trimit direct prin sms pe telefonul mobil?
Simt că n-ar trebui să-mi restrâng proiectul la o singură formă, că aş putea utiliza o multitudine de feluri în care să-l realizez. Singurul mediu impus ar fi limbajul scris.

La finalul şederii mele intenţionez să adun toate poveştile pe care le-am trimis, poate împreună şi cu răspunsurile, şi să le pun într-un mic jurnal scris de mână. Sau aş putea face o lucrare audio, în care le citesc pe toate, împreună cu câteva date biografice despre destinatari. Din nou, nu ştiu cum va arăta lucrarea finală. Nu-mi place să planific totul dinainte, prefer să las ca unele părţi din proiectele mele de artă să fie influenţate de spontaneitatea momentelor în care lucrez la ele.

De un lucru puteţi fi siguri: entuziasmul meu pentru proiect şi imensa curiozitate pentru ceea ce urmează să descopăr în impresionantul muzeu [redacted] De asemenea, dacă există vreun club de şah sau o echipă a muzeului, m-aş alătura lor, dacă sunt acceptată, pentru că-mi place să joc şah.
Vă trimit alăturat CV-ul meu, documentarea proiectului We Seek Ourselves on Horizontally şi un fel de scrisoare de recomandare.

În aşteptarea unui răspuns,
Vă mulţumesc pentru atenţia acordată!

Cristina David
www.davidcristinart.blogspot.ro

Iaşi/ 22 aprilie 2014
Universalmuseum
[redacted]
Graz, AUSTRIA

Către cei interesaţi,

În loc de scrisoare de recomandare

Ştiu că pentru lista de documente necesare pentru solicitarea acceptării în programul In Residence scrisoarea de recomandare sete doar opţională. Dar dacă tot este menţionată, o astfel de scrisoare cel mai probabil ar fi utilă pentru a-mi îmbunătăţi şansele de a fi admisă.

Dintotdeauna m-am sfiit să cer astfel de lucruri. Am cerut de câteva ori, atunci când era obligatorie includerea unei scrisori pentru unele cereri, şi mă bucur că nimeni nu m-a refuzat până acum. Foştii mei profesori, atât din România cât şi din Norvegia m-au ajutat bucuroşi cu recomandări măgulitoare care mă făceau să roşesc numai citindu-le. Aşa s-a întâmplat cu Prof. [redacted] care a fost tutorele meu principal pe durata masteratului de la Academia de Artă din Bergen (Norvegia), şi cu Prof. dr. [redacted] şefa Departamentului Foto-Video al Universităţii de Arte din Bucureşti (România). Pe ambii îi admir şi sper că în ultimii ani n-am făcut nimic rău, ca să refuze să-mi mai dea încă o scrisoare de recomandare.

Din România l-aş mai putea ruga pe renumitul artist contemporan

[redacted] să scrie câteva vorbe bune despre lucrările mele, le cunoaşte cât de cât şi nu cred că m-ar refuza.
Lumea artistică bucureşteană nu e chiar mare, ne cunoaştem cu toţii între noi, şi de aceea majoritatea celor care se ocupă de spaţii de expunere sau de galerii de artă contemporană ar avea amabilitatea să spună ceva frumos despre lucrările mele, pentru că am colaborat din când în când. Unii dintre aceştia îmi sunt prieteni (d-na [redacted] - curator, d-na [redacted] - artistă, împreună au [redacted] un spaţiu de artă contemporană finanţat de [redacted] Contemporană, d-na [redacted] - curator, printre multe altele a fost curatorul pavilionului României din [redacted] de la Bienala de la Veneţia, dl. [redacted] - proprietarul de la [redacted].

Mă gândesc că dacă fac o solicitare pentru Graz, ar fi utilă o scrisoare de la cineva prezent pe scena de artă contemporană din Austria. Chiar am una, scrisă cu o altă ocazie. Am solicitat şi am fost acceptată să particip la un program de rezidenţe al Ministerului Federal al Educaţiei, Artei şi Culturii, în colaborare cu KulturKontakt Austria pentru toamna lui 2014 la Viena. Organizatorii au cerut ca dosarul de candidatură să conţină obligatoriu o scrisoare de recomandare, şi deci am solicitat una de la d-na [redacted] director al [redacted] şi de la d-na [redacted] al aceleiaşi Fundaţii. Anexez aici această scrisoare.
L-am cunoscut pe dl. [redacted] în 2010, când am fost unul din artiştii selecţionaţi pentru Bienala de Artă Contemporană Manifesta8, invitată de grupul curatorial [redacted] De atunci ne-am mai întâlnit doar o dată, în treacăt. Nu sunt sigură dacă ar avea timp sau nu să-mi scrie o scrisoare de

recomandare, dar îmi amintesc că n-a avut decât cuvinte de laudă pentru proiectul pe care l-am făcut pentru Manifesta, și deci dacă i-aș cere, poate nu m-ar refuza.
Nu m-am întâlnit niciodată cu [redacted] director al Kunsthalle din Viena, dar am schimbat câteva e-mailuri atunci când m-a invitat să particip la cea de-a [redacted] de anul acesta, chiar înainte de a pleca de pe postul de curator al evenimentului. Nu am idee de unde-mi cunoștea lucrările, n-am avut timp să avem un dialog mai elaborat, am primit doar invitația de a participa la bienală. De când a plecat, n-am mai luat legătura. N-aș putea să-mi dau seama dacă scurta noastră întâlnire virtuală m-ar îndreptăți să-i cer sau nu o scrisoare de recomandare. Pe de altă parte, dacă un curator alege un artist ca să participe la o expoziție, sigur are o explicație pentru faptul că recomandă acel artist publicului. Deci într-un fel ar fi normal să poată spune câteva cuvinte despre câteva din lucrările mele.

Poate o scrisoare de la cineva care nu este din lumea artei ar fi și ea interesantă. Am colaborat o dată pentru proiectul Manifesta8 cu dl. [redacted] șeful Catedrei de Fizică Cuantică de la Facultatea de Fizică din București, iar el mi-a scris deja o scrisoare foarte mișcătoare pentru a mă recomanda pentru un doctorat în arte și științe în 2011.

În 2007, când cel mai mare vis al meu era să devin biolog marin și să studiez rechinul-balenă în Mexic, am reușit chiar să obțin o scrisoare de recomandare de la consulul Mexicului România. Nu-l cunoșteam nici pe el, nici pe cineva care să-l fi cunoscut personal, ci m-am dus pur și simplu la ambasadă și mi-am exprimat dorința mea profundă de a merge în Mexic pentru a studia biologie marină. În ciuda scrisorii de susținere din partea

consulului, n-am reușit să-mi împlinesc acest vis, pentru că nicio facultate de științe naturale din Mexic nu primește în programele de masterat studenți care au studiat doar artă contemporană și un pic de matematică.

Deci aceasta este o parte din rețeaua de prieteni și specialiști care probabil m-ar putea recomanda pe mine și lucrările mele. Eu sper că vă va plăcea proiectul pe care vi l-am propus și că mă veți accepta datorită lui. Mi-ar plăcea foarte mult să-l realizez. Când citesc despre Muzeul Universal pe site-ul dumneavoastră, îmi pare că este ca un fel de enciclopedie vie, un templu plin de tot felul de cunoștințe.

Dacă aveți întrebări, vă rog să nu ezitați să mă contactați pe adresa davidcristina@yahoo.com.

Vă mulțumesc.

Toate cele bune,
Cristina David

De la: Cristina David
Către: [redacted]
Data: Marți, 13 mai 2014; 20:23
Subiect: despre programul In-Residence

Stimate domnule [redacted]

Puteți să-mi spuneți, vă rog, dacă s-a luat sau nu o decizie cu privire la înscrierea mea în programul In- Residence?

Vă mulțumesc.

Cu cele mai bune urări,
Cristina David

//

De la : [redacted]
Către : Cristina David
Data : Miercuri, 14 mai 2014; 9h17
Subiect : Re: Programul In-Residence

Stimată d-nă David,

scuze că răspund atât de târziu, dar a trebuit să aștept decizia. Din nefericire, trebuie să vă informez că decizia este negativă. În ultimele săptămâni am primit un Email cu unele programe pentru artiști, poate puteți găsi ceva acolo care să vă ajute. În acest sens vă urez mult succes.

Cu cele mai bune urări,
[redacted]

//

De la: Cristina David
Către: [redacted]
Data: Miercuri, 14 mai 2014; 09:42
Subiect: re : re: Programul In-Residence

Stimate d-le [redacted]

Sunt un artist contemporan din București.

În ultima săptămână din aprilie am candidat pentru programul In-Residence de la Muzeul [redacted] iar azi am aflat că am fost respinsă.

În calitate de membru al juriului, puteți, vă rog, să-mi explicați decizia dumneavoastră, astfel încât să-mi pot evalua corect ideile artistice? De ce nu v-a plăcut propunerea mea de proiect? De ce refuzați un artist care este cu adevărat curios și entuziast cu privire la colecțiile din Muzeul Universal?

Ar trebui să mă înscriu din nou cu o altă propunere, sau CV-ul meu nu a fost satisfăcător? Poate nu jucați șah?

Aștept cu nerăbdare răspunsul dumneavoastră.

Vă mulțumesc pentru timpul dumneavoastră și pentru favoarea pe care mi-o faceți răspunzând la acest e-mail.

Toate cele bune,
Cristina David

//

13. Innersound Festival

Pentru *Innersound*, apel pentru filme mute, iarăși n-am avut prea mult timp să mă pregătesc. Deja trecuse deadline-ul (între timp am văzut că organizatorii au mai amânat de vreo două ori termenul limită de trimitere al filmelor). Dar repet, când am văzut eu apelul, am crezut că se închisese înscrierea. Dacă tot se terminase, am zis să văd ce se întâmplă dacă mă prefac că nu am observat acest detaliu, și trimit nonșalant propunerea mea.
Nu am fost deloc atenționată, propunerea a fost primită ca și când nu încălcasem nicio regulă, după cum puteți citi în corespondența de mai jos.
Cu toate acestea, filmele n-au fost selectate. Cred că din motive calitative, nu administrative.

De la: Cristina David
Către: [redacted]
Data: Miercuri, 2 iulie 2014; 14:58
Subiect : pentru competitia de filme mute

Buna ziua,
Vreau sa inscriu pentru InnerSound doua filme mute in competitie.

A voice (O Voce)

-sinopsis-

Ce s-ar intampla daca masinile ar incepe sa comunice cu noi? Ne-am speria? Le-am asculta? Undeva intr-un satuc din Slovacia numit Plavec, o masina mi-a spus secretul ei. Cred ca e timpul sa-l fac public.

Jules& Jim

-sinopsis-

Chiar daca pare mai degraba liric decat o naratiune, filmul acesta fara nici o taietura de montaj spune o poveste. O poveste de dragoste arhetipala, cu 3 personaje.
Aveti atasat acestui mail si CVul meu.

Astept cu nerabdare raspunsul dumneavoastra.
<Cristina David_CV.pdf>

//

De la: [redacted]
Către: Cristina David
Data: Miercuri, 2 iulie 2014; 15:07
Subiect: Re: pentru competitia de filme mute

Draga Cristina, poti te rog sa ne trimiti link direct de dropbox? clock dreapta folder/share dropbox link se copiaza in clipboart si apoi paste.
Am instalat pe contul personal de email si cu link direct imi este mai simplu. Iti multumesc! [redacted]

[redacted]

//

De la: Cristina David
Către: [redacted]
Sent: Miercuri, 2 iulie 2014; 15:18
Subject: Re: pentru competitia de filme mute

Draga [redacted]

Deja le-am incarcat pe wetransfer, se pot downlada de pe urmatorul link (in cazul in care nu a ajuns in inboxul vostru deja)

http://we.tl/NeqtnKsIR6

Multumesc frumos.

Cele bune,
Cristina David

//

De la: [redacted]
Către: Cristina David
Data: Miercuri, 2 iulie 2014; 15:21
Subiect: Re: pentru competitia de filme mute

Este ok! si varianta cu share dropbox link este farte buna, pentru ca nu necesita descarcare imediata, se poate viziona direct din browser.

//

De la: Cristina David
Către: [redacted]
Data: Miercuri, 2 iulie 2014; 15:23
Subiect : Re: pentru competitia de filme mute

Acum le urc si pe dropbox :)
C.

13. Innersound festival

For *Innersound*, a call for silent movies, again I didn't have too much time to prepare. The deadline had already passed (meanwhile I saw that the organisers pushed back a couple times the deadline for submitting the movies). But, I repeat, at the time I saw the announcement I thought the call was over. Now that it was over, I thought I'd see what happened if I pretended I didn't see this detail and I sent my proposal in, nonchalantly.
I didn't receive any caution, my proposal was accepted as if I hadn't broken any rules, as it can be seen from the exchange of messages below.
However, the films were not selected. I believe this was on grounds of quality, rather than for administrative reasons.

From: Cristina David
To : [redacted]
Sent : Wednesday, July 2, 2014; 14:58
Subject : for the silent film competition

Hello,

I'd like to submit two silent movies for the InnerSound competition.

A voice (O Voce)

-synopsis-
What would happen if cars were to start communicating with us? Would we be scared? Would we listen to them? Somewhere in a small Slovakian village called Plavec, a car told me her secret. I think it's time to disclose it.

Jules& Jim
-synopsis-

Even though it seems to me more lyrical than narrative, this movie made without cuts tells a story. An archetypal love story, with 3 characters.

Attached to this e-mail you have my resume.
I am looking forward to receiving your reply.
<Cristina David_CV.pdf>

//

From: [redacted]
To : Cristina David
Sent: : Wednesday, July 2, 2014; 15:07
Subject : Re: for the silent film competition

Dear Cristina, could you please send us a link directly from dropbox?

click right on folder/share dropbox link, it gets copied on the clipboard and then paste.
I have it installed on my personal e-mail account and it's easier for me to work with the direct link. Thank you! [redacted]

[redacted]

//

From: Cristina David
To : [redacted]
Sent : Wednesday, July 2, 2014; 15:18
Subject : Re: for the silent film competition

Dear [redacted]

I've already put them on wetransfer, they can be downloaded with the following link (in case they haven't made it to your inbox already)

http://we.tl/NeqtnKsIR6
Thank you very much.

Best,
Cristina David

//

From: [redacted]
To : Cristina David
Sent: : Wednesday, July 2, 2014; 15:21
Subject : Re: for the silent film competition

It's ok! the option with share dropbox link is very good as well, because you don't have to download the files straight away, you can visualise them directly from your browser.

//

From: Cristina David
To : [redacted]
Sent : Wednesday, July 2, 2014; 15:23
Subject : Re: for the silent film competition

I'm uploading them on dropbox as we speak :)

C.

For this competition I made a new video, based on one of my older works. I did overstate again the biographical element. But I must admit that I put serious thought into this application and I was hoping for a positive answer. The only part where I cheated was where they were asking for works made after 2012, and I also submitted an older video, made much earlier. I erased 5 minutes from it, where it had the date marked.
On the other hand, I had submitted it as part of an installation and, had it been accepted, it would have been shown for the first time. I don't think this was outright fraud, I believe my explanation would have been acceptable. I cannot understand why the calls for exhibitions necessarily ask for new works. Maybe the show would be a success with a piece from 1985 sitting next to one from 2014. Admittedly, there would be an issue with the number of places it was shown prior to the current competition. But I believe this is also somewhat irrelevant. If the piece has been shown 15 times in Romania, France, Libya and China, and the call is for a competition and exhibition in Germany, that is for a new audience, where is the problem? How often do you have to show a piece of art before it's considered "rusty"? It may become rusty from the first exhibition, in my opinion, the same way a work of art may remain fresh after 30 years. It all depends on the context.

Libraries

(2014, installation)

Technical description:

The installation is formed of three parts:

- Library (video, color, sound, duration: 4 mins 13 seconds)
- Library 1 (video, color, mute, duration: 57 seconds)
- Library 2 (text, color, dimensions: 3 x A4 hard paper format)

Please see the proposed display sketch for your reference.

Brief description of the project:

Library is a video about the history of about 700 mathematic books and how their history influenced the lives of their owners.

Library 1 gives a feeling of grief and lost, but without trying to be explicit about it.

Library 2 it is about an unusual correspondence between a librarian and a former assistant librarian and how books sometimes have enough personality to become sort of fiction characters.

The installation collects three of my personal stories related with private and public Libraries.
The project it is about how the obvious purpose of a library (i.e. to provide written/media informations to its clients) can also be seconded by meanings that are particular associations of life facts. Rather than focusing on the formal knowledge that is characterized by collections of books (libraries), I felt that some of my interactions with libraries were very much informal experiences.

Cristina David

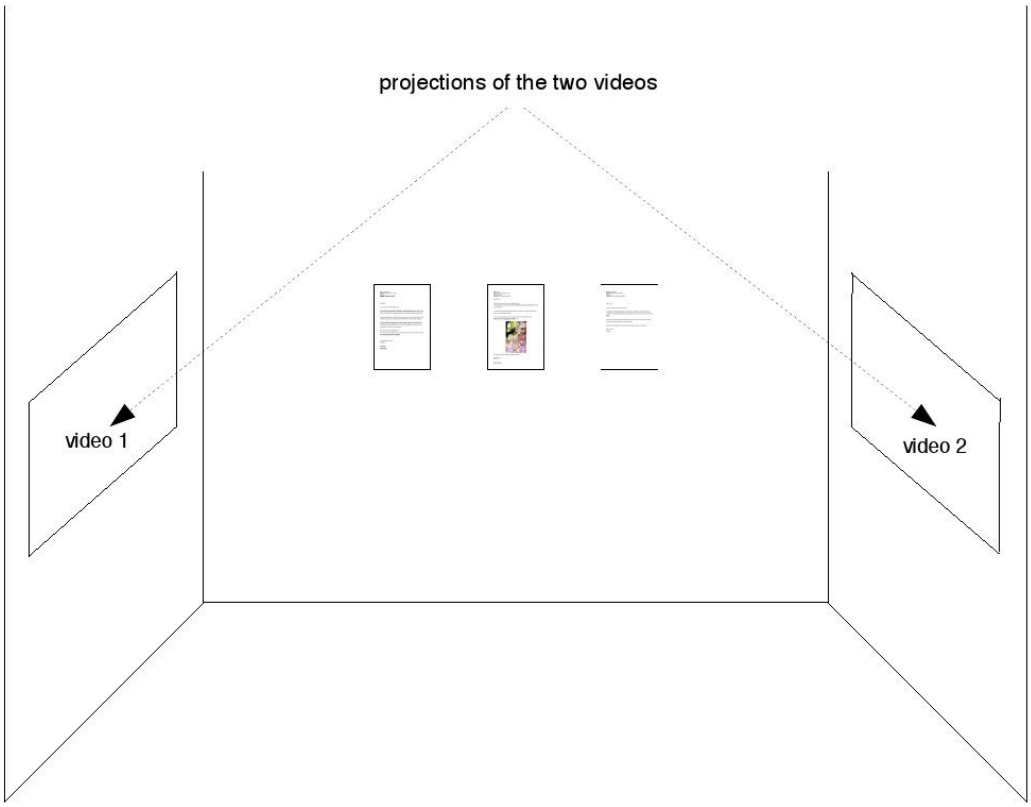

Libraries (Cristina David, 2014)
-sketch of the suggested display-

video still- Library 1

From: Cristina David
Date: Monday 9 June 2014, 13:56
To: Trond
Subject: a special glowing book

Dear Trond,

I have a bit of an unusual question for you.

During the MA study years at KhiB, 2006-2007, I worked as assistant librarian for Karin. In that period, amongst many other interesting books, I found one that had phosphorescent covers.

I discovered this property by mistake, when I worked over-hours in one evening. When I turn off the light, surprise, one book was glowing in the dark. Since then I used to call it "the ghost".

This days I wanted to find that book for an artistic project. I was very sure it was one of the catalogues from Whitney Biennial, but now, doing a bit of research on internet, I am not sure anymore about the accuracy of this information.

Do you have an idea which book was it?
Or if, by any chance, it happens to you to be in the library one evening, is it possible to check if any of the books is glowing on the shelves?

Looking forward for a reply.
Thank you.

All the best,
Cristina David

From: Trond
Date: Monday 9 June 2014, 15:36
To: Cristina David
Subject: Re: a special glowing book

Dear Cristina,

Thank you for your unusual yet very interesting question.
It is nice to hear from one of my former and dear colleague Karin's previous assistants, and I love to play detective ;-)

I took the Whitney Biennial catalogues up to 2006 into a dark room, and alas, one of them had text on the cover glowing in the dark.

I tried to take a photograph of it, but my mobile camera is not that sensitive to light.
But this is the one (as suggested also by the title ...) :

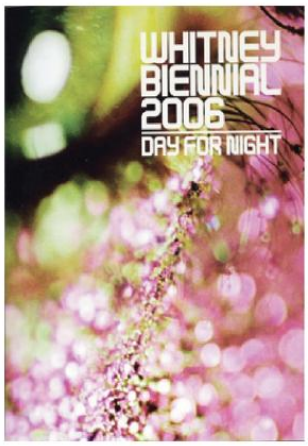

If you have any links to your project, please let me know.

Best Regards,
Trond

Senior Librarian

From: Cristina David
Date: Monday 9 June 2014, 16:07
To: Trond
Subject: Re:Re: a special glowing book

Dear Trond,

Thank you for your fast and helpful answer!

The project it is still ongoing, but a good news is that it will result in an artist book. My editor hopes that by the end of September it will be printed and for sure I will send a copy of it to KhiB's library.

You also have a contribution to the project, since it will be a small text about "the ghost" in the book and you helped me identify it :) Thank you again.

Please send my regards to all the books on the KhiB library's shelves, I miss them all!

Best wishes,
Cristina

video still- Library

14. Marl video art award / Premiul pentru artă video– Marl

Pentru competiția aceasta am făcut un film nou, dintr-o lucrare de-a mea mai veche. Iarăși am plusat un pic exagerat pe elementul biografic. Dar trebuie să recunosc că aplicația asta am gândit-o serios, și am sperat la un răspuns pozitiv. Singurul lucru cu care am trișat, a fost că cereau lucrări făcute după 2012, iar eu am propus și un video vechi, făcut mult mai devreme. Am șters ultimele 5 secunde din el, în care îl datasem.

Deși pe de altă parte, îl inclusesem într-o instalație, iar aceasta ar fi fost aratată în premieră dacă ar fi fost acceptată. Nu cred că a fost un fals pe bune, cred că ar fi fost acceptabilă explicația mea. Nu pot înțelege de ce la apelurile pentru expoziții se cer neaparat lucrări noi. Poate expoziția ar fi reușită și cu o lucrare din 1985 lângă una din 2014. Să spunem că s-ar putea pune niște probleme legate de numărul de locuri în care a fost prezentată înainte să intre în competiția de lucrări. Dar cred că și lucrul acesta este oarecum irelevant. Dacă lucrarea a fost expusă de 15 ori în România, Franța, Libia și China, iar apelul este pentru o expoziție-concurs din Germania, deci pentru un public nou, nu văd cu ce ar incomoda? Cât de des poate fi arătată o lucrare până să fie considerată "prăfuită"? Poate fi prăfuită chiar de la prima expunere după părerea mea, sau o lucrare poate fi actuală și după 30 de ani. Depinde de context.

Libraries / Biblioteci
(2014, instalaţie)

Descriere tehnică:

Instalaţia constă din trei părţi:

-Library / Bibliotecă (video, color, sunet, durata: 4 min 13 secunde)
-Library 1 / Bibliotecă 1 (video, color, mut, durata: 57 secunde)
-Library 2 / Bibliotecă 2 (text, color, dimensiuni: 3 x hârtie rigidă format A4)

Rog vedeţi schiţa propusă pentru expunere.

Scurtă descriere a proiectului:

Library / Bibliotecă este un film video despre istoria a aproape 700 de cărţi de matematică şi modul în care povestea lor a influenţat vieţile proprietarilor lor.

Library 1 / Bibliotecă 1 dă un sentiment de durere şi pierdere, dar fără a încerca să facă asta în mod explicit.

Library 2 / Bibliotecă 2 se referă la o corespondenţă neobişnuită dintre un bibliotecar şi o fostă asistentă de bibliotecă şi la modul în care cărţile au uneori suficientă personalitate pentru a deveni un fel de personaje literare.

Instalaţia reuneşte trei dintre poveştile mele personale legate de Biblioteci publice şi private.
Proiectul se referă la modul în care scopul evident al unei biblioteci (de a oferi clienţilor ei informaţii scrise şi pe alte suporturi) poate fi secondat de sensuri care sunt asocieri particulare ale unor fapte de viaţă.
În loc să mă concentrez pe cunoaşterea formală, caracterizată de colecţii de cărţi (biblioteci), mi-am dat seama că unele din interacţiunile mele cu bibliotecile erau experienţe foarte informale.

Cristina David — Iaşi
8 iulie 2014

//

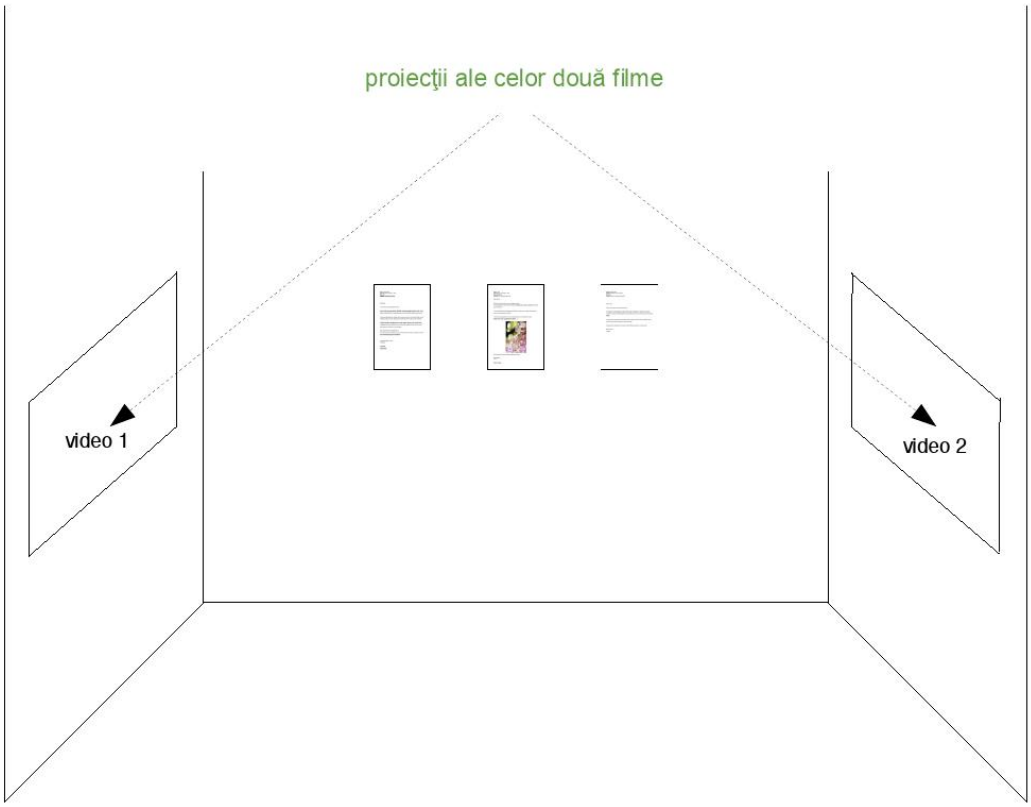

Libraries (Cristina David, 2014)
- schiţa propunerii de expunere -

cadru din film - Library 1

From: Cristina David
Date: Monday 9 June 2014, 13:56
To: Trond
Subject: a special glowing book

Dear Trond,

I have a bit of an unusual question for you.

During the MA study years at KhiB, 2006-2007, I worked as assistant librarian for Karin. In that period, amongst many other interesting books, I found one that had phosphorescent covers.

I discovered this property by mistake, when I worked over-hours in one evening. When I turn off the light, surprise, one book was glowing in the dark. Since then I used to call it "the ghost".

This days I wanted to find that book for an artistic project. I was very sure it was one of the catalogues from Whitney Biennial, but now, doing a bit of research on internet, I am not sure anymore about the accuracy of this information.

Do you have an idea which book was it?
Or if, by any chance, it happens to you to be in the library one evening, is it possible to check if any of the books is glowing on the shelves?

Looking forward for a reply.
Thank you.

All the best,
Cristina David

From: Trond
Date: Monday 9 June 2014, 15:36
To: Cristina David
Subject: Re: a special glowing book

Dear Cristina,

Thank you for your unusual yet very interesting question.
It is nice to hear from one of my former and dear colleague Karin's previous assistants, and I love to play detective ;-)

I took the Whitney Biennial catalogues up to 2006 into a dark room, and alas, one of them had text on the cover glowing in the dark.

I tried to take a photograph of it, but my mobile camera is not that sensitive to light.
But this is the one (as suggested also by the title ...) :

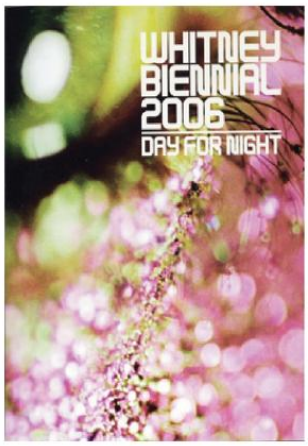

If you have any links to your project, please let me know.

Best Regards,
Trond

Senior Librarian

From: Cristina David
Date: Monday 9 June 2014, 16:07
To: Trond
Subject: Re:Re: a special glowing book

Dear Trond,

Thank you for your fast and helpful answer!

The project it is still ongoing, but a good news is that it will result in an artist book. My editor hopes that by the end of September it will be printed and for sure I will send a copy of it to KhiB's library.

You also have a contribution to the project, since it will be a small text about "the ghost" in the book and you helped me identify it :) Thank you again.

Please send my regards to all the books on the KhiB library's shelves, I miss them all!

Best wishes,
Cristina

cadru din film - Library

15. Dacia Gallery (în colaborare cu Alexandru Bounegru)

Galeria *Dacia* din New York este inițiativa unui român emigrat în America. Există un apel pentru proiecte deschis tot anul, nu există un termen limită de depunere a propunerilor.
Îmi place să mă întâlnesc cu Alexandru pentru că niciodată nu știu unde vom ajunge cu discuția. Știe multe și avem același umor, așa că de fiecare dată când ne vedem, suntem într-o atmosferă bonomă. Așa s-a întâmplat și când ne-am văzut în ultima mea săptămână de rezidență din Iași. Din vorbă în vorbă, am ajuns să glumim pe seama maestrului Dan Puric. Am râs de naționalismul exagerat amestecat cu misticism a la Paulo Coelho, și de spiritul antreprenorial al maestrului. De la acest subiect și după două rânduri de beri, am ajuns să vorbim despre daci. Poate nu vi se pare o trecere naturală, lui Alexandru și mie ni se pare cel mai natural lucru posibil. Trendul geto-dacic amestecat cu mișcările de extremă dreapta din ultimii ani mă miră (mă și sperie nițel) și mă inspiră să fiu ironică. Cât se poate de ironică, așa mi se pare de absurd tot cultul ăsta pentru contemporanii lui Burebista. Exagerările și inadvertențele le observ cumva intuitiv. Alexandru, însă, a studiat istorie mulți ani la rând și are argumentele unui profesionist când spre exemplu trebuie să combată ideea că "România este DACIA, vatra lumii – locul unde a început cu adevărat civilizația umană." (am dat citatul acesta la întâmplare, de pe unul dintre multele site-uri care se ocupă cu acest subiect). Ne-am animat amândoi și așa am ajuns să facem o aplicație.
Am inventat o poveste și o identitate, și am probat-o pe Galeria Dacia. Am primit un răspuns politicos și binevoitor, nu pare să fie deranjat nimeni de exagerările și de bazaconiile inventate de noi în mail.
Am ales împreună cu Alexandru să nu mai continuăm corespondența, ar fi trebuit să depunem un efort semnificativ ca să producem niște lucrări pe teme dacice și apoi o expoziție la New York cu ele.

//

De la: Ana Ivan
Către: Dacia Gallery
Data: Vineri, 11iulie 2014; 13:20
Subiect: aplicatia pentru Dacia gallery

Stimate domnule [redacted]
Sper că îmi îngăduiți să vă scriu în limba română, din păcate puțina engleza pe care am învățat-o la școală nu prea mă ajută să mă exprim plenar în scris. Cu vorbitul și cititul mă mai descurc.

O prietenă mi-a arătat site-ul Dacia gallery și am fost fascinată de lucrarile de artă plastică pe care le prezentați, atât ale dumneavoastră cât și ale celorlalți artiști.
N-am mai văzut tablouri atât de frumoase nici în albumele pe care ni le arătau profesorii la școală.
Arta modernă pe care dumneavoastră o practicați este foarte originală, aveți un stil propriu deosebit. Lucrările dumneavoastră m-au inspirat, mai ales lucrarea "Lumea", un titlu care surprinde foarte bine contradicțiile artei contemporane și eternul zbucium creator.

Mă numesc Ana Ivan, am 24 de ani (de fapt pe 1 septembrie împlinesc 25) și m-am născut în satul Văratec, la poalele Ceahlăului, in județul Neamț. Am făcut liceul de arte frumoase din Târgu Neamț, sub îndrumarea profesorului pictor de biserici Alexandru Nebugoru care mi-a marcat cariera de artist plastic. Apoi am urmat cursurile Facultatii de arte plastice din Iași, dar sincer să vă spun mi-a lipsit maestrul Nebugoru și sfaturile sale pline de tâlc.

Vă scriu pentru că doresc să vă fac o propunere de expozitie.
Poate pentru că m-am născut la poalele muntelui sfânt al dacilor, Ceahlăul - sau cum mai este cunoscut – Kogaion - am fost atrasă încă din copilărie de cultura dacică. Bunicul obișnuia să-mi spună povești de demult legate de legendele dacice.
Se știe că civilizația dacică a fost foarte puternică și a influențat multe alte civilizații. Dacă noi nu vom fi conștienti de valorile și de puterea poporului dac, din care îndrăznesc să spun că și dumneavoastră și eu facem parte (am citit că v-ați născut în România), atunci aceste valori se vor rătăci, iar neamul nostru, care a dăinuit de-a lungul veacurilor, s-ar putea pierde. Există o puritate în Ceahlău și în România, moștenită de la strămoșii noștri; cel mai important conducător al lor a fost, după cum știți, Zamolxe. Puritatea e în pericol de pierzanie dacă nu avem grijă de ea și nu o transmitem și noi mai departe să afle lumea de ea. Valorile dacice sunt cele adevărate și acest popor a trăit în comuniune cu natura și a respectat-o și iubit-o.

Conducătorul lor, sau mai bine zis sfântul lor - pentru că era un sfânt - Zamolxe, a fost menționat chiar de parintele geografiei, grecul Strabon. Acesta afirmă în scrierile sale că dacii aveau puteri telepatice și că Zamolxe, conducătorul lor spiritual, era un semi-zeu, un om care făcea minuni, un om trimis de divinitate pe acest pământ sfânt.

Împreună cu încă 3 prieteni de-ai mei, colegi artiști plastici și ei, la fel de pasionați de cultura și civilizația dacică, vrem să pregătim o expoziție cu lucrări de-ale noastre inspirate din cultura dacică. Vorbind despre acest proiect de-al nostru cu o prietenă, aceasta mi-a zis că a zărit site-ul galeriei dumneavoastră și am luat-o ca pe un semn, am zis că trebuie neapărat să vă scriu (știați că dacii aveau puteri telepatice?).

Care loc ar fi mai bun pentru o expoziție cu tematică dacică, dacă nu chiar galeria Dacia? Este important ca și new yorkezii să afle despre această cultură care este, de fapt, leagănul civilizației.

Ați fi de acord să colaborăm la o expoziție de acest gen? Vreți să ne fiți curator?
Toți patru lucrăm în tehnici mixte: pictură, sculptură, gravură.

Eu acum lucrez la o serie de 7 picturi - portrete în ulei care înfățișează femei de renume dacice, precum baba Dochia și Bristena, niște eroine legendare ale neamului dacic. Se spune că feminismul s-a născut în Scandinavia acum un secol, dar dacă oamenii ar afla mai multe despre civilizația dacică, s-ar vedea că asemenea femei curajoase ca ale noastre nu au mai existat în alte culturi. Ceilalți trei artiști sunt - un sculptor care tocmai a definitivat o statuie metaforică a lui Zamolxe foarte reușită; celălalt coleg, Mircea, are o serie de 15 gravuri în format mic, cu peisaje din Ceahlău, iar Magda este pictoriță și a realizat o serie de acuarele cu locuințe și obiecte dacice.

Am fi foarte fericiți dacă am începe colaborarea cu dumnevoastră, nu cred că este o coincidență faptul că galeria pe care o conduceți se cheamă Dacia, credem că este locul potrivit în care să prezentăm această expoziție.

Aștept răspunsul dumneavoastră cu mare nerăbdare sufletească.
Vă doresc o zi bună, așa cum au fost odinioară zilele glorioase ale dacilor!

Ana Ivan

//

From: Dacia Gallery
To: Ana Ivan
Sent : Wednesday, July 14, 2014; 14:55
Subject: aplicatia pentru Dacia gallery

Dear Ana,

Thank you for your very nice letter of interest in Dacia Gallery and our exhibitions. I like you idea that you are proposing. But I need to learn more about it and I have to see your artwork as well to see how the project can look.

Also, this summer I have been doing some artist residency's in Sibiu with diverse groups of international artists. I would like to invite you and your other 3 artist friends to participate in our July 27 - August 9 session. I am going to be teaching the painting classes for this session, we will also discuss the business of art in NYC and how to get your work in an exhibition. If you have the time and you can come to Sibiu for the session I will give all 4 of you a full scholarship. The only thing you need is to find housing or a place to stay at in Sibiu during that time.

It would be wonderful to have you participate.

The best thing is to talk on the phone about your project for now.

Please give me a call at your convenience at:

[redacted]

Regards,
[redacted]
Director

15. Dacia Gallery (in collaboration with Alexandru Bounegru)

The *Dacia* Gallery in New York was started by a Romanian who emigrated to America. The call for projects is open all year, there is no deadline for the proposals.
I like getting together with Alexandru, because you never know where the conversation with him will go. He knows a lot of stuff and we have the same sense of humour, so every time we meet, the atmosphere is light-hearted. This is how things went when we met during my last week of residency in Iași. One topic led to another and we started joking about Dan Puric. We mocked his exaggerated nationalism mixed with a Paulo-Coelho-type mysticism, and we were also amused by the maestro's entrepreneurial spirit. From this topic and after two rounds of beers, we started talking about the Dacians. Maybe it does not look like the most natural of transitions, but for me and Alexandru this is the most natural thing possible. The Geto-Dacian trend, mixed with the extreme-right movements in recent years, surprises me (and scares me a little) and inspires me to be ironical. Terribly ironical, because this cult for Burebista's contemporaries seems very absurd to me. I notice somewhat intuitively the exaggerations and inadvertencies. Alexandru, however has studied history for years, and has the arguments of a professional when he needs, for instance, to refute the idea that "Romania is DACIA, the birthplace of the world – the place where human civilisation really started" (to quote at random but one of the many websites dealing with this topic). We both became very excited and so we wrote an application.
We invented a story and an identity and we tested it on the Dacia Gallery. We received a polite and kind answer, the exaggerations and the tall tales we put into the e-mail didn't seem to bother anyone.
Together with Alexandru we chose not to continue with the exchange of messages, we would have had to make significant efforts to produce works on Dacian themes and then put on a show in New York.

From: Ana Ivan
To: Dacia Gallery
Sent : Friday, July 11, 2014; 13:20
Subject : application for Dacia gallery

Dear Mr. [redacted]

I hope you'll allow me to write in Romanian, as the little English I learned in school does not help me express myself in writing as well as I would like to. I'm better when it comes to speaking and reading.

A friend of mine showed me the Dacia gallery site and I was fascinated by the artwork presented there, both your own and the works of other artists.
I've never seen such beautiful paintings even in the albums the teachers used to show us in school.
The modern art you practise is very original, you have your own, particular style. I was inspired by your works, in particular by the one called "World", a title that encapsulates very well the contradictions of contemporary art and the eternal tumult of creation.

My name is Ana Ivan, I am 24 (in fact, on 1 September I'll be 25) and I was born in the village of Văratec, at the feet of the Ceahlău mountains, in the Neamț county. I studied at the Fine Arts High-school in Târgu Neamț, under the guidance of our teacher and church painter Alexandru Nebugoru, who oriented me towards a career as a visual artist. Then I attended the Faculty of Fine Arts in Iași, but I must admit I missed master Nebugoru and his pithy advice.

I am writing to you because I'd like to make a proposal for an exhibition.
Maybe because I was born at the foot of the Dacians' holy mount – the Kogaionon, as it is also known – I have been attracted since childhood by the Dacian culture. My grandfather used to tell me old stories, connected to the Dacian legends.
It is known that the Dacian civilisation was a powerful one and that it has influenced many other civilisations. If we are not aware of the values and the power of the Dacian people, and I dare say you and I are part of it (I read somewhere that you were born in România), then these values will be lost and our people, which has endured for so many centuries, could be lost. There is a purity in Ceahlău and in Romania, which was inherited from our ancestors; their most important leader, as you know, was Zamolxis. Purity is at risk of being lost if we do not look after it and we do not transmit it and make it known to the world. The Dacian values are the genuine ones, and this people has lived in communion with nature, has respected and loved it.

Their leader – or, more appropriately put, their saint, because he was a saint –, Zamolxis, was mentioned even by the parent of geography, Strabo the Greek. In his writings, he states that the Dacians had telepathic powers and that Zamolxis, their spiritual leader, was a demi-god, a man who worked miracles, a man sent by the divine powers to this holy land.

Together with three of my friends, also visual artists, the same as passionate as myself about the Dacian culture and civilisation, I would like to organise an exhibition with some of our works inspired by the Dacian culture. As I was talking about this project to a friend, she mentioned she had spotted your gallery's site and I took it as a sign, I thought I really have to write to you (did you

know that the Dacians had telepathic powers.
What better place for a Dacia-themed exhibition if not the Dacia gallery? It is important that New-Yorkers also find out about this culture, wich is, in fact, the cradle of civilisation.

Would you agree to collaborate with us for such an exhibition? Would you like to be our curator?
All four of us work in mixed techniques: painting, sculpture, gravure.

I am now working on a series of seven paintings – oil portraits showing famous Dacian women, such as old mother Dochia and Bristena, heroines of Dacian legends. It is said that feminism was born in Scandinavia one century ago, but if people knew more about the Dacian civilisation, they would realise that other cultures never had women as brave as ours. The other three artists are a sculptor, who has just finished a metaphorical statue of Zamolxis, a very good one; the other colleague, Mircea, has a series of small-size gravures, with landscapes from Ceahlău, and Magda is a painter and has painted a series of watercolours with Dacian homes and objects.

We would be very happy if we could start a collaboration with you, I don't think it's a coincidence that the gallery you run is called Dacia, I believe it is the most appropriate place to have this exhibition.

I will be waiting for your answer with great trepidation.
I wish you a great day, as great as the glorious times of the Dacians!

Ana Ivan

//

De la: Dacia Gallery
Către: Ana Ivan
Data : miercuri, 14 iulie 2014; 14:55
Subiect : aplicația pentru galeria Dacia

Dragă Ana,

Îți mulțumesc pentru frumoasa scrisoare în care îți exprimai interesul pentru Galeria Dacia și expozițiile noastre. Îmi place ideea pe care o propui. Dar am nevoie să știu mai multe despre ea, să văd și lucrările voastre și să văd cum ar putea arăta proiectul.

De asemenea, vara aceasta am organizat câteva rezidențe artistice la Sibiu cu diverse grupuri de artiști internaționali. Aș dori să vă invit pe tine și pe ceilalți trei prieteni artiști să participați la seria noastră din perioada 27 iulie - 9 august. În această serie eu voi preda orele de pictură, și vom discuta despre comerțul cu artă din NYC și despre cum să faci ca lucrările tale să ajungă într-o expoziție. Dacă aveți timp și puteți veni la Sibiu pentru această serie, eu vă acord o bursă completă la toți 4. Singurul lucru de care aveți nevoie este să găsiți cazare, un loc de stat la Sibiu în respectiva perioadă.

Ar fi minunat dacă ați putea participa.
Cel mai bine ar fi ca deocamdată să vorbim la telefon despre proiect.
Te rog să mă suni când ai răgaz la numărul [redacted]

Toate cele bune,

[redacted]
Director

16. Creative Climate Awards 2014

I did not mean to be sarcastic about environmental issues. The problems are there and they are serious. I always listen to specialists with pleasure and interest.
I just wanted to see whether I could de-contextualize one of my older works and give it another meaning, to make believe it is about something else. To change its meaning. To turn it, for instance, into a work that touches upon climate-related topics, because I've never worked in this direction. I made an inventory of my works and I remembered I had one with a plant. Once there is a plant in the video, it means I can exaggerate and say it is the most important element in it, and so I proceeded to write the explanation in the e-mail, which also includes a subtle irony directed at the stereotypes present in many of the amateurs' discourses on environmental topics.

//

From: Cristina David
To: [redacted]
Sent: Monday, July 14, 2014; 10:42
Subject:for the Creative Climate Awards 2014

Hello,

I would like to submit this video for the "Making climate personal" 2014 theme.

Title and a short description of the work:
The video it is call ***"Teaching a Plant the Romanian Diacritics"*** (Cristina David, mini DV, 2009, color/ sound, duration: 2mins 23 seconds).

https://www.youtube.com/watch?v=EK2iGN6YUiE

It is a tribute to John Baldessari's video from 1972 called "Teaching a Plant the Alphabet.". I decided that the plant should not only learn the English alphabet, but SHE should be familiar with the Romanian Diacritics, difficult sound to be pronounced by non-Romanian speakers.

Plants are influencing the climate. If we are good with them, we may have a chance to recover after the industrial disaster that human race produced in the last decades. This film shows my personal approach, with a bit of humor, on the climate. Talking to a plant may be a small step, but it is nevertheless a positive way of treating the oxygen producers of our planet.

Technical details on how the video piece should be presented:

On a monitor in one of the venues, with 2 or 3 pairs of headphones and some chairs in front of it, so the public could interact with the piece. The video should be played in loop. If You will select me, I send you a better technical version of the video on a DVD.

Thank you.

Looking forward for the results. I attach to this mail also a resume.

Best regards,

Cristina David

//

16. Creative Climate Awards 2014 / Premiile Creative Climate 2014

Nu am vrut să fiu sarcastică în ceea ce privește problemele legate de ecologie. Ele există și sunt serioase. Pe specialiști îi ascult întotdeauna cu plăcere și cu interes.
Am vrut doar să văd dacă pot să decontextualizez o lucrare mai veche de-a mea și să-i dau o altă semnificație, să mă (o) prefac că este despre altceva. Să-i schimb sensul. Să o fac spre exemplu o lucrare care atinge teme legate de climat, pentru că niciodată n-am lucrat în direcția asta. Am făcut inventarul lucrărilor mele și mi-am adus aminte de cea cu o plantă. Dacă există o plantă în video, înseamna că pot să exagerez că ea este cea mai importantă și așa am ajuns să scriu explicația din mail, care subtil are și o ironie legată de stereotipurile care se găsesc în multe dintre discursurile amatorilor pe teme ecologice.

De la: Cristina David
Către: [redacted]
Data: luni, 14 iulie, 2014; 10:42
Subiect: pentru Premiile Creative Climate 2014

Bună,

Aș vrea să trimit o lucrare video pentru tema "Making climate personal" din 2014.

Titlul și o scurtă descriere a lucrării:

Filmul se numește **"Teaching a Plant the Romanian Diacritics" / "Cum să predai diacriticele românești unei plante "** (Cristina David, mini DV, 2009, color/ sonor, durata: 2 minute 23 secunde).

https://www.youtube.com/watch?v=EK2iGN6YUiE

Este un omagiu adus filmului lui John Baldessari din 1972, intitulat "Teaching a Plant the Alphabet" ("Cum să predai alfabetul unei plante"). Am hotărât ca planta nu numai că trebuie să învețe alfabetul englezesc, ci să cunoască și diacriticele românești, acele sunete pe care nevorbitorii de limbă română au probleme în a le pronunța.

Plantele influențează clima. Dacă ne purtăm frumos cu ele, poate vom avea șansa de a ne recupera după dezastrul industrial pe care rasa umană l-a produs în ultimele decenii. Filmul arată abordarea mea personală, cu un pic de umor, a problemei climei. Poate că vorbitul cu plantele este un pas mic, dar este totuși un mod pozitiv

de a trata producătorii de oxigen ai planetei noastre.

Detalii tehnice despre felul în care ar trebui prezentată lucrarea video:

Pe un monitor într-una din săli, cu 2 sau 3 perechi de căști și cu câteva scaune în fața lui, astfel încât publicul să poată interacționa cu lucrarea. Filmul trebuie rulat în buclă continuă. Dacă voi fi selecționată, vă voi trimite o versiune de calitate tehnică mai bună pe DVD.

Vă mulțumesc.

Aștept cu nerăbdare rezultatele. Anexez și un CV la acest e-mail.

Cu cele mai bune urări,
Cristina David

//

In this application I cheated twice: firstly because I half-plagiarised, and secondly because I concealed my identity and I made up a resume. Why do I say I half-plagiarised? I submitted a piece that would sit in total darkness.
Matthias Neumann, a New York architect and artist, has worked for years with this idea, of taking the sense of vision out of architecture as an experiment, in order to see what is left. His opinion is that the visual is overrated in his profession (architecture) and that more importance should be given to the other senses. Since 2010 he has been producing works that he shows in complete darkness. Recently (in June 2014), I collaborated on an installation, *Poesia domestica and a few seconds*, part of the exhibition *Senzart* at the National Museum of Contemporary Art. My contribution was the soundtrack and a few very small interventions in the space. The tactile/spatial part of the work was handled by Matthias. He chose to have the work presented in darkness.
For the call put out by the Bergen gallery I proposed that all light sources in the gallery be covered. Here is the striking similarity that may make one think about plagiarism, although I did not copy note for note Matthias' concept and idea.
I faked my resume because the jury included the current girlfriend of my former boyfriend.
It was for the first time in the *Fakes* project that, by mistake, I used my real name in the signature where I should have signed Ana.

Ana O. Ivan
anaoivan@gmail.com

July 23, 2014
Iasi, Romania

Project proposal for the call for exhibition at Blokk (Bergen, Norway)

Title of the exhibition:

"Watch" a Video, "Read" a Text.

Concept:

Recently I did a research about how people with viewing disabilities can experience visual arts. Amongst many interesting things I found out that there are movies adapted for blinds. There is a stereo audio track. On one side you can hear the original sound from the movie, on the other headphone or speaker one could hear a voice describing what is going on in the pictures. Here is the address of a website that is dealing with this, for your information.

http://www.yourlocalcinema.com/ad.mp3samples.html

The blind people I've spoke with were using the verb "to watch" a movie, when they were listening to it. Also very often I heard the verb " to read" a book, when it comes of listening to an audio book.

What I propose for Blokk art space it got inspired from this

research.
I propose to you an exhibition that you "watch" in the same way as people that cannot see "watch" a movie.

The exhibition will be about different ways of displaying and presenting art pieces for the public. It will also touch the issue of originality versus reproduction, about the physicality of an art work versus the concept or the idea behind it.
What it is today important to see? A reproduction of an art piece in a magazine with a comment next to it explaining it, or to see the art piece by itself and make your own impression on it? I think both are good ways to show interest for art, both brings different dimensions to the idea the author wanted to underline when creating the art work.
The exhibition wants to be a discussion about the form versus substance.
Being told about an art piece it transforms the piece itself into something else, but somehow it remains the same work or not?
Making art available for a larger public, the ones with disabilities of view, it could make a relevant point to the art work, it will make the general public experience it in new ways.
It's creative value will still stand up? I think yes.

Description of the exhibition:

The space will be complete dark out. On the walls and in the space there will be some of my pieces, described on audio files (please check the samples I sent to you). The public could hear the descriptions in few pairs of headphones (2 pairs per piece) or/and in speakers (it depends of the sound conditions of the exhibition space).

Next to each "piece" from the exhibition could be a very weak source of light, just to indicate the spot, for not having accidents.

The list of the "pieces" is not complete, but I would suggest to have both videos (description of videos) and text based art pieces (description of them). The text based art pieces don't have to be only "audio", I can install them in the space for real, even if nobody will actually see them. Nevertheless I would like to have them in the space, so the public could touch them.

Two of the video works I suggest to be presented in the exhibition are: **A Voice** (2013, color, sound, duration: 2min 35 seconds) and **Mirror, Mirror on the Floor** (color, sound, duration:1min 41 seconds).
(I give you the links of the videos only for your references as organizers. This videos will only be presented to the audience as audio files).

A voice: https://www.youtube.com/watch?v=fT-oFKdad1o
Mirror, Mirror on the Floor: https://www.youtube.com/watch?v=oIudMxi9Hck

Two text based art pieces I suggest to be presented to the public are: ***Statistics*** (154cm x30 cm, paper, text, 2013) and ***I' m not sure if it's morbid, pessimistic, beautiful or sick.*** (text on wall, variable dimensions, 2009).

There will be an audio track that can be listen first, at the entrance in the space. The audio will describe the overview of the exhibition.
Please listen to the audio samples I sent to you, attached to

this application. Please do not hesitate to ask me any question regarding the proposal, if some things are not clear.

I attached to this application also a CV, for your consideration.

Looking forward for a reply.

Best wishes,

Ana. O. Ivan

I' m not sure if it's morbid, pessimistic, beautiful or sick. (text on wall, variable dimensions, 2009).

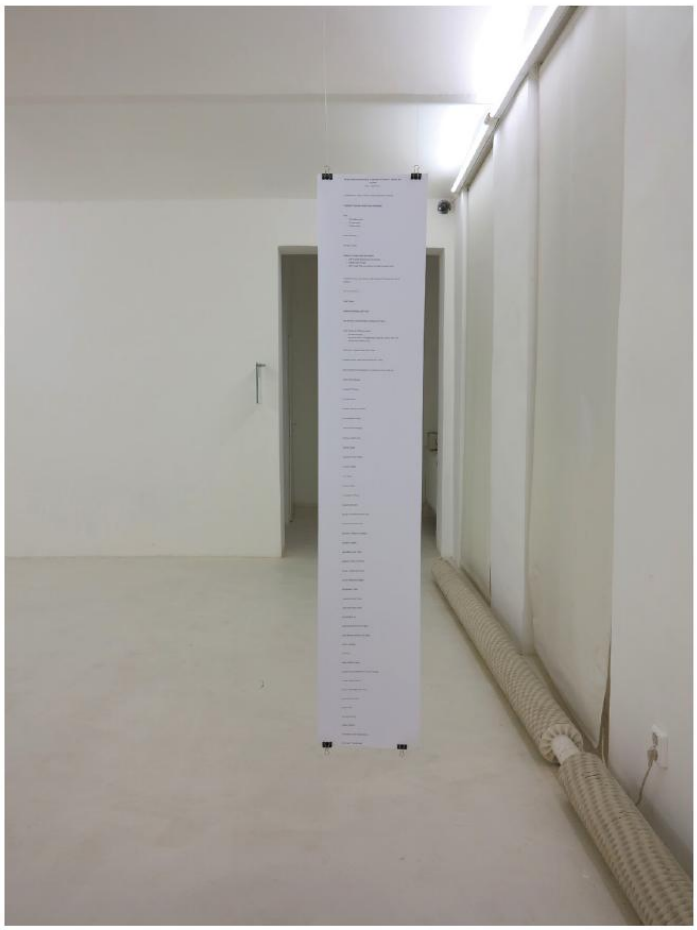

Statistics (154cm x30 cm, paper, text, 2013)

Ana O. Ivan anaoivan@gmail.com
Iasi (Romania), 01.09.1980

Studies:

2007- 2009 : MFA from the Art Academy Of Rabat, Morocco
2002- 2006 : BFA-MFA Foto-Video Department, National University of Arts, Iasi, Romania

Teaching experience:

April/ May 2012 : invited lecturer at National University of Arts, Iasi, Foto- Video Department

Solo Exhibitions:

2013 : Elementary Stories- Futura gallery (Prague) , curator Michal Novotny
2012 : Clowns of the Catastrophe - Ivan Gallery (Bucharest)
2010 : Half the Story is Wrong – Sultana Gallery (Istanbul) curator: Hakan Karakok.
The Wrong Version of the World- Kulturamt (Dusseldorf) curator: Michael Voets
2003 : Size Is There- Gallery Atelier 35 (Iasi) curator: Alina Serban

Selected Group Exhibitions:

2013 : My Dear Clown- Ivan Gallery (Bucharest)
Involuntary Memory- The University of California Irvine University Art Galley/Room (UAG/R),
curators: Allyson Unzicker, Isabel Theselius and Kellie Lanham (Los Angeles- U.S.)
2012 : Plug to Nature. Strategii de recucerire a urbanitatii,National Library (Iasi), curator: Alina Serban
Cage100: Opening Spaces for Action- Galerie fur Zeitgenossische Kunst Leipzig,
curator: Franciska Zolyom
Global fara globalizare: De la matematica pana in China- Salonul de proiecte (Bucharest)
curators: Alexandra Croitoru, Magda Radu
Objects and disintegration- Gdanska Galeria Miejska 2 (Gdansk) curator: Patrycja Rylko
Eleventh Hour - Futura gallery (Prague) curator: Michal Novotny
The Discovery of Slowness- Tabaka (Kosice- Slovakia) curators: Dorota Kenderova, Jaro Varga
2011 : Dump Time. For a Practice of Horizontality- Shedhalle (Zurich)
curators: Anke Hoffmann, Yvonne Volkart
Istanbul Biennial, Contemporary Art Biennial (Istanbul-Turkey) curator: Adriano Pedrosa
Monument to Transformation- Montehermoso Art Space (Vitoria-Spain) curators:Vit
Havranek, Zbynek Baladrán
2009 : Good times/ Bad times – Futura Gallery (Prague)
2008 : Transreport, Rathaus Galeriet (Munich- Germany, Sibiu- Romania)
2007 : Points de vue - ICR (Paris) curator: Alina Serban

2006 : Blind Date- Kiasma, Museum of Contemporary Art of Finland (Helsinki)
The Great Summer, Nod Gallery (Prague) curator: Moshijto
2005 : Motion Parade, Fotogaleriet Wien (Wien) curator: Alina Serban
Necc Kogard Gallery (Budapest)
2004 : AoRTa Gallery (Chisinau- Moldova)
Docufiction, SKC Gallery (Belgrade)
Gallery NOVA-Speak up! Workshop initiated by Mika Hannula (Zagreb)
Formate/ Moving Patterns (Wien)
2003 : Portofolios Review, Gallery "Galeria Noua" (Iasi)
2002 : Gallery Galerie (Bucharest)
2001 : The studio of Contemporary Art TOACA (Iasi)

Film Festivals:

2010 : Video Biennial (Tel Aviv)
2009 : Emergeandsee (Berlin)
2008 : Alternative Film/ Video (Belgrade)
2007 : Portobello film festival- side prog. from Terminal00 festival 2005 (London)
Blow Motion Film Festival (Kokkola- Finland)
2006 : Alternative Film/ Video (Belgrade)
2005 : OffSET, National Museum of Contemporary Art (Bucharest)
X Film Festival (Sofia)
Terminal00 Balkan Art Festival (Ljubljana)
2004 : Brazilian Student Film Festival (Rio de Janeiro)
The Ideal Festival (Pancevo- Bulgaria)

2003 : Studentfest (Timisoara- Romania)
The International Film Festival from Gyor (Gyor- Hungary)
2002 : The International Film Festival "Cinemaiubit" (Bucharest)
2001 : Studentfest (Timisoara- Romania)

Video Screenings:

2007 : Pocket Revolutions- video program initiated by the Romanian cultural Institut(Poland)
2006 : Video show gallery Osijek (Split- Croatia)
2003 : Periferic- Romanian Contemporary Art Biennal- side program (Iasi- Romania)
2002 : Night of Rumanien Video Artists (Strasbourg)

//

From: Ana O. Ivan <anaoivan@gmail.com>
To : BLOKK Bergen
sent : Wednesday, July 23, 2014 23:40
subject : application for the exhibition. Mail 1 (too large files, sorry)

Hello Corina,

Here is my application for the exhibition at Blokk.
If you have any questions regarding my application, please do not hesitate to ask me. Also, if there are any technical problems, tell me, I can resend the materials.
Looking forward for the result.

Thank you.

All the best,
Ana
PS. i just realized that I have to send two mails, I apologize.

//

From: Ana O. Ivan <anaoivan@gmail.com>
To : BLOKK Bergen
sent : Wednesday, July 26, 2014 8:52
subject : RE: application for the exhibition, mail 2

Dear [redacted]

Could you please confirm the receiving of my application?

Thank you.

Best,
Cristina

//

From: Ana O. Ivan <anaoivan@gmail.com>
To : BLOKK Bergen
sent : Wednesday, July 26, 2014 8:56
subject : RE: application for the exhibition, mail 2

P.S. Ana and Cristina are both my names that I use. The application is on the name of Ana Ivan, not Cristina Ivan, sorry for the possible confusion.

//

From: BLOKK Bergen
To : Ana O. Ivan <anaoivan@gmail.com>
sent : Wednesday, July 26, 2014 12:17
subject : Re:RE: application for the exhibition, mail 2

Hi Ana,

Yes we have recieved your application. It was my birthday yesterday so have taken a couple of days off, sorry for delay. We will let people know the result on the 1st August.

Best,
[redacted]
mvh/BLOKK

//

From: BLOKK Bergen
To : Ana O. Ivan <anaoivan@gmail.com>
sent : Friday, August 1, 2014 13:22
subject : about the Blokk call for projects

Hi Ana

Thank you so much for your application to the BLOKK open call. We were very impressed by your work, and the time and thought you took to put your application together for us. We have not selected your work for the Open call exhibition, but would really like to say that we had 30 applications, all of them of very high

quality and all of them easily qualified and exciting to have a show here at BLOKK.

It was a super hard decision as all of the projects were very interesting in their many varied ways and expressions, and we will be following all of the applicants in the future as we found so many interesting artists applied that we had not encountered before.

Thank you so much, and we wish you the best of luck with your exciting work, keep making it, keep enjoying it and keep showing it.

Best regards from the BLOKK board,

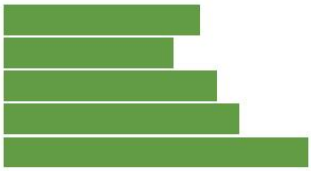

17. BLOKK Bergen

În această aplicație am trișat de două ori: o dată pentru că am semi-plagiat, a doua oară pentru ca mi-am ascuns identitatea și am facut un CV fals.
De ce spun semi-plagiat? Am propus o lucrare care să stea într-o beznă totala.
Matthias Neumann, arhitect și artist din New York, lucrează de mai mulți ani cu ideea aceasta de a scoate simțul vizual din arhitectură ca un experiment, pentru a observa ce mai rămâne. El e de părere că vizualul este supraevaluat în meseria lui (arhitect), și că ar trebui să se dea mai multă importanță celorlalte simțuri. Din 2010 face lucrări pe care le prezintă într-o beznă totală. De curând (în iunie 2014) am colaborat la o instalație, *Poesia domestica and a few seconds*, din cadrul expoziției *Senzart* de la Muzeul Național de Artă Contemporană. Aportul meu a fost sunetul și câteva intervenții foarte mici în spațiu. De partea tactilă/spațială s-a ocupat Matthias. El a ales să prezentăm lucrarea în întuneric.
Pentru apelul galeriei din Bergen, am propus ca toate sursele de lumină din galerie să fie obturate. Aici asemănarea izbitoare care poate duce cu gândul la plagiat, deși nu am copiat chiar la indigo conceptul și ideea lui Matthias.
CV-ul l-am falsificat pentru că în juriu era și actuala iubită a fostului meu iubit.
Prima oară în tot proiectul *Falsuri* când, din greșeala, m-am semnat cu numele adevărat atunci când ar fi trebuit să mă semnez Ana.

Ana O. Ivan
anaoivan@gmail.com

23 iulie 2014
Iași, România

Propunere de proiect pentru apelul de proiecte pentru expoziția de la Blokk (Bergen, Norvegia)

Titlul expoziției:

"Watch" a Video, "Read" a Text. / "Vezi" un film video, "citește" un text

Concept:

De curând am făcut un studiu despre modul în care oamenii cu deficiențe de vedere pot recepta artele vizuale. Printre multele lucruri interesante pe care le-am aflat a fost acela că există filme adaptate pentru orbi. Coloana sonoră este stereo. Dintr-o parte se aude sunetul original al filmului, iar din cealaltă cască sau difuzor se aude o voce care descrie ce se întâmplă în imagini. Iată adresa site-ului care se ocupă de așa ceva, pentru referință.

http://www.yourlocalcinema.com/ad.mp3samples.html

Oamenii nevăzători cu care am discutat foloseau verbul "a vedea" un film, deși ei îl ascultau. De asemenea, am auzit frecvent verbul "a citi" o carte, atunci când e vorba despre ascultarea unei cărți audio.

Ceea ce propun pentru spațiul artistic Blokk se inspiră din acest studiu.

Vă propun o expoziție care poate fi "văzută" în același mod în care cei nevăzători "văd" filmele.

Expoziția se va referi la diferitele moduri de expunere și prezentare a lucrărilor de artă către public. Se va apropia de asemenea și de chestiunea originalului în opoziție cu reproducerea, de calitatea fizică a unei lucrări de artă în opoziție cu conceptul sau ideea din spatele ei.
Ce este important de văzut azi? O reproducere a unei lucrări de artă într-o revistă, cu un comentariu care o explică, sau lucrarea de artă în sine, față de care să-ți formezi propria impresie? Cred că ambele sunt un mod bun de a acorda interes artei, ambele aduc dimensiuni diferite ideii pe care autorul a vrut s-o sublinieze atunci când a creat opera de artă.
Expoziția se dorește a fi o discuție despre relația între formă și fond.
Faptul că ți se povestește despre o lucrare de artă transformă lucrarea în sine în altceva, dar oare rămâne ea aceeași lucrare sau nu? Dacă arta devine disponibilă pentru un public mai larg, pentru cei cu deficiențe de vedere, acest lucru ar putea avea relevanță pentru opera de artă, va face ca publicul general s-o acceseze în moduri noi.
Va rămâne în picioare valoarea ei creativă? Eu cred că da.

Descrierea expoziției:

Spațiul va fi în obscuritate totală. Pe pereți și în spațiu se vor găsi unele din lucrările mele, descrise în fișiere audio (vedeți mostrele pe care vi le-am trimis). Publicul va putea asculta descrierile în câteva perechi de căști (două perechi pentru fiecare lucrare) și/sau în difuzoare (în funcțiile de condițiile acustice ale spațiului de expunere).

Alături de fiecare piesă din expoziție ar putea sta o sursă foarte slabă de lumină doar pentru a indica locul și a preveni accidentele.

Lista pieselor nu este completă, dar aș sugera să avem ambele filme (descrieri ale lor) și lucrările bazate pe text (descrieri ale acestora). Lucrările bazate pe text nu trebuie să fie doar "audio", le pot instala în spațiu în realitate, chiar dacă nimeni nu le va vedea. Cu toate acestea mi-ar plăcea să fie în spațiu, pentru ca publicul să le poată atinge.

Două dintre lucrările video care sugerez să fie prezentate în expoziție sunt: **A Voice (O voce)** (2013, color, sunet, durata: 2 min. 35 secunde) și **Mirror, Mirror on the Floor (Oglindă, oglinjoară)** (color, sunet, durata: 1 min. 41 secunde).

(Vă trimit link-urile pentru piesele video pentru orientarea dvs. ca organizatori. Filmele îi vor fi prezentate publicului doar ca fișiere audio).

A voice (O voce):
https://www.youtube.com/watch?v=fT-oFKdad1o

Mirror, Mirror on the Floor (Oglindă, oglinjoară):

https://www.youtube.com/watch?v=oIudMxi9Hck

Cele două lucrări bazate pe text care sugerez să fie prezentate în expoziție sunt: ***Statistics (Statistică)*** (154cm x30 cm, hârtie, text, 2013) și ***I' m not sure if it's morbid, pessimistic, beautiful or sick (Nu sunt sigură dacă e morbid, pesimist, frumos sau pervers.).*** (text pe perete, diverse dimensiuni, 2009).

Va exista o coloană sonoră ce va putea fi ascultată înainte, la intrarea în spațiul de expoziție. Partea audio va descrie pe scurt expoziția.
Vă invit să ascultați mostrele audio pe care vi le-am trimis împreună cu această scrisoare. Vă rog să nu ezitați să mă întrebați orice doriți despre propunerea mea, în caz că sunt neclarități.

Anexez aici și un CV.

Aștept cu nerăbdare răspunsul dumneavoastră.

Cu cele mai bune urări,

Ana. O. Ivan

I' m not sure if it's morbid, pessimistic, beautiful or sick. (Nu sunt sigură dacă e morbid, pesimist, frumos sau pervers.) (text pe perete, diverse dimensiuni, 2009).

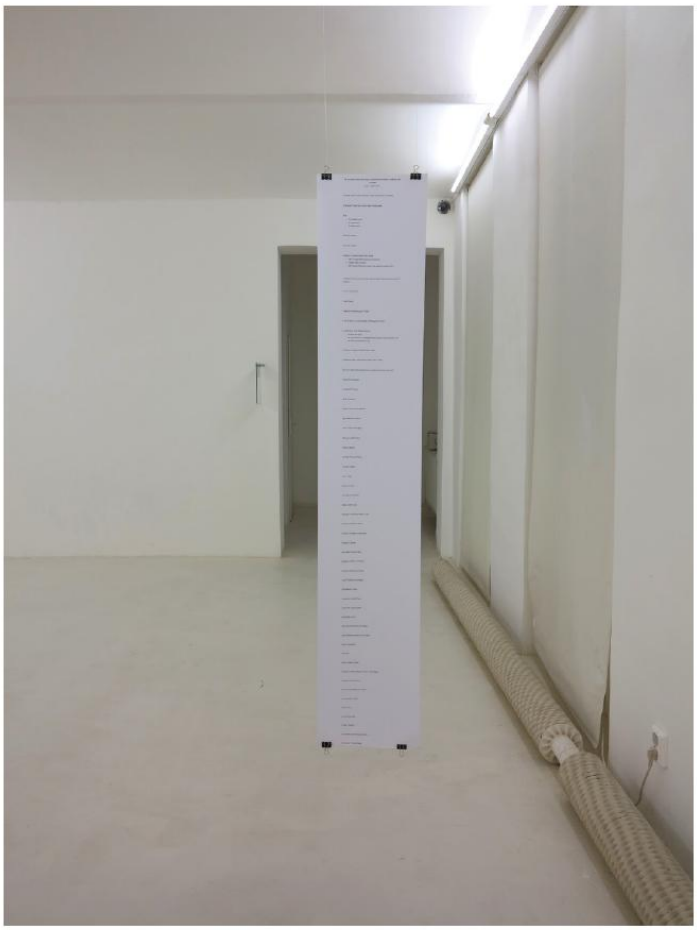

Statistics (Statistică) (154cm x30 cm, hârtie, text, 2013)

Ana O. Ivan
anaoivan@gmail.com

Iași (România),
01.09.1980

Studii:

2007- 2009 : MFA de la Academia de Artă din Rabat, Maroc
2002- 2006 : BFA-MFA Departamentul Foto-Video, Universitatea Națională de Arte, Iași, România

Experiență în predare:

aprilie/ mai 2012 : lector inviat la Universitatea Națională de Arte din Iași, Departamentul Foto-Video

Expoziții personale:

2013 : Elementary Stories - Galeria Futura (Praga) , curator Michal Novotny
2012 : Clowns of the Catastrophe - Galeria Ivan (București)
2010 : Half the Story is Wrong – Galeria Sultana (Istambul) curator: Hakan Karakok.
The Wrong Version of the World - Kulturamt (Dusseldorf) curator: Michael Voets
2003 : Size Is There - Galeria Atelier 35 (Iași) curator: Alina Serban

Expoziţii de grup (selecţie):

2013 : My Dear Clown - Galeria Ivan (Bucureşti)
Involuntary Memory - The University of California Irvine Galeria/Sala de Artă a Universităţii (UAG/R),
curatori: Allyson Unzicker, Isabel Theselius şi Kellie Lanham (Los Angeles- U.S.)
2012 : Plug to Nature. Strategii de recucerire a urbanitatii, Biblioteca Naţională (Iaşi), curator: Alina Serban
Cage100: Opening Spaces for Action - Galerie fur Zeitgenossische Kunst Leipzig,
curator: Franciska Zolyom
Global fara globalizare: De la matematica pana in China - Salonul de proiecte (Bucureşti)
curatori: Alexandra Croitoru, Magda Radu
Objects and disintegration - Gdanska Galeria Miejska 2 (Gdansk) curator: Patrycja Rylko
Eleventh Hour - Galeria Futura (Praga) curator: Michal Novotny
The Discovery of Slowness - Tabaka (Kosice- Slovacia) curatori: Dorota Kenderova, Jaro Varga
2011 : Dump Time. For a Practice of Horizontality - Shedhalle (Zurich)
curatori: Anke Hoffmann, Yvonne Volkart
Bienala de Artă Contemporană de la Istanbul (Istanbul- Turcia) curator: Adriano Pedrosa
Monument to Transformation- Montehermoso Art Space (Vitoria-Spania) curatori:Vit
Havranek, Zbynek Baladrán
2009 : Good times/ Bad times – Galeria Futura (Praga)
2008 : Transreport, Rathaus Galeriet (Munich- Germania,

Sibiu- România)
2007 : Points de vue - ICR (Paris) curator: Alina Serban
2006 : Blind Date- Kiasma, Muzeul de Artă Contemporană al Finlandei (Helsinki)
The Great Summer, Galeria Nod (Praga) curator: Moshijto
2005 : Motion Parade, Fotogaleriet Wien (Viena) curator: Alina Serban
Galeria Necc Kogard (Budapesta)
2004 : Galeria AoRTa (Chişinău- Moldova)
Docufiction, Galeria SKC (Belgrad)
Galeria NOVA-Speak up! Atelier iniţiat de Mika Hannula (Zagreb)
Formate/ Moving Patterns (Viena)
2003 : Portofolios Review, "Galeria Nouă" (Iaşi)
2002 : Galeria Galerie (Bucureşti)
2001 : Studioul de artă contemporană TOACA (Iaşi)

Festivaluri de film:

2010 : Bienala Video (Tel Aviv)
2009 : Emergeandsee (Berlin)
2008 : Alternative Film/ Video (Belgrad)
2007 : Festivalul de film Portobello - program adiţional la festivalul Terminal00 2005 (Londra)
Festivalul de film Blow Motion (Kokkola- Finlanda)
2006 : Alternative Film/ Video (Belgrad)
2005 : OffSET, Muzeul Naţional de Artă Contemporană (Bucureşti)
Festivalul X Film (Sofia)
Festivalul Balcanic de Artă Terminal00 (Ljubljana)

2004 : Festivalul Brazilian al Filmului Studenţesc (Rio de Janeiro)
Festivalul Ideal (Pancevo- Bulgaria)
2003 : Studentfest (Timişoara- România)
Festivalul Internaţional de Film de la Gyor (Gyor - Ungaria)
2002 : Festivalul Internaţional de Film "Cinemaiubit" (Bucureşti)
2001 : Studentfest (Timişoara- România)

Proiecţii video:

2007 : Pocket Revolutions - program video iniţiat de Institutul Cultural Român (Polonia)
2006 : Video show galeria Osijek (Split - Croaţia)
2003 : Periferic - Bienala de artă contemporană românească – program adiţional (Iaşi - România)
2002 : Night of Rumanien Video Artists (Strasbourg)

//

De la: Ana O. Ivan <anaoivan@gmail.com>
Către : BLOKK Bergen
data : miercuri, 23 iulie 2014 23:40
subiect : solicitare de participare la expoziţie. Mesajul 1 (fişiere prea mari, scuze)

Bună, [redacted]

Iată cererea mea de participare la expoziţia de la Blokk.
Dacă aveţi întrebări despre aplicaţia mea, vă rog să nu ezitaţi să le puneţi. De asemenea, dacă sunt probleme tehnice, vă rog să-mi

spuneţi, pot să retrimit materialele.
Aştept cu nerăbdare rezultatul.

Mulţumesc.
Toate cele bune,
Ana
P.S. Tocmai mi-am dat seama că trebuie să trimit două mesaje, îmi cer scuze.

//

De la: Ana O. Ivan <anaoivan@gmail.com>
Către : BLOKK Bergen
data : miercuri, 26 iulie 2014 8:52
subiect : RE: solicitare de participare la expoziţie, mesajul 2

Dragă [redacted]

Poţi, te rog, să-mi confirmi primirea aplicaţiei?

Mulţumesc.

Toate cele bune,
Cristina

//

De la: Ana O. Ivan <anaoivan@gmail.com>
Către : BLOKK Bergen
data : miercuri, 26 iulie 2014 8:56
subiect : RE: solicitare de participare la expoziţie, mesajul 2

P.S. Ana și Cristina sunt numele pe care le folosesc în egală măsură. Aplicația este pe numele de Ana Ivan, nu Cristina Ivan, scuze pentru posibilele confuzii.

//

De la: BLOKK Bergen
Către : Ana O. Ivan <anaoivan@gmail.com>
data : miercuri, 26 iulie 2014 12:17
subiect : Re:RE: solicitare de participare la expoziție, mesajul 2

Bună, Ana,

Da, am primit aplicația. Ieri a fost ziua mea și mi-am luat două zile liber, scuze de întârziere.
Vom anunța oamenii cu privire la rezultate pe 1 august.

Cele bune,
[redacted]
mvh/BLOKK

//

De la: BLOKK Bergen
Către : Ana O. Ivan <anaoivan@gmail.com>
data : vineri, 1 august 2014 13:22
subiect : despre apelul de proiecte pentru Blokk

Bună, Ana

Îți mulțumim pentru solicitarea de participare la apelul deschis de proiecte BLOKK. Am fost foarte impresionați de lucrările tale, precum și de timpul și efortul depus pentru a scrie această propunere. Nu am selecționat lucrările tale pentru expoziția făcută prin apel deschis, dar am dori să spunem că am avut 30 de candidaturi, toate de foarte bună calitate și toate cu potențialul de a face o expoziție interesantă aici, la BLOKK.

A fost o decizie super greu de luat, pentru că toate proiectele au fost interesante în modurile lor variate de exprimare, și vom urmări toți candidații pe viitor, pentru că am observat că au candidat foarte mulți artiști interesanți pe care nu i-am întâlnit până acum.

Mulțumim mult și îți urăm succes cu lucrările tale atât de interesante; continuă să le faci, să te bucuri de ele și să le expui.

Salutări de la comisia BLOKK,

[redacted]

Contents:
Cuprins:

Introducere.....5
Introduction.....10

1.Iver Jåks Artist-In-Residency Program (in collaboration with Alexandra Badea).....48
1. Programul de rezidențe artistice Iver Jåks (în colaborare cu Alexandra Badea) 57

2. Caşcaval.....65
2. Cheese.....71

3. Third Culture – Oregon 76
3. Third Culture (A treia cultură) – Oregon.....87

4. International Theatre Festival.....97
4. Festival internațional de teatru.....116

5. Franklin Furnace Fund Application.....132
5. Candidatură la Franklin Furnace Fund.....140

6. Primaria Tg. Jiu.....146
6. Tg. Jiu City Hall.....151

7. Between Democracies (in collaboration with Mikkel Rosengaard) 156

7. Between Democracies (în colaborare cu Mikkel Rosengaard).....159

8. Copy Cat Academy (in collaboration Dumitru Oboroc).....162
8. Copy Cat Academy (în colaborare cu Dumitru Oboroc).....169

9. Two women (in collaboration with Mikkel Rosengaard– unsent).....176
9. Two women (Două femei) (în colaborare cu Mikkel Rosengaard– netrimisă).....183

10. Zero Future (in collaboration with Mikkel Rosengaard)..... 188
10. Zero Future (în colaborare cu Mikkel Rosengaard).....194

11. Angajare..... 200
11. Recruitment.....205

12. Universal Museum.....210
12. Universal Museum.....222

13. Innersound festival.....232
13. Innersound festival.....236

14. Marl video art award.....240
14. Marl video art award / Premiul pentru artă video– Marl.....249

15. Dacia Gallery (în colaborare cu Alexandru Bounegru).....260
15. Dacia Gallery (in collaboration with Alexandru Bounegru)..... 265

16. Creative Climate Awards 2014.....270
16. Creative Climate Awards 2014 / Premiile Creative Climate 2014.....273

17. BLOKK Bergen.....276
17. BLOKK Bergen..... 289

Această publicație face parte din proiectul *Carte de Artist: Cristina DAVID / Cezar LĂZĂRESCU* și este realizată cu sprijinul financiar al Consiliului Județean Iași prin *Programul pentru acordarea de finanțări nerambursabile în anul 2014 din bugetul Județului Iași.* | This Publication is part of the project: *Artist Book: Cristina DAVID / Cezar LĂZĂRESCU* and it is realised with the finnacial support of the Iași County Council, through the *2014 Programme for non-reimbursable funding granted by the Iași County budget.*

Publicat de | Published by: tranzit.ro/ Iași, 2014
ISBN: 978-606-93856-0-9 | 978-606-93856-1-6

© 2014 Cristina DAVID | Cezar LĂZĂRESCU | tranzit.ro/ Iași | 1+1

Concept publicație | Publication concept: Livia PANCU & 1+1
Concept volum verde | Green volume concept: Cristina DAVID
Concept volum oranj | Orange volume concept: Cezar LĂZĂRESCU

Editori | Editors: Livia PANCU & Florin BOBU

Design & layout: Andrei TIMOFTE

Traduceri din limba engleză în limba română și traduceri din limba română în limba engleză | Translations from English to Romanian and from Romanian to English: Sorana LUPU

Mulțumiri | Thanks to: Sorana LUPU, Andrei TIMOFTE, Luminița APOSTU, Oana Maria NAE, Raluca VOINEA și Andrei GAVRIL
Echipa tranzit.ro/ Iași | tranzit.ro/ Iași team: Livia PANCU, Delia BULGARU și Florin BOBU

Tipărit de | Printed by: IDEA DESIGN & PRINT SRL

Partenerul principal al proiectului | Project's main partner:

CONSILIUL JUDEȚEAN IAȘI

Principalul partener al tranzit.ro este Fundația Erste | The main partner of tranzit.ro is ERSTE Foundation:

ERSTE Stiftung